

If not delivered, return to:
"GLASILLO"
 8117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Sworn circulation 19,400
 Issued Every Tuesday
 Terms of Subscription:
 For Members Yearly.....\$0.84
 For Nonmembers.....\$1.00
 Foreign Countries.....\$3.00
 Telephone: Randolph 3912

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912.

Največji slovenski tednik
 v Združenih Državah
 Izhaja vsak torek
 Ima 19,400 naročnikov
 Naročnina:
 Za člane, na leto.....\$0.84
 Za nečlane.....\$1.00
 Za inozemstvo.....\$3.00
 NASLOV
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

NO. 14. — ŠTEV. 14 — I. DEL.

CLEVELAND, O., 2. APRILA (APRIL), 1929

PART I. — LETO XV. — VOLUMUE XV.

1894

K 35 LETNICI NAŠE JEDNOTE

1929

Naši materi Jednoti
 v pozdrav

K. S. K. Jednota

Rojena kot malo, šibko dete, stoji danes pred narodom kot 35 let starca, mogočna podpora mati vdov in sirot.

Ob njem rojstvu bila je slabotna, malo poznana, le malo lokalnega pomena. Danes pa, ko praznuje 35-letnico svojega obstanka, razprostira svoje mogočne podporne roke širokemu svetu. Zedinjenih držav ameriških, Kanade ter daleč preko širokega morja tja v lepe zelene planine in gore, tja v nepozabno rodino domovino svojih ustanoviteljev, tja v lepo Slovenijo. Vsaka dobra stvar ima prijatelje in zagovornike, kakor tudi sovražnike in nasprotnike. Tudi K. S. K. Jednota ni bila in danes brez sovražnikov. Ravno nasprotno. Skozi celo svoje življenje se je morala boriti proti nasprotnikom, ki so ji stregli po življenju, ki so ji hoteli streliti hrbitenico in jo uničiti. Kot mogočna trdnjava je stala vedno zvesta svojim načelom in principom, ter tako vedno klubovala vsem viharjem, ter veselno odbijala vse sovražne naskoke. In ker je sovražne sile niso uničile v njenih mladih slabotnih letih, toliko manj ji morejo škodovati danes, ko stoji visoko, visoko nad sovražniki in nasprotniki.

Vsaka dobra stvar ima prijatelje in zagovornike, kakor tudi sovražnike in nasprotnike. Tudi K. S. K. Jednota ni bila in danes brez sovražnikov. Ravno nasprotno. Skozi celo svoje življenje se je morala boriti proti nasprotnikom, ki so ji stregli po življenju, ki so ji hoteli streliti hrbitenico in jo uničiti. Kot mogočna trdnjava je stala vedno zvesta svojim načelom in principom, ter tako vedno klubovala vsem viharjem, ter veselno odbijala vse sovražne naskoke. In ker je sovražne sile niso uničile v njenih mladih slabotnih letih, toliko manj ji morejo škodovati danes, ko stoji visoko, visoko nad sovražniki in nasprotniki.

Zgodovina K. S. K. Jednote je častna in zanimiva. Kakor večina prvotnih bratskih podpornih organizacij, tako je bila tudi K. S. K. Jednota ustanovljena na podlagi onočasnih okoliščin.

Sprva je bil določen majhen mesečen asesment. Asesment je bil za vse članstvo enak. V slučaju potrebe za kritje smrtnih izplačil, je bil razpisani izredni asesment. Ker so bili asesmenti nizki, zato tudi ni bilo v finančnem oziru takega napredka, kakor bi se že zelo, oziroma kakor bi moral biti.

Delegacija šeste konvencije (julija 1900 v Chicagu, Ill.) je napravila prvi korak k zboljšanju finančnega stanja. Pri omenjeni konvenciji se je določilo, da se članstvo razdeli v starostne razrede in tako se je določilo tudi asesment za vsak razred posebej. Članstvo v starosti od 18 do 20 let je spadalo v prvi razred. Asesment za prvi razred je znašal 50 centov mesečno. Članstvo v starosti od 20 do 25 let, je tvorilo drugi razred. Asesment za drugi razred je znašal 60 centov. Za vsakih nadaljnih pet let se je članstvo štelo v višji razred in tako je bil tudi asesment za vsak razred posebej.

Članstvo v starosti od 18 do 20 let je spadalo v prvi razred. Asesment za prvi razred je znašal 50 centov mesečno. Članstvo v starosti od 20 do 25 let, je tvorilo drugi razred. Asesment za drugi razred je znašal 60 centov. Za vsakih nadaljnih pet let se je članstvo štelo v višji razred in tako je bil tudi asesment za vsak razred posebej.

Mi vsi smo Ti hvaležni, tako tudi Tvojim sotrudnikom. Oni vsak nadaljni razred za 10 centov mesečno. Tako je v drevo zasadili, ga negovali in razred 6 spadalo članstvo v starosti od 40 do 45 let, katerih mesečni asesment je znašal \$1. Ti asesmenti so se nanašali na zavarovalnino po \$1000. Za \$500 zavarovalnino, so bili asesmenti polovico manjši.

Z omenjenimi asesmenti se je

K 35-LETNICI K. S. K. JEDNOTE

Kvšku sreca, dragi bratje,
 Sestre, danes vsi dvigimo!
 Kvišku glave! — se kot svatje
 Jubileja veselimo!

Kar nestrpno dolga leta
 Smo čakali, da bi bilo;
 Konečno se želja vneta —
 Je sedaj nam vse spolnilo.

Kvišku dviga danes glavo
 Svojo, mati nam čestito,
 Ker ji poje himno, slavo
 Jutro dneva pomenito.

Kdor le v njeno varstvo spada,
 K ajej vsi danes pohitimo,
 Saj okušal je dobrote,
 Se zahvalit za storjeno!

Kdo ne ve, da ona rada
 Kakor sprva, — prisezimo
 Je podpirala sirote?

Kdo trdi, da mati naša
 Samolastno je živila? —
 Kdor trdi to in naglaša,
 Je nevednež vsak do cela.

Kaj za rojstno pa darilo,
 Se spodobi Tebi dati?
 Kaj naj naše bo voščilo,
 Jubilejna ljuba mati?

Kri, življenje mati draga,
 Svoje radi zate damo,
 Ker načela Tvoja blaga
 Jasno, dobro vsi poznamo.

Kolikor hčera in sinov,
 Svojih šteješ — živi leta!
 Krono večaj dobrih činov! —
 Je čestitka naša vneta.

Ivan Zupan.

NAŠI JEDNOTI V POZDRAV

Bratje, sestre, le na noge
 danes skupaj spet stopimo,
 proti domu dragem našem,
 k materi se napotimo!

Rojstni dan pomemben njeni
 bomo skupaj praznovati;
 ji čestitali iskreno
 in desnicu vsi podali.

V dar ji šopek rož najlepših
 bomo vdano izročili,
 pesmico najslajšo skupno
 ji v pozdrav vsi zaorili.

Draga mati, nam Jednota,
 Bog Te živi in ohrani
 leta mnoga še. — Ti danes
 kličemo otroci zbrani!

Naša dobra, ljuba mati
 nas z veseljem bo sprejela:
 bo številne svoje drage
 poljubila in objela.

Ivan Zupan.

Petintridesetletnica K. S. K. Jednote.

Petintrideset let stara —
 petintrideset let mlada K. S. K.
 Jednote! Mladostna, krepka,
 polna življenja; polna navdušenja
 in upanja vše boljšo bla-
 goslova-polno bodočnost. In to
 v času svoje petintridesetletnici! Ni li to bodrilm, oživilja-
 joči, vzpodbudni pojav v življu
 Slovenstva v Ameriki? —

Petintrideset let! Dolga doba za nas ameriške Slovence. Kaj smo vse v tem času preživelj, preboleli, izkusili! Za Jednote in združenja številnih narodov bi že bila velika čast,

pravčati narodni ponos in po-
 hvala, četudi samohvala, če mo-
 rejo čez petintrideset let nepre-
 trganega delovanja reči! Že ži-
 vimo; še smo tu; še delujemo
 v obči in zasebni blagor svojih
 dragih rojakov." Pri Slovens-
 cih v Ameriki je pa tem bolj
 znamenito in vredno, da se očit-
 no proslavimo ob petintrideset-
 letnici naše Jednote, ker smo
 primeroma prav maloštevilni,

od svojih rodnih bratov v stari
 domovini, kakor odrezani. Sa-
 mi se borimo za nadaljnji obsta-
 nek. Sami se nesebično navdu-
 šujemo za rodoljubno, pa več-
 krat jako težavno in celo nevaha-
 ležno delovanje za obstoj, na-
 predek in dobrbit svojih krv-
 nih bratov in sester v tej naši
 novi domovini.

Nesloga, ta mora, ta škodljivi slovenski greh, tlači in razdira in uničuje plemenito de-
 vestnih, rodoljubnih, navdušenih mož in žena v starem kraju, vcepljena po brezverskem časopisu po starokrajskem kroju v življe in sreca sloven-
 skih Amerikancev, tudi nas ovi-
 ra in zavira pri prepotrebrem skupnem nastopu za blagor-
 razvoj in čast Slovenstva. To je za nas tem težavnejše, tem
 bolj samomorilno, ker nas je tako malo, in še ti smo razre-
 seni po širini Ameriki, kakor su-
 ho listje razpihan po nemilem vetrovnem meteu.

Ni lahko, niti prijetno delo-
 vati za pravi razvoj in nadaljni
 obstoj tukajšnjega Slovenstva.
 Veleumov, duševnih velikanov,
 narodno zavednih gmotnih po-
 spešiteljev nam kako pomanj-
 kuje. Velika večina nas si mora
 služiti ta ljubi vsakdanji kruh-
 kelj pri težkem ročnem de-
 lu v rudnikih, premogovnikih,
 gozdih in tovarnah — malo nas
 se ukvarja z umstvenim delom
 v uradilih in pridajalnah — bor-
 na peščica pa v vinogradu Go-
 spodovem v dušepastirstvu.

Bogatimo s svojimi ročnimi pri-
 delki večinoma inorodcev in jim
 polnimo že prenapolnjene žepe;
 tudi moči naših razumnikov se
 črpajo v preobilnem delovanju
 v prid tujerodnih Amerikancev —
 vsmo vse, samo za lastne rodne brate in sestre pri naj-
 boljši volji največkrat ne moremo
 delovati, kakor nas sili
 slovensko srce in nam veleva-

Čestitka prvega predsednika naše Jednote.

Joliet, Ill., 19. marca, 1929.
 Naša vesela vest je 35-letnica
 K. S. K. Jednote, ustanovljena
 dne 2. aprila leta 1894 v mestu
 Joliet, Ill.

Gotovo se tudi vi vsi člani
 in članice z nami vred veselite
 tega jubileja naše podporne ma-
 treje Jednote.

Marsikateri izmed vas nam
 je pridobil kakega novega čla-
 na ali članico v Jednote; tofej
 ste imeli vero v pomoč našemu
 narodu, da se vdovam in sirot-
 tam pomaga in skrbi za krščansko
 vzgojo mladine našega člana-
 stva.

K. S. K. Jednota je že veliko
 dobrega storila za slovenski na-
 rod v Združenih državah ame-
 riških in v Kanadi.

Ko so za umrli točile solze
 vdove ter male sirote, jim je
 pristopila K. S. K. Jednota na
 pomoč ter jim brisala solze iz
 lic.

K. S. K. Jednota nas vodi po
 prepričanju in navodilih naših
 vernih starišev, očetov in ma-
 ter, ki so nas že zgodaj učili;
 da se varujmo slabega in delajmo
 dobro. Ako se bomo držali
 v naukov naših starišev, tedaj
 bomo vedno mislili in trdili: da
 je Bog.

Takih misli sem bil jaz; to
 je bil moj cilj povodom ustanovi-
 vitev te Jednote.

Radujem se, da sem doživel
 35 let obstanka Jednote. Torej
 imamo samo še 15 let, pa bomo
 obhajali njen zlati jubilej ali
 50-letnico. Dal Bog, da bi to
 vsi dočakali!

Pred ustanovitvijo K. S. K.
 Jednote smo bili samo trije, pre-
 den se je začelo pisati v
 "Amerikanskem Slovencu" in
 ti trije može za pripravljalni
 odbor so bili sledčeli:

Joseph Stukel, predsednik pri-
 pravljalnega odbora; Mihael
 Wardjan, tajnik; Rev. F. S. Su-
 steršič, duhovni vodja ali sve-
 tovalec.

Sprejmite torej moje iskrene
 pozdrave in čestitke vsi cenjeni
 soustanovniki, vsi sotrudniki,
 ves sedanji glavni odbor in vse
 članstvo naše cenjene organiza-
 cije ob času, ko obhaja ta svojo
 35-letnico. Živila naša K. S. K.
 Jednota!

Joseph Stukel, ustanovitelj in bivši prvi glavni
 predsednik K. S. K. Jednote.

slovenski razum.

Malo je pravih vestnih bori-
 teljev in vodnikov v naši Slove-
 niji v Ameriki; malo jih je, ki
 toplo čutijo in se nesebično žrt-
 vujejo za verno slovensko ljud-
 stvo v Ameriki. Na hrbitu te-
 ga malega števila je naprtano
 pretežko breme boriti se, delo-
 vati, živeti in se žrtvovati za
 obči napredki svojih rojakov.
 Pa še ti maloštevilni dobre za
 narodno požrtvovalnost in ne-
 sebičnost le skope bodrilne be-
 sede, pač pa večkrat trpek za-
 (Dalje na 2. strani)

NAŠI MATERIJEDNOTI V POZDRAV

Nadaljevanje s prve strani

jemo Tvojega današnjega jubileja že enkrat v grobu, boš Ti se vedno trdna in čvrsta. Hodiš boš vedno s sinovi in hčerami našega dobrega slovenskega katoliškega naroda. Morda se boš od naših potomcev nazela precej američkega duha, vendar pa boš še ohranila nekaj in to je: svoj katoliški značaj, namreč vero v Boga, tako tudi spoštovanje do naroda in domovine.

Torej naj Tebi, Jednote in Tvojim prvim sinovom sotrudnikom za vedno doni čast, hvala, priznanje in čestitke. O, da bi mi bila dana ta sreča, da bi zamogel dočakati še. Tvojega zlatega jubileja ali 50-letnice ob strani stotisoč katoliških mož in žena v odraslem oddelku. To se lahko zgodi, kajti nisem navedel ničesar pretiranega. Naš narod se mnozi, je veren, dober ter veruje v to, da se zavaruje. Namesto da bi podpiral druge in tuje, bo sčasoma spoznal, da je domača organizacija za njega najdražja svetinja, in ta naj bo še v bodoče — naša K. S. K. Jednota!

Anton Grdina,
glavni predsednik K. S. K. J.

K. S. K. JEDNOTA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

pričela zidati finančna podlaga pri Jednoti. Slo je precej počasi, vseeno pa se je finančno stanje kolikor toliko od leta delo boljšalo.

Pri osmi konvenciji (oktobra, 1904 v Jolietu, Ill.), se je napravil drugi korak k zboljšanju finančnega stanja s tem, da se je asesment pri vsakem razredu povišalo za 10 centov pri \$1000 zavarovalnine in pet centov pri \$500 zavarovalnini.

Na enak način se je povišalo asesment zopet pri deseti konvenciji oktobra meseca, 1908 v Pittsburghu, Pa.

Po teh asesmentih se je poslovalo od 1. januarja, 1909 do konca decembra, 1914.

Iz tabelice "Kako je K. S. K. Jednota napredovala," je razvidno, da se je vsled omenjenega povisila asesmenta izdatno zboljšalo finančno stanje.

Pri 12. konvenciji, vršiče se avgusta, 1914 v Milwaukee, Wis., je bila sprejeta plačilna levtica Narodnega bratskega kongresa 4% (National Fraternal Congress Table). S spremjem, oziroma odobritvijo omenjene plačilne levtice je delegacija napravila zelo važen korak za Jednoto. Zelo velika napaka pa se je napravila v tem, ker se je določilo, da članstvo plačuje asesmente po starosti, kar je bilo staro ob času pristopa, namesto po starosti ob času, ko je stopila omenjena plačilna levtica v veljavno to je 1. januarja, 1915.

Vsled omenjene napake se je moralno članstvo razdeliti v dva razreda, namreč v razred A in B. V razred A so spadali vsi člani in članice, ki so pristopili k Jednoti pred 1. januarjem, 1915. V razred B pa so bili vpisani vsi člani in članice, ki so pristopili po 1. januarju, 1915.

Na podlagi te razdelbe, je bil članstvo razreda B solventno, članstvo razreda A pa nesolventno.

Da se je pa zadostilo državnim predpisom in zahtevam, ter da je tudi članstvo razreda A postal solventno, zato se je pri 14. konvenciji, vršiče se avgusta, 1920 v Jolietu, Ill., določilo, da se s 1. januarjem, 1921 članstvo razreda A reklassificira in to na podlagi starosti 1. januarja, 1915.

Z reklassifikacijo se je postavilo celokupno članstvo Jednote na 100% solventno stališče.

Skozi celo dobo nad 20 let kar opravljam službo glavnega tajnika, sem z velikim zanimanjem opazoval napredek naše Jednote. Ob raznih prilikah na konvencijah sem videl kako se

je ta ali oni delegati hal glasovati za povisitev asesmentov. Maršalkateri je rekel: "Kaj bo članstvo mojega društva reklo, ko pride domov? Očitalo se mi bo, da nisem šel na konvencijo po niz drugega, kakor da se je zvišal asesment." Zoper na drugi strani so nastopili delegati, ki so uvideli, da je neobhodno potrebno ter v korist vsakega člana, aka se urejajo asesmenti tako, da bodo odgovarjali zahtevam državnih departmentov, ter da bodo zastonji za trdno in zdravo financiranje podlaga Jednoti.

Razsodnost in dalekovidnost delegatov in delegatinj raznih konvencij je privreda K. S. K. Jednote do trdnega finančnega stališča.

In tako so delegati in delegatice raznih konvencij premisljeno ukrepali in pripravljali pot do solventnosti, tako je članstvo brez vsakega posebnega oporekanja sprejelo breme, ter plačevalo asesmente kakor pri konvencijah določeni, ter tako danes z veseljem in zadovoljstvom gleda na Jednotino premoženje, ki znaša približno \$2,100,000 (dva milijona in sto stoči dolarjev).

Tak kapital mora vsakega člana in članico razveseliti. Vsak član je lahko na tako premožno organizacijo ponosen.

Vsakteri si je lahko svest, da dokler Jednota finančno napreduje, kakor je do sedaj, bo lahko redno in točno plačevala obveznosti kakor jih je v preteklosti.

Vsak član ali članica je pri Jednoti zavarovan z namenom, da v slučaju bolezni, poškodbe ali nezgode dobi na podlagi pravice predpisano podporo, v slučaju smrti pa, da dedici prejmejo posmrtnsko podporo.

Namen Jednote pa je zopet, podpirati v dove in sirote v slučaju nesreče in nezgode, ter v bratski ljubezni skrbeti, da se olajšuje njih tužni stan.

Da je Jednota vedno pravično in pošteno vršila svojo nalogo in spolnovo svoje dolžnosti, je v dokaz to, ker je tekem svoje obstanka, 35 let, plačala raznih podpor v znesku \$3,474,545.13.

Mladinski oddelek

Eden izmed najvažnejših in najpomembnejših dni v zgodovini K. S. K. Jednote je dan 1. junija, 1916.

Omenjenega dne je Jednota pričela poslovoli z mlaďinskim oddelkom.

Z gmotnega kakor tudi s finančnega ozira je mlađinski oddel eden izmed najvažnejših faktorjev K. S. K. Jednote.

Brez mlađinskega oddelka bi danes Jednota ne štela v odraslem oddelku toliko število članstva, kakor ga ima. In ker bi brez mlađinskega oddelka ne bilo tako lepo število članov in članic v odraslem oddelku, zato bi tudi finančno stališče ne bilo tako povoljno kakor je.

Brez mlađinskega oddelka, bi se danes ne mogli ponosati, da je naša Jednota 100% solventna, ne da bi povisili asesment.

Članstvo mlađinskega oddelka, ki prestopi od meseca do meseca v razred aktivnega članstva, celi one rane ter zapirone vrzelje, ki so bile Jednoti prizadete v njenih prvotnih letih potom nizkih asesmentov.

Članstvo mlađinskega oddelka znižuje povprečno starost članstva odraslega oddelka, ter utruje finančno stališče K. S. K. Jednote.

Mladina je bodočnost naše Jednote. Od članstva mlađinskega oddelka je odvisen naš napredok in dolgorajen obstoj Jednote.

KAKO JE K. S. K. JEDNOTA NAPREDOVALA.

Aktivni oddelek

Leta: Članstvo: Imetje:

1894	500 \$???
1895	882	797.98
1896	1,192	2,055.43
1897	2,229	2,015.96
1898	1,626	3,676.09
1899	1,832	2,675.37

1900 2,184 6,145.22
1901 4,760 8,516.18
1902 4,718 11,746.29
1903 6,520 18,475.15
1904 6,253 18,117.87
1905 7,869 39,232.59
1906 9,145 65,272.54
1907 10,195 85,800.73
1908 9,851 107,390.28
1909 10,475 142,752.51
1910 11,249 183,824.05
1911 11,508 230,196.06
1912 11,566 264,161.14
1913 12,399 297,750.59
1914 12,199 312,030.18
1915 12,307 382,171.53
1916 12,685 459,992.19
1917 12,914 522,652.28
1918 12,517 494,582.55
1919 11,885 659,040.06
1920 12,080 741,330.93
1921 12,289 872,925.88
1922 12,641 1,017,284.69
1923 13,682 1,127,180.19
1924 14,775 1,268,603.59
1925 17,456 1,447,962.30
1926 19,006 1,623,062.95
1927 20,020 1,871,255.33
1928 21,333 2,085,017.98
1929 2-28 21,632 2,086,643.86

Mlađinski oddelek

Leta: Članstvo: Imetje:

1916 jun.	1,313	\$ 963.20
1916 dec.	1,859	2,137.28
1917	3,023	6,918.54
1918	4,393	9,918.54
1919	5,244	17,167.89
1920	5,720	21,424.69
1921	6,475	22,095.43
1922	6,871	28,556.40
1923	7,549	31,943.93
1924	8,564	38,853.37
1925	10,610	49,630.83
1926	11,585	62,118.61
1927	11,546	71,531.19
1928	11,712	83,794.21
1929 2-28	11,718	84,116.20

Dne 28. februarja, 1929 je znašalo število skupnega članstva obeh oddelkov 33,350, skupno premoženje pa \$2,170,760.06.

Od ustanovitve do 28. februarja, 1929 znaša skupna izplačana podpora \$3,474,545.13.

Predstojeca tabelica kaže, kako je Jednota od leta do leta napredovala v članstvu in finanči. Tekom jubilejne kampanje je bila želja nas vseh dosegla število 35,000 članov in članic. Do začetnega števila nam jih manjka še 1,650.

Ker se bo po juliju meseca tega leta slavnostno praznovalo 35-letnico Jednote, zato je naša dolžnost, da se potrudimo in do onega časa dobitimo potrebno število novih članov in članic. Do bomo lahko rekli: "Slavimo 35-letni jubilej naše dične Jednote, pod katere okrilje spada 35,000 članov in članic."

Josip Zalar, glavni tajnik.

35-LETNICA K. S. K. JEDNOTE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

smeš ali celo batine po hrbitu. Kaj čuda, da neha ta in oni prvoroditeljev v narodnih vrstah, ko vidi, da se le premnogi dajo kar slepo voditi v tujem duhu vzgojenim slovenskim frazarjem, ki nimajo za slovenskega trpina v novi domovini niti srca niti razuma za njegove duševne potrebe.

Pravo slovensko življenje in pravo razumevanje slovenskih potreb in razmer v Ameriki se pa, hvala Bogu, še vedno udejstvuje v petintrideset letih mlađi K. S. K. Jednote. Naše članstvo je še zavedno-slovensko, še zavedno narodno navdušeno.

Resnično nesobične in požrtvovale dolodoljne voditelje, boritelje, budnike in vzgojevalec Slovencev v Ameriki, dobiš po večini v vrstah naše Jednote. Naši glavni uradniki s svojim vrlim glavnim predsednikom nam vestno in častno delujejo v blagorodstvu in Slovencih v novi domovini — z njimi so v rodoljubni delavnici zvezli podrejena krajevna društva, kajih uradniki in uradnice se večkrat s pravo, občudovanja vredno narodno navdušenostjo žrtvujejo za telesni in duševni blagorodstvo svojih rojakov. Vsa čast jim je v priznanje in narodna zahvala!

6. Društvo sv. Cirila in Metoda, Ely, Minn., delegat Ivan Pakiž.
7. Društvo sv. Cirila in Metoda, Joliet, Ill., delegat Rev. F. S. Sušteršič.

8. Društvo sv. Ivana Krstitelja, Joliet, Ill., delegat Peter Miketič.

To so imena delegatov, ki so začeli poslovati za Jednoto.

Prvi predlog je bil za izvolitev enega izmed delegatov, ki bo vodil seje. V to je bil soglasno izvoljen Rev. F. S. Sušteršič.

Zapisnikarjem je bil izvoljen Josip Stukel.

1. Predlog je bil za ime Jednote, da naj se glasi: "Jugoslovanska Katoliška Jednota."

2. Predlog, da naj se glasi: Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota. Oba predloga sta bila odločila poroštva, imajo iste prekrabci do 1. maja, 1894.

Poroštva (bondi) morajo biti rekordirani.

Za poroštva (bonde) prekrabci so izvoljeni: John Metež, Anton Golobič in Štefan Kukar.

Ko so poroštva (bondi) prekrabani in od poprej imenovanih odbornikov potrjeni, jih poslije tajnik prveni nadzorniku, g. Math. Brunski v Chicago, Ill. On jih shrani na kaki varni banki v Chicagu. Strošek za hranitev bondov plača Jednota.

Poroštvo (bond) g. Ivana Krstnika za \$500 pregledajo Father Buh in Štefan Pašič, potem ga shranijo Father Buh.

Po popolnem sporazumu vseh navzočih delegatov se je sklenilo, da se tega zborovanja vedeža Father Buh in Michael Wardjan.

Po končani seji Father Buh čestitajo in želijo, da bi delo, katero so sklenili zastopniki združenih društev v Ameriki, imelo dober uspeh.

Seja končana 2. aprila, 1894 v Jolietu, Ill.

Michael Wardjan (pisar), zapisnik, Joseph Stukel, predsednik, KSKJ. Tower, Minn., 5. julija, 1894.

(Opomba: glavnega tajnika Josipa Zalarja: To svedoči, da je bil zapisnik pri drugem glavnem zborovanju v Tower, Minn. prečitan, potren in od predsednika Jednote podpisani.)

SPOMINI NA USTANOVNI TEV K.

JOSIP STUKEL
ustanovnik in prvi predsednik KSKJ.ANTON GRDINA
sedanji predsednik KSKJ.MIKE WARDIAN
prvi gl. tajnik KSKJ.JOSEPH ZALAR
sedanji gl. tajnik KSKJ, opravlja ta urad neprestano že 20. leto.(Nadaljevanje iz 2. strani)
voljen za prvega predsednika naše Jednote.

Mr. Math Brunski je bil rojen leta 1862 v vasi Zakanje na hravskih meji blizu Metlike, onstran Kolpe. V Ameriko je došel leta 1884 kot 22 letni mladenič. Delal je po raznih tovarnah in livarnah v Pittsburgh, Pa., Jolietu, Ill. Minneapolis, Minn. Tower, Minn. (v rudniku) Pueblo, Colo. Leta 1888 je došel v Chicago, od leta 1911 pa živi in dela v Tiffin, O. Pri znani Webster Mfg. Co. je zaposlen že celih 40 let. Poročil se je leta 1894 v Chicagu z neko nemško vdovo. Ta zakonska dvojica ima eno hčerko Elsie, ki je poročena v Forest Park, Ill. z Mr. Anton Laurichem.

Br. Bruski goreča želja je, da bi dočakal še Jednotino 50 letnico, kar mu iz srca želimo.

K PETINTRIDESETLETNICI
K. S. K. JEDNOTE

Eveleth, Minn., v marcu, 1929.

Preteklo je 35 let, odkar so naši predniki pionirji slovenskega naroda ustanovili prvo

Zatorej je dolžnost nas vseh,

slovensko katoliško podporno da se večkrat spominjammo ustanoviteljev in ravno sedaj, ob času 35-letnega jubileja, se ozrimo na preteklost in sedajo, ter se vprašajmo, ali nismo res srečni, da smo imeli dobre prednike, kateri so nam ustanovili prepotrebno organizacijo?

Da pa bomo vredni biti njih potomci, stopimo na plan z agitacijo in ne odnehamo predele bo vsak katoliško misleči Slovenc v Hrvat pod zastavo K. S. K. Jednote. Ponosen mora biti vsak član ali članica, da je pri goričenovanju organizaciji zavarovan, ker ne vemo ne ure in dneva, kdaj nas nesreča zadene. Nobenega izgovora ni, najprej bi morali biti vsi pri K. S. K. Jednote zavarovani in potem še pri drugih; vse ugodnosti so vam na razpolago, katerih ne bom sedaj omenjal.

Rojaki in rojakinje, kateri niste še pri naši materi Jednote, pristopite in pokažite sedaj ob njenem jubileju, da hočete tudi vi v vrsto katoliškega članstva to bo najlepši spomin za Jednote in pa v vašo lastno korist in dobroto v slučaju nesreče. In vi slovenski stariši, vaša dolžnost je, da vpišete svoje otroke v mladinski oddelki K. S. K. Jednote. Pomnite, da je omenjena organizacija katoliška in zato priporočljiva za vse, posebno za otroke in celo v sedanjih modernih časih, ker mi Slovenci smo vsi rojeni katoličani, (jaz ne poznam nobenega juda ali protestanta rojenega Slovenca) je naša dolžnost, da vsi spadamo pod to vrlo napredajočo organizacijo.

K sklepu želim naši dični Jednoti najboljši napredok, da ko bo obhajala 50-letnico ali zlati jubilej obstanka, da bi štela 75.000 članov in članic!

S sobratskim pozdravom ostajam

Martin Shukle,
predsednik nadzornega odbora
K. S. K. Jednote.

**K PETINTRIDESETLETNICI
K. S. K. JEDNOTE**

Od vseh krajev, kjer živijo Slovenci, prihajajo K. S. K. Jednoti iskrene čestitke, k proslavi 35-letnice njenega obstanka. Vsak se zaveda tega tako pomembnega jubileja, saj je K. S. K. Jednota prva podpora organizacija med našim narodom v novi domovini. Prva je bila, ki je zbirala skupaj po naselbinah raztresene rojake. Prva je bila, ki je otirala solze nesrečnim in zapuščenim vdovam in sirotom. Da, kako zelo veliko dobrega je K. S. K. Jednota storila za naš narod tu in onstran morja. Kako hvaležni moramo biti vsem tistim, ki so povsod, kjerkoli mogoče, delovali za njen ugled in njen napredok.

Ako pogledamo v zgodovino našega naroda v Združenih državah, bomo pronašli, da je K. S. K. Jednota od začetka in do danes gojila pravo družabno življenje. Kot prva podpora organizacija je imela po svojih krajevnih društvenih svoja krajevna društvena zborovanja. Take seje članov in članic pri prvih društvenih K. S. K. Jednote so bile, kakor pripovedujejo častitljivi pionirji — nekaj posebnega. Takrat so bili naši rojaki v malem številu zelo raztreseni po mnogih naselbinah. Ko so prišli skupaj na mesečne seje, so bile te ure za njih zelo srečne. Tu so se razgovarjali in ukrepali za bodočnost.

K. S. K. Jednota je kot dobra slovenska mati od začetka in do danes zvesto čuvala najdražji narodni zaklad: sv. vero. Pažila je od začetka na ta verski zaklad kot na punčico svojega očesa. Kjer in kadar je bilo treba, je bodrila svoje člane in članice, da so ostali zvesti veri svojih očetov.

Ni čuda, da ko so ta društva postala močnejša, da so si v mnogih naselbinah ustanovili

slovensko župnijo. Tako je K. S. K. Jednota storila neizmerno v veliko dobrega za slovenski narod v verskem oziru. Kakšne razmere bi danes vladale med našim narodom brez te organizacije, si pa lahko vsak sam predstavlja.

Da, hvaležna se izkazati je dolžnost vsakega posameznega člena in članice K. S. K. Jednote. Na poseben način pa bi se lahko izkazale naselbine v katerih je več društev ali vsaj več članov K. S. K. Jednote.

V takih naselbinah naj bi se vršil sestanek, na katerem bi člani ali članice ukrenili kako bi se ustanovila nova društva v morebitnih naselbinah, kjer še ni društva spadajočega h K. S. K. Jednote.

Mnogim se to vidi pretežko. Resnično je, da to ni lahko delo, to vsak lahko ve, posebno še za posamezne osebe. Ne bilo bi pa to težko, ako bi se pravilnim potom in z navdušenjem organiziralo in se delo pravilno razdelilo. Ko sem ustanavljal društvo sv. Jožefa, št. 175 v Summit, Ill., in društvo sv. Alojzija, št. 179 v Elmhurst, Ill. so mi rojaki pripovedovali, da je več kot dovolj Slovencev za ustanovitev, vendar da je po njih mislih kaj takega nemogoče, da je vse preveč zápuščeno. Vkljub temu je bil vspeh nadvse povolen, društva so se ustanovila in od takrat jih pogosto obje slovenski duhovnik.

Zelo veliko je še naselbin, kjer so naši rojaki naseljeni in je K. S. K. Jednota znana le na papirju. Dosi so ostali rojaki drugače zelo dobrji, vendar kjer nimajo nikogar, da bi jih navduševal, gre vsa zadeva v prek. Po takih naselbinah bo v prvi vrsti potreba navdušiti našo mladino.

Člani in članice, kateri ste zelo oddaljeni od svojega društva in ste na potnih listih v malih naselbinah, kjer je zadostno število naših rojakov, ki poznate razmere v naselbini, poročajte na uradnike svojih društev, da bi vam pomagali pridobiti še ostale rojake v K. S. K. Jednote in ustanoviti novo društvo K. S. K. Jednote. Poročajte na najbližnjega glavnega uradnika ali uradnico naše Jednote. Vsak vam bo šel z največjim veseljem na roko. Le s skupnim delovanjem bo uspeh sijajan.

K sklepu pa moje iskrene čestitke K. S. K. Jednoti k njeni 35-letnici. Njenim ustanoviteljem pa čast in slava! Slovenski narod vas bo vedno ohranil v blagem spominu.

Louis Železnikar,
nadzornik K. S. K. Jednote.

OB 35-LETNEM JUBILEU
K. S. K. JEDNOTE

Članstvo K. S. K. Jednote po vsej pravici lahko z veseljem in ponosom slavi dan 2. aprila v letošnjem letu, kajti na ta dan so pred 35 leti naši nepozabni pionirji ustanovili v mestu Joliet, Ill., prvo slovensko bratsko organizacijo, našo močno K. S. K. Jednote. Začrtali so pot slovenskemu narodu v

Ameriki za bodoči napredek. Blaga ideja — v združenju je moč — je navdajala te vrle može, ko so določili geslo prvi slovenski Jednoti v novi domovini: Vse za vero, dom in narod! ter ji postavili plemenito načelo in blagi namen: podpirati vdove in sirote, pospeševati pravo katoliško dobrodelnost med članstvom, ohraniti članstvu sv. vero in mu kazati pot do večne sreče, buditi ljubezen in spoštovanje do slovenskega naroda ter do njih milega jezika.

Petintrideset let je poteklo od onega časa, odkar je pričela K. S. K. Jednota delovati po tem geslu in načinu. Ali je ostala zvesta tem svojim velikim načelom? Ali je doseglia blagi namen, katerega so začrtali njeni ustanovitelji? S ponosom lahko trdim, da je častno vršila vedno svojo nalogu. Njena 35-letna zgodovina nam jejasno priča, kaj je doseglia v tej dolgi dobi.

Ohranila je Slovencem najdražje svetinje sv. vere v tujini, tisoče je pripeljala nazaj na pravot pot, krepko je utrdila našo narodno zavest in pospeševala ljubezen in spoštovanje do naše nove domovine.

K. S. K. Jednota je ostala vedno zvesta svojemu načelu ter podpirala vdove in sirote in lajsala tužno stanje svojemu članstvu v bolezni ter nesrečah. Tisoče udov in sirot, ki so zgušile svoje drage skrbnike lahko danes priča, v kako veliko tolažbo in pomoč jim je bila naša Jednota. Koliko tisočem je delalo pomoč v težkih časih ne sreč in nezgod, ter jim lajsala njih telesno gorje. Kakor skrbna mati je bila vedno pripravljena pomagati. Vedno je poskušala pridobiti nova sredstva za večjo pomoč svojemu članstvu. Dokaz temu je zvišanje posmrtnje zavarovalnine, uvedba poškodninske, operacijske, onemoglie in starostne podpore. Ko je uvidel težkoče, ki jih imajo razna društva radi podpiranja svojih bolnih članov, je sprejela centralni bolniški oddelek, ki je danes neprecenljive vrednosti za njen napredok in v pomoč članstvu. Dokaz temu je zvišanje posmrtnje zavarovalnine, uvedba poškodninske, operacijske, onemoglie in starostne podpore. Ko je uvidel težkoče, ki jih imajo razna društva radi podpiranja svojih bolnih članov, je sprejela centralni bolniški oddelek, ki je danes neprecenljive vrednosti za njen napredok in v pomoč članstvu. Dokaz temu je, da je izplačala že nad 400 tisoč dolarjev bolniške podpore od leta 1921. Članstvo tega oddelka lepo napreduje in se podpira v pravi bratski ljubezni med seboj. Važno je pri tem tudi to, da ni bilo za centralizacijo še nobene posebne doklade.

Koliko dobrega je storila v našem verskem življenju, to ve samo Bog, velika je njena zasluga, za tako lep napredek naših slovenskih župnij. Njena zasluga je, da so po naselbinah, kjer ni slovenskih duhovnikov in župnij, kjer so njena društva in naši rojaki spolnjevali svoje verske dolžnosti ter vsako leto vsaj enkrat slišali božjo besedo v svojem materinem jeziku in prejemali sv. zakramente ob velikonočnem času in tako ostali zvesti sv. katoliški Cerkvi sami in njih družine.

Da izmed vseh dobrih del, ki jih je naša Jednota v teku 35 let vršila, je njen delo za napredek verskega življenja največje važnosti in je prinesel največ blagostanju med članstvom.

Zgodovina in dobrodelnost K. S. K. Jednote jasno priča, kako velika korist za slovenski narod v Ameriki je bila ustanovitev te naše prve organizacije. Da je bilo njen delovanje v resnicu za blagor naroda, priča nam njen velik napredok, zrastla je v veliko in močno drevo, ki razprostira svoje veje širok Združenih držav in Kanade ter deli svoje blage sadove nad 33 tisoč članom in članicam.

Da, povoda imamo dovolj, da smo lahko ponosni na našo dično Jednoto in njen 35-letno delovanje. Katoliški Slovenci imamo organizacijo, ki je prva pokazala pot bratski vzajemnosti ter dala smer za bodoči napredek Slovencev v Ameriki.

Ob tem velikem zgodovinskem dogodku v našem društvenem

ŠTEFAN STANFEL
prvi blagajnik KSKJ.JOHN GRAHEK
sedanj blagajnik KSKJ, opravlja ta urad neprestano že 20. leto.JOHN R. STERBENZ
bivši gl. predsednik in sedanji porotni odbornik KSKJ, starec gl. odbora, rojen leta 1857.REV. FRANCISEK SUSTERSIC
glavni ustanovnik in prvi duhovni vodja KSKJ.

nem življenju se moramo s hvaljenje z manjšimi črkami, kar zaslužnih mož, ki so ustanovili tudi velikost navadnega ali drugačega stavka. 8 strani. Uredniških požrtvovalnih članov in št. Glasila upa, da bodo naši mladi člani s tem zadovoljni. Starije pa prosimo, da svoje si novice in hčere opozorijo na angleški del današnje izdaje "Glasila".

Tiskovni odbor "Glasila" je tudi za slovenski del določil tri nagrade in sicer za najboljše članice in odgovore: "Cemu je pristop v K. S. K. Jednote preročljiv?" V tej tekmi se je oglašilo 18 dopisnikov; vsi odgovori, oziroma vsi tozadovni članki so priobčeni v tej izdaji. Imena zmagovalcev in teh tekmi, ki bodo delilni nagrad (L. \$25., II. \$15., III. \$10.) bomo priobčili v št. 16. dne 16 aprila, ko bo tozadovni odbor presodil in določil, kateri izmed teh odgovorov so trije najboljši.

Michael Hechevar,
glavni nadzornik K. S. K. Jednote, Bridgeport, O.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Od obstanka stopa "Glasilo" že drugič pred vas v povečani izdaji na 16 straneh, in to povodom 35 letnice naše dične organizacije. Da se ugoditi ter ustrezti tudi našim mladim članom, ki niso veči čitanja v slovenščini, se jim je določilo štiri poslati to jubilejno številko "Glasila," naj določijo upravnemu strani v današnji povečani izdaji 10c v znakih in naslov.

HELENA MALLY

predsednica društva sv. Marije Magdalene, Cleveland, O., ki lastuje kot največje Jednotino društvo Zlato klavido. Ta urad opravlja neprestano že 10 let.

VERY REV. MATIJA SAVS
dekan v Shakopee, Minn., avtor zgodovinskega članka "Svoji k svojim", ki je dosti vplival na ustanovitev KSKJ.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsak tork

Lastina Krasno-Slovenski Katoliški Jedenot v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje: CLEVELAND, OHIO
6117 St. Clair Ave. Telephone: Randolph 3912Naročna: Za člane, na leto \$2.00
Za poslovne \$1.50
Za inozemstvo \$1.00OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every TuesdayOFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO
Telephone: Randolph 3912

••••• 88

K 35 LETNICI K. S. K. JEDNOTE

Obhajanje 35-letnice v privatnem ali javnem življenju ni sicer splošna navada, ker so srebrni in zlati jubileji bolj običajni; toda ako vpoštevamo 35-letno delovanje kake podporne organizacije, lahko naredimo pri tem izjemo, da se tudi tak jubilej na primeren način proslavi.

Danes obhaja naša ameriška Slovenija svoj Veliki dan, dan zavednosti in bratoljubja. Pred 35 leti so bili njeni sinovi in hčere še neorganizirani na drušvenem polju. Tedaj je bilo le neznačno število slovenskih krajevnih društev, ki so spadala k tujim Jednotam, ali so pa morala samostojno životariti.

Tamkaj v Jolietu, Ill., so nekateri zavedni rodoljubi še leta 1893 sprožili idejo o ustanovitvi lastne slovenske podporne organizacije ali Jednote. Po napornem delu, čakanju in trudu se jim je ta iskrena želja končno uresničila. K temu je tudi dosti pripomogel tedanji znani slovenski list "Amerikanski Slovenec," kjer so bili priobčeni navdušeni članki in oklici na naše ljudstvo, da bi ustanovilo svojo lastno podporno organizacijo. Najbolj pomemben oklic je bil gotovo oni, katerega je priobčil tedanji bogoslovec Matija Šavšek, pod naslovom "Svoji k svojim!", kajti zatem je nastalo splošno zanimanje za ustanovitev prve slovenske podporne organizacije v Ameriki, dokler ni napočil velevažen dan 1. in 2. aprila, 1894, ko so našo dnečno K. S. K. Jednote v Jolietu, Ill., položili v zibelko in krstili. Tedaj so ji naši vrli pionirji zapisali na čelo gesla, po katerem naj bi živel ter delovala: "Vse za vero, dom in narod!" Lepšega gesla in načela si sploh ne moremo predstavljati. To šibko dete so izročili tudi v varstvo in zaščito sv. Jožefa, ki je patron naše Jednote.

Težnava in naporna so bila njena prva leta. Prestati je moralta dosti hudega, dosti bridkih preskušenj, žalosti, trpljenja in preziranja. Toda njeni odgovitelji (naši vrli pionirji) so skrbeli za to dete z vsemi svojimi močmi kot za punčico v svojem očesu. Iz malega šibkega deteta se je sčasoma razvila v vitko dekljiko, danes pa stoje pred nami kot krepka žena in ugledna podpora mati, saj je dočakala baš 35 let svoje starosti.

Iz malega raste veliko. Ta znani pugovor se je tudi pri naši Jednoti uresničil. Ob njeni ustanovitvi pred 35 leti je štela samo 10 krajevnih društev v štirih državah s skupnim članstvom okrog 500. Njena blagajna je bila še bolj suha. A danes? Danes je število krajevnih društev narastlo na 185 v 20 državah in Kanadi, kojih skupno število članstva znaša 33,350, njena blagajna pa steje nekaj nad \$2,000,000. Pri tem se mora tudi vpoštevati dejstvo, da je naša K. S. K. J. tekom svojega obstanka izplačala že okrog tri in pol milijone dolarjev raznih podpor.

Držeca se vestno svojega načela in gesla je v sledi tega nadvešala svoje članstvo, da naj živi lepo krepostno življenje po naukih sv. vere; dalje da naj goji med članstvom ljubezen do našega milega slovenskega jezika in spoštovanje ter vdanost do naše nove domovine. Vsak član naše organizacije je lahko ponosen, da spada zraven. Kdor se ravna po njenih pravilih, ta ostane vrl vernik, vnet narodnjak, zvest domoljub in vdan državljan. S takimi vrlinami lahko stopi povsod pred ameriško javnost.

Le žal, da naša K. S. K. Jednota kot mati in začetnica vseh drugih slovenskih podpornih organizacij ni dosegla zaslужene priznanja s tem, da bi bila danes največja. Živimo namreč v svobodni deželi, kjer so narodu na razpolago razna pota in načini življenja. Baš v tem oziru se nekateri rojaki niso hoteli držati znanega gesla: Svoji k svojim!, da bi stopili v tabor naše Jednote. Vseeno pa lahko računamo, da je dobra šestina izmed vseh ameriških Slovencev zavarovana pri prvi in najstarejši slovenski podpomi organizaciji, K. S. K. Jednote. Poleg delavev, obrtnikov, trgovcev spada k naši Jednote tudi lepo število ameriške slovenske inteligenčne, da smo v tem oziru na prvem mestu.

Poleg tega, da se ob 35-letnici naše Jednote hvaležno spominjamo njenih začetnikov ali pionirjev, ne smemo pozabiti tudi onih naših bratov ter sester, ki so šli že pred nami v včerino. Velika je njih armada! Na tisoče in tisoče! Eni izmed njih so darovali svoje življenje med delom kot žrtve ameriške industrije in kapitalizma, nekaj izmed njih jih je padlo na bojni polju, druge je pa pobiral kruta bolezni. Smrt ni pri tem nič izbirala. Zamahnila je s svojo koso po mladem, pletenem ali starem. Mnogi izmed onih, katere krije danes že črna zemlja, bi se danes že lahko z nami vred veselili Jednotine 35-letnice; toda pota usode so čudna in neumljiva: danes meni, jutri tebi!... In tako se danes naša Jednota poleg veselega in resnega obraza tudi s tužnim srcem spominja svojih pokojnih. Pri tem jo tolaži zavest, da je storila po svoji najboljši moči nekaj človekoljubnega in dobrega za preostale pokojnikov. Tudi armada njenih vdov in sirot je velika. Tudi te rezo danes naši dobrì podporni materi-Jednoti, hvaležno v obraz in ji iskreno čestitajo.

Dal Bog, da bi naša ljubljena podpora mati K. S. K. Jednota živila še leta in leta, trdna, zdrava in vedno čvrsta in da bi ob svojem zlatem jubileju čez 15 let štela še enkrat toliko članstva!

Ivan Zupan, urednik.

Čemu je pristop v K. S. K. J. priporočljiv?

Joliet, Ill. — Tukaj odgovarjam na nekaj gornjih vprašanj. 1. Zato, ker je najstarejša in prva slovenska bratstva ameriška podporna organizacija, vstanovljena po zapovedih in nauki naše sv. rimske-katol. cerkve. Tega načela ni od svojega obstanka do danes že do pičice spremembla.

2. Ker je vedno gojila med našim narodom bratoljubje in pravo izobrazbo v verskem duhu, ter s tem pripomogla vstanovljati slovenske župnije, oziroma zidati slovenske cerkve in sole.

3. Ker je vedno gledala za moralno in krepostno življenje med svojim članstvom.

4. Ker je bila vstanovljena iz delavskega naroda, ki je pravi biser slovenskega naroda v Ameriki.

5. Ker je povzdignila svoje finančno stališče nad 100% solventnosti. S tem jamči sigurnost in gotov obstanek, tako tudi zanesljivo izplačilo vseh svojih obveznosti.

6. Ker je vpeljala 20 letno zavarovalnino. S tem daje prilike svojim članom, da se lahko na zelo praktičen način zavarujejo. Plačujejo za posmrtnino samo 20 let, potem pa so osigurani za posmrtnino do smrti.

7. Ker ima poleg aktivnega oddelka tudi svoj mladinski oddelok; s tem vabi naša naraščaj v krog Jednote, da ji bo obstanek zagotovljen. Pri mladinskem oddelku, oziroma pri mladih članih ima naša Jednota vpeljane tudi razne športne klube, to je največja privlačnost za mlade korenine naše Jednote.

8. Ker ima raznovrstne ugodne priložnosti, slučaje in prilike zavarovalnine za plačilo poškodnin, operacij in bolniške podpore, ki so primerne in umestne za naš delavski narod v Ameriki.

George Stonich,
član dr. št. 2, cert. št. 159.

Joliet, Ill. — Zadnjič sem čital sledenje opomin v našem Glasilu: "Vsi na delo za našo!" — Ali je samo to naš pravi vzrok za te vrste delo, da bi dobili kako nagrado v tekmi za najboljši članek? Ne, ampak bodimo vedno agilni na drušvenem polju, da še bolj povzdignemo našo dnečno K. S. K. Jednote.

Če bomo agitirali za našo K. S. K. Jednote, moramo pri tem vpoštevati sledeča dejstva in sledete važne točke:

Naša Jednota je katoliška. Naša Jednota je prva ameriška slovenska podporna organizacija.

Naša Jednota vedno rada pomaga svojemu članstvu v slučaju raznih neprilik, nesreč ali žalosti.

Naša Jednota goji medsebojno bratsko in sestrsko ljubezen; torej smo si vsi po Jednote bratje in sestre! Ali ni to važno in pomembno?

Na naših rednih mesečnih sejah se zbiramo skupaj ter pogovarjam, kako bi najboljše našim bratom in sestram pomagali. To je plemenit način v delu. Zatem, ali po seji se nam pa nudi prilika, da se družabno medsebojno zabavamo v pošteni domači družbi.

Naša Jednota ima izmed vseh drugih najlepše geslo: Vse za vero, dom in narod! Kdor se po tem geslu ravna, ta ne bo nikdar obzaloval, da ga je sprejela kot člana ali članico K. S. K. Jednote.

S pozdravom

Mrs. Josephine Mustar,
članica društva sv. Genovefe,
št. 108 in bivša tajnica društva
sv. Marije Magdalene, št. 162,
Cleveland, Ohio.

Cleveland, O. — Pristop v K. S. K. Jednote je priporočljiv:

1. Ker je prva, najstarejša in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Ameriki.

Ali Te ni malo sram take sebičnosti? Ali se nočeš pridružiti tisočerim v K. S. K. Jednote, da ramo ob ramu s temi ponomaš drugim? Ali Ti ni že za večjo srečo, ko lahko orečeš že druge v Jednote? Pomni: Sreča je opoteča, in ne zanašaj se preveč, da ne zdrsneš. Idi v Jednote, da ne boš sam s svojo srečo, saj slišiš pesnika:

"A srečen ni, kdor srečo vživa
sam!"

Pomoči si potreben, ker si sam, ker je ali bo nesreča Ti tovarišica, v K. S. K. Jednote najdeš pomoč. Pomoči Ti ni treba, pa idи v Jednote, da podpre druge in postane deljena sreča dvojna sreča.

Ampak stopiva korak dalje. Sreča, potreba, nesreča, pomoč ... bratje, ljubezen ... nebroj je jednot in zajednic in zavarovalnici. Dobro si poglej vsako. Imajo pravila, so pod nadzorstvom, dobriš bolniško podporo, spremljajo Te na zadnji poti, izplačajo posmrtnino, pa si dobro oglej prav vsako. Poglej naime, na pravila. Najdeš: svobodomiseln ... Kaj je to? Ali ne vidiš? Ali ne zapaziš, da Ti ponujajo poleg dolarja še nekaj? Kaj? Ali boš kar zagrabil? Se ne bojiš strupa? Bodisi zelo oprezen, in dobro si poglej imame K. S. katoliška J. Ali ne zapaziš, da Ti tudi K. S. K. J. poleg kakega dolarčka nudis še nekaj drugega? Ali morda meniš, da to ni dosti vredno? Katoliška, katoliška skomigneš Prijatelj, počasi. Čemu potem svobodomiseln? Na prenagli se. Ne zapri srca. Dušo-imāš. Svobodomiseln ... ali ne vidiš, kako stegujejo prste po ti Tvoji duši? Katoliška ... ali se zavedaš, kako Ti katoliška jednota hoče pomagati, da si ohraňi svojo edino, neumrjočo dušo v katoliški cerkvi, ki je Tvoja duhovna mati? Slabi smo, leni, zanikrni, zaspali.

Ali si kdaj sam? Morda misliš tako, ali se ti dozdeva tako. Glej, da se ne varša. Na uho Ti zašepbam: Nikoli nisi sam, in gorje ti, ako hočeš biti sam! Kako si zazri dneva luč? Sam? Ko si prvkrat luči odpril oko, koga nisi nazri? Ali se nisi srečal s pogledom materinega očesa, ali nisi zazril v očetov skrbni pogled? Ali si bil kdaj sam? Najmanj trije ste bili, ko si stopili na tvoj svet. In če si se porodil v kaki samotni hiši na obronku sinjega gorovja, in je bila osamljena hišica očetova, ali niste imeli vsaj v daljavi na drugem obronku soseda? In če ti je zibelka tekla v hiši delavčevi, ali ne čuješ morda rotata v klopotu strojnih koles in krika in šuma tisočerih, kjer je oče služil kruh za-se in za-te? Kdaj si bil sam?

Pa je ugasnilo oko mamice in odrevnela je roka očetova, in kapnil je bratec na to stran, in sestrica se je odločila na drugo, in usoda in potreba Te je ločila od tvojih in umeriti si moral korake v tuju, širni svet, in čudno Ti je pri srcu, ker čutiš, da si postal sam. Prej si imel dom, in o domu je veljalo: "Kjer ni mi tuj noben obraz, pozna me vsak, vsakoga jaz." A zdaj, v tujini, med tujimi se čutiš samega, osamljenega, ker tisočeri, ki korakajo na desni, in tisočeri, ki jih srečavaš na levem, so tuji, so Ti, kakov bi jih ne bilo, in sredi gozda stojiš kakor samotno drevo.

Ampak. Ali si res sam? Morado si res. In nesreča je s Teboj, ker si sam, in ali slišiš kaj pravi naš pesnik?

"Kjer ni mi tuj noben obraz, pozna me vsak, vsakoga jaz." A zdaj, v tujini, med tujimi se čutiš samega, osamljenega, ker tisočeri, ki korakajo na desni, in tisočeri, ki jih srečavaš na levem, so tuji, so Ti, kakov bi jih ne bilo, in sredi gozda stojiš kakor samotno drevo.

Imam ti pa se eno povedati, da pristopiš K. S. K. J. Ali se zavedaš, da si Slovenc, Sloven? Ne odklanjam, češ, v Ameriki smo. Še enkrat si oglej jednote. Čitaš: slovenska, narodna ... Zopet vprašam: Čemu? Ali so samo limanice nastavljene? Dvomim.

Ni vse eno, ali se zavedaš, ali ne, odškodi si prišel in kam spašaš. Narodnjaštva ni treba nobeni jednoti, pač pa narodne zavesti vsaki, če hoče biti na mestu.

Amerikanci smo, praviš. Res, da smo in ponosni smo, da živimo, zmerno in versko življenje, da smo tudi narodno zavedeni in domoljubni, da na ta način postanemo dobri člani človeške družbe. Materialno pomoč (podpora) deli v slučaju boljšega življenja?

Imam ti pa se eno povedati, da pristopiš K. S. K. J. Ali se zavedaš, da si Slovenc, Sloven? Ne odklanjam, češ, v Ameriki smo. Še enkrat si oglej jednote. Čitaš: slovenska, narodna ... Zopet vprašam: Čemu? Ali so samo limanice nastavljene? Dvomim.

Priča je, da je tvoj življenje, čast in ugled naša Amerika. Drži pa gesla: "Svoji k svojim!" Pridopajte torej v prvo ameriško slovensko podporno Jednote, ker s tem dvigajete navdušenje narodnih idej in delate tudi za korist ter dobitek celokupnega našega naroda tukaj v tujini.

V drugi vrsti zato, ker je ta organizacija katoliška. To je tudi zelo važna točka. Ona ne deluje samo za začasni blagor slovenskega članstva, ampak tudi

3. Ker je ta Jednota zelo demokratična. Vsi imamo enake dolžnosti in pravice v vseh zavesti.

4. V Jednote lahko pristopiš vsaka versko zavedna ali katoliška slov. družina, bodisi stariši ali otroci v gotovi dobi starosti, vsled tega je torej lahko cela

ski zemlji boš vspeval, na drugi se posušča. Bodis ponosen, da si list slovenskih gor, da Te je ziba slovenska mati, da "največ sveta otrokom sliši Slave," in v tem opravičenem ponosu bo rastel, ako si član slovenske jednote, kakršna je K. S. K. J. Do trideset tisoč in več članov Ti v tudi jednoti kliče: "Cuje gore in brez, da sinovi Slave smo."

Pristopi, včlani se, pridruži se, stopi v vrsto tisočerih, ki so že v K. S. K. J., da postaneš z njim eno, ker v jednoti, in ne bo nikoli sam, da korakaš z njimi pod zastavo križa, ker v katoliški jednosti, in ostaneš to, kar si od rojstva, Slovenec, Slovan, ker v slovenski jednoti.

6. Ta Jednota je na trdnih finančnih podlagi, nad 100% solventna, premore nad dva milijona dol. in šteje nad 33,000 dobre, narodnega in vers

vedno ohranimo versko prepričanje naših pradedov ali očetov. Ti so prelivali kri za ohranitev sv. vere v groznih turških časih in rešili našo milo domovino pred vpadom nevernih barbarov.

Ce smo združeni tudi z verskega stališča, dajemo s tem najlepši zgled našim slovenskim bratom, katere loči razkol in jih z našim lepim zgledom združenja vabimo v našo katol. cerkev.

Naša Jednota nas opominja da spolnjujmo božje in cerkvene zapovedi. Kdor to izvršuje je tudi vnet domoljub, vrl narodnjak in zvest podanik svoje države kamor spada, tako je tudi dober član človeške družbe.

Tretjič: Zato, ker je KSKJ. podporni organizacija. Ista skrb za svoje člane v slučaju bolezni, nesreč in neprilik, ter gleda da pomaga zapančenim si rotam.

Cetrtič: Ker se plačuje pri tej Jednoti primeroma najnižje skupne asesmente v razne skladde. Ti skladde, v prvi vrsti je smrtninski sklad tako velik, da jamči sigurno izplačilo vsake posmrtnine, za katero je Jednota obvezna. Saj je vendar naša Jednota več milijonska in nad 100%.

Za centralni bolniški sklad ni še nikdar zahtevala kakega posebnega asesmenta ali naklade, kar je pa pri drugih amer. slovenskih podp. organizacijah večkrat v navadi.

Pristopajte torej h K. S. K. Jednoti, ki je matica vseh naših drugih podpornih Jednot in ki vas vedno napeljuje ter navdušuje k lepem in čednostnem življenu, katero vas bo dovedlo do časne in večne sreče!

Josip Grdina,
član dr. št. 226, Cert. 23462.

ima izvršiti K. S. K. Jednota v korist naroda. Dejstvo da se ni Jednota nikdar odturnila od te naloge in vedno skrbno in z vno delala za napredok naroda, je vzrok da danes po preteklu 35 let lahko s ponosom gleda na številne mase ki so pod njenim okriljem. Narod se je odzval in ji danes daje priznanje, to ji je omogočilo da je danes K. S. K. Jednota prva med Slovenci. Ni čuda, da najdete pod njenim okriljem može in žene vseh stavov in delokrogov ki so v čast in ponos ne samo K. S. K. Jednoti, ampak vsemu narodu. Njeni voditelji so tisti, ki so, pripomogli slovenskemu narodu priti v poštov in enak nastop pri Amerikancih. Njeni voditelji so pravi voditelji naroda, ki vodijo ljudstvo v pravi smeri resničnega napredka. Zato je pristop v tako organizacijo kot je K. S. K. Jednota, ki ima toliko odličnih sinov in hčera priporočljiv.

Poštano razvedrilo je važno za telesno zdravje, zato pa skrb K. S. K. Jednota s sodelovanjem krajevnih društev, da imajo njeni člani na razpolago razne zavade, kakor predstave, bankete, izlete, shode itd. potem goji športne igre kakor Baseball Basketball, Bowling itd. ki so prikladne za mladino in obenem v zabavo članom in občinstvu splošno. Nobena druga slovenska organizacija v Ameriki ne more nuditi lepše ugodnosti, za poštovo in krepostno društveno življenje. Zato je pa nadve priporočljivo za mladino da pristopi v tako organizacijo kot je K. S. K. Jednota.

Frank Snyder, crt. št. 21906.

Sheboygan, Wis. — Pristop v K. S. K. J. je priporočljiv iz več razlogov.

1. Ker je to prva, torej tudi najstarejša slovenska podporni organizacija med ameriškimi Slovenci, in je kot tako služila za vzorec vsem organizacijam, ki so pozneje za njo ustanovile.

Gotovo zaslubi ime MATICE med slovenskimi organizacijami v Ameriki. Prva je oralna, zaraščeno in trdo ledino slovenskega druženja, slovenskega bratstva organiziranja. Kdo bi naštel vse boje, kdo vse težkoče, s katerimi se je morala boriti za svoj obstanek, kakor tudi da uglasidi pot vsem poznejšim organizacijam? Že iz tega razloga je lahko vsak član in članica ponosen(na) da spada pod njeno okrilje.

2. K. S. K. J. je bila v podporo in tolažbo nebroj vdovom, sirotom in drugim nesrečnikom, ter je vedno točno in pošteno plačevala vsakovrstno podporo in posmrtnino. K. S. K. J. ni vršila le samo tega, kar je je veljevala dolžnost, ampak je vršila še druga dela usmiljenja do katerih ni bila primorana. Veličudno in radevolje je pomala, tako svojemu članstvu kot narodu, slovenskemu. Nešteoto solzo je otrla delavcu, trpinu. Njeni glavni odborniki so bili vedno na čelu kaki dobrodelni akciji, zlasti za časa svetovne vojne, kakor tudi pozneje v delavskih nezgodah. Bili so na mestu, kot verni sinovi slovenske matere ob času Evarističnega kongresa, ter zopet sedaj ko se snuje Vseslovenski katoliški shod.

3. Razen tega, da je K. S. K. J. ena izmed najboljših slovenskih podpornih Jednot in najbolj priporočljiva, pri kateri se lahko zavarujete do 250.00 do 20.000 zavarovalnine, ter se poljubno vpišete v oddelek za 20-letno zavarovanje, tam Jednota še nudi zavest, da je branilka in zaščitnica onih naukov, ki jih vam je dajala vaša nepozabna mati še, ko vas je zibala v naročju in vam pela uspavanjo. K. S. K. J. se zavzema za katoliško stališče, torej za družbo v kateri vas je že želela videti vaša skrbna mati. Če pomislite vse te razloge, mi boste pritrdili, zato je priporočljivo pristop celih slovenskih družin v K. S. K. Jednoti.

Narod — oh koliko se greši zoper "narod." Geslo ki pravi da je K. S. K. Jednota "Vse za vero, dom in "narod," je resnično tako, ker K. S. K. Jednota res dela za dobrobit Slovenskega naroda. Njeni ustanovitelji so imeli pred očmi ali pa so v duhu videli ogromno delo ki ga

novati njen član ali članica.
Marije Prislank,
članica dr. št. 157,
Sheboygan Wis.

Cleveland-Newburg, O. — Kakor so se naši pradiedje v milnih stoletjih borili proti Turčini, zakletemu sovražniku sv. Križa, na podoben način se tudi mi dandanes borimo proti namizljenemu naprednjalu — socializmu, — ki je že toliko naših nesrečnih in nerazpoložnih rojakov Slovencev zasuišil. Najuspešnejše se pa borimo, ako smo tesno združeni — torej potom organizacije, in ta organizacija je naša K. S. K. Jednota s prelepim svojim gesлом "Vse za vero, dom in narod!" O, koliko misli je združenih v teh treh besedah!

Ni je slovenske organizacije v Ameriki, ki bi skrbela za svoje članstvo poleg telesnega tudi, kar je poglavito — za dušni blagor. Številni katoliški shodi po naselbinah širom Z. držav ameriških, so eden najboljših sadov naše mire K. S. K. Jednoti, potem katerih je marsikak Slovenec zopet spregledal ter se vrnil v naročje sv. katoliške cerkve. Že samo ta čin govori dovolj, da je pristop pod njeno okrilje priporočljiv.

Toraj za vsakega Slovenca v Ameriki je naša skupna mati K. S. K. Jednota s sodelovanjem krajevnih društev, da imajo njeni člani na razpolago razne zavade, kakor predstave, bankete, izlete, shode itd. potem goji športne igre kakor Baseball Basketball, Bowling itd. ki so prikladne za mladino in obenem v zabavo članom in občinstvu splošno. Nobena druga slovenska organizacija v Ameriki ne more nuditi lepše ugodnosti, za poštovo in krepostno društveno življenje. Zato je pa nadve priporočljivo za mladino da pristopi v tako organizacijo kot je K. S. K. Jednota.

Frank Snyder, crt. št. 21906.

Sheboygan, Wis. — Pristop v K. S. K. J. je priporočljiv iz več razlogov.

1. Ker je to prva, torej tudi najstarejša slovenska podporni organizacija med ameriškimi Slovenci, in je kot tako služila za vzorec vsem organizacijam, ki so pozneje za njo ustanovile.

Anton Miklavčič, čl. dr. 146

Milwaukee, Wis. — Stojimo na pragu nove dobe v življenu slovenskega naroda. V domovini se je pomedlo s političnimi strankami kar čez noč. Posledica tega prevrata se mora čutiti preje ali sleje tudi med nami v Ameriki. Predsodki morajo izginiti in mesto njih najgovore dejstva.

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota more našteti sledenje dejstva: "Mati sem slovenski jedno v Ameriki! Zaradi mene so se ustanovile druge jednote. Da ni mene, bi najbrže tudi ne bi bilo drugih. Možje, ki so ljubili svoj narod bolj kot sami sebe, so stali ob moji zibelki in mi začrtali pot v svet. Hodila sem po njihovih nasvetih znamenom, da ohranim mojemu narodu najdražje svetinje, ga zdržujem, učim v mi pomagam v sili. Moje življenje je bilo naravno, in kot vam znano, zakon narave je tak, da iz malega raste veliko."

Naraščaj v članstvu in premoženju je bil stopnjevan. Skokov in novotarij nišem trpebla. Prav po kranjsko: počasi in gotovo sem šla svojo pot na prej v vršila vestno dolžnost nasproti članstvu in nasproti mojemu narodu. Nad tri in pol milijona dolarjev sem izplačala v podporah in usmrtninah onim izmed mnogih, ki so jo najbolj potrebovali. Vsaka obveznost do danes je bila izplačana veste in točno. Kot zavedna Slovenska sem stala na braniku svojega naroda bodisi že doma ali pa na tujem.

"Danes, po petintridesetih letih poslovanja me pripoznavata nad triintrideset tisoč članov za svojo mater. Nad dva milijona in stotisoč dolarjev znaša skupno premoženje. Moje finančno stanje, pripoznano od državnih pravdnikov obljublja vsakemu nad sto procentno solventnost. Izvanrednih asesmentov ne nakladam, ker jih ne potrebujem. Moje gospodarstvo je umno in zmersno, ker so uradi v rokah izkušenih mož, katere navaja k delu ljubezen do naroda in ne politične stra-

sti ali pa pohlep po osebnih konstitih. Moje Glasilo je zrcalo lujejo v prid svoje fare in istonazorov in želj članstva in ni tako tudi v prid naselbine.

Ni se treba batiti nobenemu izmed nas nagovarjati svojega članca, svojega prijatelja, svojega sorodnika za pristop v K. S. K. Jednoto, ker v resnicu mu boste storili veliko uslugo, in vam bo enkrat hvalezen za vaš trud. Ni se treba nobenemu sramovati nagovarjati tukaj rojeno slovensko mladino do pristopa v naše vrste. Ponosni bomo vsikdar na dejstvo, da smo člani ali članice te naše slavne organizacije. Naša Jednota ima že pod svojo zastavo veliko število nas tukaj rojenih ki jo ljubimo in spoštujemo kar ker veselo.

"Moja bodočnost je zagotovljena v prvi vrsti zato, ker sem katoličanka. Obstanek in bodočnost vsake slovenske Jednote zavisi od slovenske mladine. Slovensčina pa povsod po Ameriki. Uradno se sliši materni jezik edinole še po naših nesrečnih in nerazpoložnih rojakov Slovencev zasuišil. Najuspešnejše se pa borimo, ako smo tesno združeni — torej potom organizacije, in ta organizacija je naša K. S. K. Jednota s prelepim svojim gesлом "Vse za vero, dom in narod!" O, koliko misli je združenih v teh treh besedah!

Ni je slovenske organizacije v Ameriki, ki bi skrbela za svoje članstvo poleg telesnega tudi, kar je poglavito — za dušni blagor. Številni katoliški shodi po naselbinah širom Z. držav ameriških, so eden najboljših sadov naše mire K. S. K. Jednoti, potem katerih je marsikak Slovenec zopet spregledal ter se vrnil v naročje sv. katoliške cerkve. Že samo ta čin govori dovolj, da je pristop pod njeno okrilje priporočljiv.

Toraj za vsakega Slovenca v Ameriki je naša skupna mati K. S. K. Jednota s sodelovanjem krajevnih društev, da imajo njeni člani na razpolago razne zavade, kakor predstave, bankete, izlete, shode itd. potem goji športne igre kakor Baseball Basketball, Bowling itd. ki so prikladne za mladino in obenem v zabavo članom in občinstvu splošno. Nobena druga slovenska organizacija v Ameriki ne more nuditi lepše ugodnosti, za poštovo in krepostno društveno življenje. Zato je pa nadve priporočljivo za mladino da pristopi v tako organizacijo kot je K. S. K. Jednota.

Frank Snyder, crt. št. 21906.

Sheboygan, Wis. — Pristop v K. S. K. J. je priporočljiv iz več razlogov.

1. Ker je to prva, torej tudi najstarejša slovenska podporni organizacija med ameriškimi Slovenci, in je kot tako služila za vzorec vsem organizacijam, ki so pozneje za njo ustanovile.

Anton Miklavčič, čl. dr. 146

Milwaukee, Wis. — Stojimo na pragu nove dobe v življenu slovenskega naroda. V domovini se je pomedlo s političnimi strankami kar čez noč. Posledica tega prevrata se mora čutiti preje ali sleje tudi med nami v Ameriki. Predsodki morajo izginiti in mesto njih najgovore dejstva.

Mrs. Margaret Ritonija, članica društva sv. Ane, št. 173.

Cleveland, O. — Vsak zaveden katoliški Slovenec in Slovenska bi moral biti ud najstarejše slovenske podporne organizacije v Ameriki, to je K. S. K. Jednota, kateri je začela zibelka teči pred dolgimi 35 leti.

Bo rekel kdo: "Zakaj bi moral biti baš vsakdo izmed nas član te organizacije?" Jaz odgovarjam, da zato, ker je naša Jednota:

Prvič, Slovenska — Ustanovljena po naših, vsega članstva, ki so ne popolni ljudje. Kar sploh mora nuditi katerakoli podpora bratstva organizacija jim nudim jaz bodisi že v podporah, boleznih, operacijah, letnih in starostnih zavarovalnih. Nudim jaz vse več: boljšo garancijo in boljšo bodočnost. Vprašam tebe, ki misliš in čutiš slovensko in želiš sebi v svojem narodu najboljše: ali ne zaslužim, da se me vpošteva? Premisli moje besede in odgovori samemu sebi: Cemu je vstop v K. S. K. Jednoto priporočljiv?"

Mrs. Margaret Ritonija, članica društva sv. Ane, št. 173.

Cleveland, O. — Vsak zaveden katoliški Slovenec in Slovenska bi moral biti ud najstarejše slovenske podporne organizacije v Ameriki, to je K. S. K. Jednota, kateri je začela zibelka teči pred dolgimi 35 leti.

Bo rekel kdo: "Zakaj bi moral biti baš vsakdo izmed nas član te organizacije?" Jaz odgovarjam, da zato, ker je naša Jednota:

Drugič, Slovenska — Ustanovljena po naših, vsega članstva, ki so ne popolni ljudje. Kar sploh mora nuditi katerakoli podpora bratstva organizacija jim nudim jaz bodisi že v podporah, boleznih, operacijah, letnih in starostnih zavarovalnih. Nudim jaz vse več: boljšo garancijo in boljšo bodočnost. Vprašam tebe, ki misliš in čutiš slovensko in želiš sebi v svojem narodu najboljše: ali ne zaslužim, da se me vpošteva? Premisli moje besede in odgovori samemu sebi: Cemu je vstop v K. S. K. Jednoto priporočljiv?"

Drugič, Slovenska — Ustanovljena po naših, vsega članstva, ki so ne popolni ljudje. Kar sploh mora nuditi katerakoli podpora bratstva organizacija jim nudim jaz bodisi že v podporah, boleznih, operacijah, letnih in starostnih zavarovalnih. Nudim jaz vse več: boljšo garancijo in boljšo bodočnost. Vprašam tebe, ki misliš in čutiš slovensko in želiš sebi v svojem narodu najboljše: ali ne zaslužim, da se me vpošteva? Premisli moje besede in odgovori samemu sebi: Cemu je vstop v K. S. K. Jednoto priporočljiv?"

Drugič, Slovenska — Ustanovljena po naših, vsega članstva, ki so ne popolni ljudje. Kar sploh mora nuditi katerakoli podpora bratstva organizacija jim nudim jaz bodisi že v podporah, boleznih, operacijah, letnih in starostnih zavarovalnih. Nudim jaz vse več: boljšo garancijo in boljšo bodočnost. Vprašam tebe, ki misliš in čutiš slovensko in želiš sebi v svojem narodu najboljše: ali ne zaslužim, da se me vpošteva? Premisli moje besede in odgovori samemu sebi: Cemu je vstop v K. S. K. Jednoto priporočljiv?"

Drugič, Slovenska — Ustanovljena po naših, vsega članstva, ki so ne popolni ljudje. Kar sploh mora nuditi katerakoli podpora bratstva organizacija jim nudim jaz bodisi že v podporah, boleznih, operacijah, letnih in starostnih zavarovalnih. Nudim jaz vse več: boljšo garancijo in boljšo bodočnost. Vprašam tebe, ki misliš in čutiš slovensko in želiš sebi v svojem narodu najboljše: ali ne zaslužim, da se me vpošteva? Premisli moje besede in odgovori samemu sebi: Cemu je vstop v K. S. K. Jednoto priporočljiv?"

Drugič, Slovenska — Ustanovljena po naših, vsega članstva, ki so ne popolni ljudje. Kar sploh mora nuditi katerakoli podpora bratstva organizacija jim nud

(Nadaljevanje iz 5. strani)
Tudi junake je rodila slovenska mati. Ko je izbruhnila svetovna vojna, je tudi ona položila dar državi na oltar. Neka mati je vzliknila: "Sest sinov sem vzgojila, mislila sem, da sem jih vzgojila za se, a vzel mi jih je cesar."

Vojna je minula, mnogi so se zopet vrnili veseli na svoje domove, a mnogo jih pa dalo življenje za domovino. Po vojni je bila naša Slovenija opustošena, in kot taka ni imela za vse kruha; treba je bilo misliti na tujino, med njimi sem bil tudi jaz. Že izza mladih dni sem želel po tujini, a mati pa niti ni mogla slišati o tem in takaj so se najine misli križale; ona je vedno rekla: "Ne v tujino," a jaz sem pa vedno bolj hrepenil po tujini, končno sem zmagal jaz. Pripravil sem se sprava na tistem na odhod, a ne dolgo, ker je mati kmalu izvedela za moj namen.

Tako, ko je izvedela, da se pripravljam na odhod, mi je rekla: "Sin moj, kaj mi delaš takšno žalost, ali me hočeš res zapustiti?"

"Res mati," je bil moj odgovor, "dali ste mi življenje a kruha mi ne morete dati, ker ga sami nimate."

"Sin moj, mlad si še in neizkušen, bojim se, da se neizgubiš in zaideš na kriva pota."

"Ne bojte se, mati, za me, to, kar ste vcepili v otroških letih v moje srce, je globoko vkoreninjeno." Slednjič se je mati vendarle udala moji želji in jaz sef se pa pripravljal na odhod. Na dan odhoda sva še enkrat skupaj sedela v sobi in ihela oba, ker ura se je bližala te ločitve — za vedno.

"Sin moj, podajaš se na tuje, in videla se ne bova nikdar več na tem svetu. Le nekaj te prosim: ne pozabi na Boga in na nauke, katere sem ti dajala in spominjam se me večkrat s pisanovo. Tu ti podajam mali rožnivenec v spomin, kot zadnji dar od mene."

"Hvala, mati, vaše želje bom vedno spočival v se vas spominjal." Podal sem ji roko rekoč: "Z Bogom, mati!" Krčevito je stisnila mojo desnico in ihela, enako tudi jaz.

Poslavil sem se trikrat prej od svoje matere, ko sem odhajal na bojno polje, a ločitev v četrtič je bila najtežja, ker veleni sem, da je tudi zadnja.

Pogosto sem dovolil pisma v tujino opominjajoča — proseča, da naj se držim obljuž, katere sem izrekel pred odhodom. Pisma so postajala vedno bolj otožna, tožila mi je, da jo mučna bolezni in starost v veliko nadlogo.

"Zdi se mi, da kmalu zapustim ta svet," se je glasilo zadnje pismo. Pa prišlo je najhujše, česar sem se že prej bal. Prejel sem pismo, katero se je glasilo:

"Dragi sin! Živiljenje moje se nagiblje h koncu in predno boš to moje pismo prejel, me bo že krila hladna zemlja. Moja iskrena želja je bila še enkrat te videti in zreti v tvoj obraz. Želela sem tudi vedno, da bi poznala tvojo izvoljenko, a ni mi usojeno jo poznati. Draagi sin, prosim te, izberi si za svojo zemeljsko družitev poštovan, varčno, pridno in pred vsem pa verno krščansko dekle. Svoje otroke vzgajaj v pravem verskem duhu, kot sem jaz tebe vzgajala. Dal Bog, da bi se že na tem svetu spolnjevala nad teboj četra božja zapoved kot si jo ti spolnjeval napram meni."

"Tri nauke ti polagam posebno na srce in ti so: Moli, delaj in hrani. Na Boga ne pozabi in na nauke, katere sem ti jih dajala — pa boš srečen."

"Sedaj te pa v duhu objamem in podajam zadnji materin blagoslov, prekrizam te na čelu s svojo desno roko, katera vsled smrtnih napadov že hladna postaja. Sedaj pa grem po zaslzeno plačilo k Vsemogočnemu. Z Bogom, dragi sin! Na svinjenje nad zvezdami,

"Tvoja umirajoča mati." Materine slutnje so bile upravljene. Ko sem pismo prejel, so mati že počivali v hladni zemlji. Tedaj sem še občutil, kaj imaš, dokler je mati živa in kaj je mati vsojemu otroku. Kako osamljen se počuti človek, ko izgubi to, kar mu je bilo najdražje in ljubo. O, kako vesel je človek takrat, ako ima koga, da ga tolazi . . .

Vtej osamelosti, zapuščenosti in žalosti po izgubi svoje matere sem pa našel neko drugo mater, katera je tudi naša mati, čeprav ni rodnina, vendar je naša mati, in to je mati, katere sin in hči bo morala biti, vsak Slovenec in Slovanka v Ameriki, katera je mati vseh slovenskih mater, in to je Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota.

K. S. K. Jednota posluje že 35 let med svojim narodom, deli podporo bolnim in otira grenačne solze vdovam in sirotom; da, rih in da bi vodila svoje članstvo mirno in varno skozi razburkano morje v varen pristan — v večno zveličanje!

Delujmo tudi, da bo Vseslovenske katoliški shod, kateri se bo vršil julija meseca, rodil večlike sadove za vse Slovence v Ameriki in posebno pa za K. S. K. Jednoto. Frank Kovačič, član društva št. 169, Cleveland, (Collinwood), Ohio.

Zgodovinski podatki naših mladih društev.

Društvo Marije Pomagaj it.
190 Denver, Colo.

(Ustanovljeno dne 19. okt. 1924).

Ustanovitelja sta bila br. Joe Erjavec in Jurij Pavlakovič, oba člana društva sv. Roka, št. 113, Denver, Colo. Naše društvo je bilo ustanovljeno tudi s pomočjo sledenih članic, ki so prve pristopile: Mary Perme, I. tajnica; Mary Koprive II. tajnica; Agnes Krašovec blagajničarka; nadzornice: Mary Zemlak, Johana Zemlak, Rosie Major.

Naši slavniki K. S. K. Jednoti se tem potom v imenu vseh naših članic iskreno zahvaljujemo za vse dobrote, katere nam je podelila tekom obstanka društva. O prilikni njene 35-letnice je dalje naša dolžnost, da se spominjamo vseh jednotinovih ustanovnikov, kajti žrtvovali so se za blagor svojega naroda, bali se niso težavnega dela in napora, ampak so šli po začrtani poti naprej. Oni, ki so še živi, lahko danes s ponosom praznujejo sad svojega dela.

K. S. K. Jednoti želimo v bodoči če se več uspeha. Delujmo vedeni za blagor in napredek našega milega naroda po znanim jednotinem geslu: Vse za veleni, dom in narod!

Materja, tera druga, je bila ona, torej ona je prva, ki zasludi največje spoštovanje.

Ob 35-letnici njenega obstanka se spominjajo njenih ustanoviteljev, njenih požrtvovalnih delavcev, kajti nekateri že od početka njenega obstanka delujejo za njo in se niso prenehal, čast njim!

Sponimo se tudi onih, ki so odšli pred nami v večnost. Tudi oni so delali za dobrobit naše matere Jednote, a ni jih več med nami, odšli so po zasluzeno placi.

Poklonimo se torej tudi mi ki je čast biti član — tej veliki materi Jednoti in praznujmo njen jubilej na najbolj slovenen način.

Naši materi Jednoti pa želimo veliko napredka in blagoslova še za v bodoče, da bi se še zanaprej tako dvigala in rasla kot je v preteklosti v vseh oživljene delokrog sega celo preko groba, ker tudi za tja skrbi za svoje člane. Z eno besedo rečeno: ona nadaljuje to, kar so naše rodne materje pricelle. Za to dragi mi Slovenci, kdorkoli se čuti, da je Slovenec, bi se moral pridružiti temu jubileju, katerega praznuje naša mati Jednoti, kajti ona je mati vseh Jednot. Predno je bila še ka-

— v večno zveličanje!

Delujmo tudi, da bo Vseslovenske katoliški shod, kateri se bo vršil julija meseca, rodil večlike sadove za vse Slovence v Ameriki in posebno pa za K. S. K. Jednoto. Frank Kovačič, član društva št. 169, Cleveland, (Collinwood), Ohio.

Zgodovinski podatki naših mladih društev.

Društvo Marije Pomagaj it.
190 Denver, Colo.

(Ustanovljeno dne 19. okt. 1924).

Ustanovitelja sta bila br. Joe Erjavec in Jurij Pavlakovič, oba člana društva sv. Roka, št. 113, Denver, Colo. Naše društvo je bilo ustanovljeno tudi s pomočjo sledenih članic, ki so prve pristopile: Mary Perme, I. tajnica; Mary Koprive II. tajnica; Agnes Krašovec blagajničarka; nadzornice: Mary Zemlak, Johana Zemlak, Rosie Major.

Naši slavniki K. S. K. Jednoti se tem potom v imenu vseh naših članic iskreno zahvaljujemo za vse dobrote, katere nam je podelila tekom obstanka društva. O prilikni njene 35-letnice je dalje naša dolžnost, da se spominjamo vseh jednotinovih ustanovnikov, kajti žrtvovali so se za blagor svojega naroda, bali se niso težavnega dela in napora, ampak so šli po začrtani poti naprej. Oni, ki so še živi, lahko danes s ponosom praznujejo sad svojega dela.

K. S. K. Jednoti želimo v bodoči če se več uspeha. Delujmo vedeni za blagor in napredek našega milega naroda po znanim jednotinem geslu: Vse za veleni, dom in narod!

Mary Perme, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, it.
196, Gilbert, Minn.

K 35 letnici obstanka K. S. K. Jednote, ki se bo praznovala letos dne 2. aprila, hočem tudi jaz podati malo poročila o ustanovitvi našega društva Marije Pomagaj št. 196.

Pred štirimi leti se nam niti sanjalo ni, da bo v naši mali naselbini zrastlo katol. društvo Marije Pomagaj in se isto priklopilo h KSKJ. Naravnost eduno bi bilo tudi misliti, da se bo to društvo tako hitro razvijalo poleg tolikih drugih že obstoječih društev raznih Jednot. Ob ustanovitvi nisem prisluhovala, da bo to mlado društvo kedaj druga starejša društva dohitelo in celo ista prekislo v članstvu ter financi.

Naj še omenim, kako se je to društvo začelo. "Glasilo K. S. K. Jednote" sem vedno računalna in tako tudi pravila Jednote. Ker sta bila tedaj že dva moška društva KSKJ, tukaj na Gilbertu in tako nekako tiha, da ni bilo zanimalja, tudi nekateri rojaki niso vedeli za ta dva društva. Nekoč sva se pogovarjale s sosednjo Kristino Kolar da naj bi bilo tukaj vsaj eno žensko društvo KSKJ. Morda bi doble toliko kandidatinj za ustanovitev istega? Tako je bil pogovor in tako tudi dogovorjeno. Čas je mineval, začeti ni pa nobena hotela. Ko smo se pogovarjali z drugimi, so nekateri obljubili takoj pristojiti, samo da naj jaz začnem nabirati nove kandidatinje.

Ne morem dopovedati, kako sem jaz s strahom začela, seveda še kot nelizkušena v tem poslu. Težko sem začela in hodila od hiše do hiše ter agitirala za ustanovitev novega društva ter za pristop. Sprva je šlo še precej dobro, da so se kandidatinje vpisovali kar po vrsti rade ali nerade. Nekateri so se mi pa nalač skrivali. Ko sem pa zvedela za to zvijačo, sem jih pa takrat obiskala ko so bile doma.

Sprva ješčeska se tudi onih, ki so odšli pred nami v večnost. Tudi oni so delali za dobrobit naše matere Jednote, a ni jih več med nami, odšli so po zasluzeno placi.

Poklonimo se torej tudi mi ki je čast biti član — tej veliki materi Jednoti in praznujmo njen jubilej na najbolj slovenen način.

Naši materi Jednoti pa želimo veliko napredka in blagoslova še za v bodoče, da bi se še zanaprej tako dvigala in rasla kot je v preteklosti v vseh oživljene delokrog sega celo preko groba, ker tudi za tja skrbi za svoje člane. Z eno besedo rečeno: ona nadaljuje to, kar so naše rodne materje pricelle. Za to dragi mi Slovenci, kdorkoli se čuti, da je Slovenec, bi se moral pridružiti temu jubileju, katerega praznuje naša mati Jednoti, kajti ona je mati vseh Jednot. Predno je bila še ka-

— v večno zveličanje!

Delujmo tudi, da bo Vseslovenske katoliški shod, kateri se bo vršil julija meseca, rodil večlike sadove za vse Slovence v Ameriki in posebno pa za K. S. K. Jednoto. Frank Kovačič, član društva št. 169, Cleveland, (Collinwood), Ohio.

Mary Perme, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, it.
196, Gilbert, Minn.

K 35 letnici obstanka K. S. K. Jednote, ki se bo praznovala letos dne 2. aprila, hočem tudi jaz podati malo poročila o ustanovitvi našega društva Marije Pomagaj št. 196.

Pred štirimi leti se nam niti sanjalo ni, da bo v naši mali naselbini zrastlo katol. društvo Marije Pomagaj in se isto priklopilo h KSKJ. Naravnost eduno bi bilo tudi misliti, da se bo to društvo tako hitro razvijalo poleg tolikih drugih že obstoječih društev raznih Jednot. Ob ustanovitvi nisem prisluhovala, da bo to mlado društvo kedaj druga starejša društva dohitelo in celo ista prekislo v članstvu ter financi.

Naj še omenim, kako se je to društvo začelo. "Glasilo K. S. K. Jednote" sem vedno računalna in tako nekako tiha, da ni bilo zanimalja, tudi nekateri rojaki niso vedeli za ta dva društva. Nekoč sva se pogovarjale s sosednjo Kristino Kolar da naj bi bilo tukaj vsaj eno žensko društvo KSKJ. Morda bi doble toliko kandidatinj za ustanovitev istega? Tako je bil pogovor in tako tudi dogovorjeno. Čas je mineval, začeti ni pa nobena hotela. Ko smo se pogovarjali z drugimi, so nekateri obljubili takoj pristojiti, samo da naj jaz začnem nabirati nove kandidatinje.

Ne morem dopovedati, kako sem jaz s strahom začela, seveda še kot nelizkušena v tem poslu. Težko sem začela in hodila od hiše do hiše ter agitirala za ustanovitev novega društva ter za pristop. Sprva je šlo še precej dobro, da so se kandidatinje vpisovali kar po vrsti rade ali nerade. Nekateri so se mi pa nalač skrivali. Ko sem pa zvedela za to zvijačo, sem jih pa takrat obiskala ko so bile doma.

Sprva ješčeska se tudi onih, ki so odšli pred nami v večnost. Tudi oni so delali za dobrobit naše matere Jednote, a ni jih več med nami, odšli so po zasluzeno placi.

Poklonimo se torej tudi mi ki je čast biti član — tej veliki materi Jednoti in praznujmo njen jubilej na najbolj slovenen način.

Naši materi Jednoti pa želimo veliko napredka in blagoslova še za v bodoče, da bi se še zanaprej tako dvigala in rasla kot je v preteklosti v vseh oživljene delokrog sega celo preko groba, ker tudi za tja skrbi za svoje člane. Z eno besedo rečeno: ona nadaljuje to, kar so naše rodne materje pricelle. Za to dragi mi Slovenci, kdorkoli se čuti, da je Slovenec, bi se moral pridružiti temu jubileju, katerega praznuje naša mati Jednoti, kajti ona je mati vseh Jednot. Predno je bila še ka-

— v večno zveličanje!

Delujmo tudi, da bo Vseslovenske katoliški shod, kateri se bo vršil julija meseca, rodil večlike sadove za vse Slovence v Ameriki in posebno pa za K. S. K. Jednoto. Frank Kovačič, član društva št. 169, Cleveland, (Collinwood), Ohio.

Mary Perme, tajnica.

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 223, Kirkland Lake, Ont., Kanada — Ustrov. 26. julija 1927.

Društvo šteje sedaj 61 članov. Ker jih je za časa slikanja nekaj delalo, niso vsi na tej sliki označeni.

Spredaj ležeta, od desne na levo: John Steblaj in Feliks Peček.

Prva

(Nadaljevanje iz 6. strani).
što se ima zahvaliti da obstoja, sobr. Antonu Grdinu, gl. Jednotinem predsedniku. Če bi on ne bil naših ljudi tako navduševal, bi ta organizacija ne štela toliko krajevnih društav in toliko članstva kot jih steje danes.

Ko se je nedavno br. Grdin mudil v Leadville, Colo., se je sestal z menoj in z Mr. John Godcem. Vprašal naju je, če imamo že kako društvo, spadajoče k K. S. K. Jednoti. Odgovorila sva mu, da ne. Zatem naju je pa tako navdušil, da ko sva se vrnila v Colorado Springs, sva šla takoj na delo. Seveda, to delo ni bilo lahko, ker sta tedaj že obstojala dva druga društva drugih organizacij. In poleg vsega tega se nisva vstrašila, ampak sva šla marljivo na delo. Naletela sva na dosti ovir in ugovarjanj, toda koncem konca sva dobila deset kandidatov za ustavnitev našega društva. Prvi, ki se je vpisal je bil br. Martin Merit, radi tega smo to društvo krstili tudi za društvo sv. Martina; ustavljeno je pa bilo dne 21. novembra 1. 1926.

Prvi odbor ob ustavljivosti je bil sledič: Predsednik Frank J. Stark, podpredsednik John Nolan, tajnik Frank J. Godec, blagajničarka Mrs. Matejček, zapisnikar Louis Vidmar, drugi so bili: Frank Vidmar, Frank Papish, Louis P. Stark in Caroline Stark. To so bili mladička našega društva K. S. K. J. v tem mestu, ki se sedaj lepo razvija v veselje vseh članov. Dasiravno nas je malo v tej naselbini, pa imamo sedaj v obeh oddelkih že 48 članov.

Zelo važno je tudi dejstvo, da se dosedaj še nemila smrt nikdar ni oglašila v krogu društva, za kar naj bo Bogu čast in hvala! Pač smo prejeli od Jednote \$50.00 za poškodbo nekega člana, v blagajni imamo pa \$97.80.

Po drugih naselbinah se bo do morda nam čudili, da še nismo imeli pri tem društvu nobenega smrtnega slučaja? To je povsem lahko umljivo, milo in logično. Tukaj imamo izvrstno pitno vodo, fini zrak ter milo obnobje, vročine ne poznamo velike. Blizu nas tukaj v Črnem gozdu (Black Forest) živi neki indijanski zdravnik Dr. Nabona. Tega ljudje najbolj poznajo kot indijanski zdravnik, to kar tudi sam najbolj odobrava. Ce hoče kdo tega čudnega zdravnika obiskati, se mora že en dan prej pri njem javiti, kajti ta indijanski doktor je vedno zaposlen čez glavo. Čul sem, da ima širok Amerike okrog 65,000 pacientov ali odjemalev. Zdravni baje take bolezni, nad katrimi so drugi zdravniki obupali. Računa pa samo \$2.00 in da poleg tega še svoja čudna indijanska zdravila. Menuda se je izšolal v Berlinu na Nemškem.

Dalje imamo v tem mestu veliko tovarno ali izdelovalnico aeroplakov najnovejše vrste, kjer dela tudi dosti naših rojakov. Jaz bi si samo to želel, da bi lastoval en tak aeroplano.

K sklepnu tega mojega dopisa apeliram na članstvo naše Jednote, da bi se bolj z zanimanjem in bolj pogosto oglasili s kakim dopisom v našem Glasilu.

Bog živi in ohrani našo dično! Jednote še mnoga, mnoga leta in vse njeno članstvo!

S sobratskim pozdravom
John Vidmar.

Na prvi pogled bi kdo rekel, in se je tudi govorilo, da tega društva v naši veliki fari sv. Vida ni treba. Ako pa stvar pogleda bolj globoko, mora vsakdo priznati, da je bilo to društvo potrebitno. Zakaj? Vzrok: Bolniška centralizacija.

Ko sem se začel l. 1922 javno zanimati za KSKJ, ter sem v West Parku ustanovil ter vzgojil društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ, sem pri tem začel proučevati razmere v naši Jednoti. Razočaran sem bil, ko sem spoznal razmere glede bolniške pôdpor: da, ta centralizacija mi je dala dosti mislit. Centralizacija je bila tedaj tako revna, da sem se že bal, da bo kmalu kaka posebna naklada, to se je vršilo vsled tega, ker se za centralizacijo niso zavezala vsa krajevna društva Jednote, nekatere izmed njih so bila preosabna ali pa zasepljena. Zlasti na konvenciji v Clevelandu l. 1923 sem zopet uvidel, kako je s to ubogo centralizacijo. Vendar smo se tedaj centralisti ojunačili in napele vse moči, tako da se je centralizacija sčasoma postavilo na trdno stališče.

Glavni vzrok čemu je bilo društvo Kristusa Kralja ustavljeno je bil torej ta, ker ostala dva večja društva (št. 25 in 162 KSKJ) pri fari sv. Vida ne spadata v centralizacijo. Vse ustavnike in začetnike našega društva je navdajala vez pravega bratstva in to se lahko vrši samo v centralizaciji. To je bil torej glavni povod, da se je pojavilo društvo št. 226 v tej naselbini.

Dne 22. januarja 1928 se je vršila prva ali ustavnova seja, na kateri je bilo izbrano ime "Društvo Presv. Trojice," potem smo ga pa prekrstili na ime "Kristusa Kralja". Dne 9. februarja istega leta je bilo društvo sprejet v Jednote s 17 člani in članicami. Prvi odbor je bil sledič: Predsednik Josip Ponikvar, podpredsednik Frank Oblak, tajnik Josip Grdina, zapisnikar John Zalaznik, blagajnik Frank Hochevar, nadzorniki: Margaret Klaus, Paul Prince in Angela Nosan.

Naše društvo šteje sedaj 100 članov v aktivnem in nekaj nad 50 v mladinskem oddelku. Dne 28. oktobra 1928 je imelo društvo veliko slavnost, ko je razvilo in blagoslovilo dve krasni zastavi; s tem je pokazalo rekord, kakorščeno še ni nobeno drugo tako mlado društvo. Pri tej slavnosti je nas z udeležbo počastilo kakih 25 društva; bil so navzoči poleg Clevelanda tudi iz Bartontona, Lorain in tudi Bridgeport se je veselil z nami.

Društvo sedaj lepo napreduje, da bo še v ponos Jednote in centralizaciji, radi katere je bilo ustavljeno. Od časa do časa pride tudi kako igro, da je več življenja med članstvom. Tako ima naše društvo tudi svoj športni klub "Jolly Kings".

Sedanji odbor društva je: Josip Jemc predsednik, Frank Oblak podpredsednik, Josip Grdina tajnik, John Zalaznik zapisnikar, Fr. Hochevar blagajnik; nadzorniki: Margaret Klaus, Anton Gregorač in John Končan.

Josip Grdina,
tajnik in ustavnovnik društva.

Odprite vrata svojemu prijatelju.

Sprejmite v svojo hišo vašega prijatelja in naj ostane vsaj nekaj časa pri vas, da ga spoznate in da se ž njim seznanite. Zagotovljam vas, da ga ne boeste nikdar več pustili ali odslovali od sebe . . .

To naj bodo uvodne besede nastopnega mojega članka, ki naj bi spodbujal k zanimanju vse one, ki še tega prijatelja nima ali ga še ne poznamo.

KDO JE NAŠ PRAVI PRIJATELJ

Sloveni živimo po naselbinah pač tako moralno in duševno v kakorščenih družbah se nahaja. Vse je odviano od naših sosedov in prijateljev (časopisov), ki vplivajo na nas. Kdor misli, da to ni res, ta še samega sebe ne pozna. Človek, ki je danes takega ali zopet drugega mišljenja, se je tega navzel od svojega prijatelja, s katerim je večkrat občeval, ga čital ali bra.

Da je danes v družinah sreča in zadovoljstvo na eni strani, in da je duh odpore, prevetja in svobodomiselstva na drugi strani, je vse to tudi odviano od občevanja, od občevanja z enim ali drugimi takimi družbami (časopisi). "Povej mi, s kom občuješ, in jaz ti bom povedal kakšen da si," se glasi pregovor. Hočeš biti tak ali drugačen. Pojd v tako družbo, dolgo ne bo, ko bo postal drugim enak, nameč enak onim, s katerimi je občeval ali občuješ.

KATEREGA DA HOČEMO,

JE ODVISNO OD NAS

No, sedaj pa pride vprašanje, katerega hočemo? Svoboden ameriški državljan ali Amerikanec je dovolj razumen, da sam sebe in svoje razmere do dobra pozna. On je gospodar v svoji hiši in zapoveduje. Kdor tega resnica in kaj je zavijanje drugih, ki narod slepijo, ga pravljajo ob vero, ki je za srečen obstoje družine in naroda edino najboljša voditeljica skupin ali posameznih članov človeške družbe.

POGLEJMO PO HIŠAH

Kakšno časopisje imajo? Niamam prav nič namena, kateri časopis kritizirati razun fanatične krvice, ki iz zlega nameina, po sili in krvici doprinašajo zlo med ljudstvom, za katerega zle posledice bi morali moralno tisti danes narodu odgovarjati sto in sto družinskih tragedij, ki so se dogodile radi tega, ker so čitali časopise, ki so bili zanje strup in pohtujanje.

Vem, da je časopis za izobraz v pravem pomenu, dokler se drži svojega smutra, dokler ga urejuje človek, ki je vreden človeške družbe in ko mu je narod v resnici narod in ne le zaklad, iz katerega hoče izženeti se za sebe in svojo propagando živiljni cent, kar se je do danas že tolkokrat izkazalo in do kazalo v brezverskem taboru.

Zamerim pa ljudem, takim, ljudem, ki so tako sebični, da se za svojo lastno korist in dobroto nočejo niti najmanje pobrigati ter preprati o vrednosti ali škodi, ki vpliva na vsako osebo eden ali drugi časopis, ki ga s svojim denarjem za svoje vsakdanje čitovo plačajo. Ne pišem o časopisih, ki so popolnoma nepristranski, pišem in mislim le o časopisu, ki je veri naravnost zagrizen in nasproten.

CASOPIS V NAŠI HIŠI JE NAŠ VODITELJ

Že sem v začetku povedal, da smo kmalu taki v naši duši, katorken imamo v naši hiši časopis vsaki dan, da ga čitalo. Torej je to dušna hrana, od katere živimo. In je to potem takem tudi popolnoma resnica, da si to hrano mi prav sami naročimo ali kupimo. Pa tudi recimo, da si iste nismo sami naročili. Mogoče je nam poslati na drugih, po organizacijah? Nič zato, mi smo v Ameriki svoboden gospodar v svoji hiši in le to sme v našo hišo, kar mi sami hočemo. Ako nemaramo za škodljivca, se ga lahko zbranimo. Ako nočemo energo ali drugega časopisa, se ga prav lahko iznebimo, treba je, da samo povemo našemu pismonosni in rečemo, da tak časopis ogroža našo hišo in konec bo njegovega prihoda v našo hišo za vselej. Torej je vse le odvisno, kar hočemo ali kar nočemo.

SAMO EN MALI DOKAZ

Govoril sem z nekim možem, ki je tukaj ostal zvest svojemu verskemu prepricanju. Poznal

Ni potreba naštevati stotih dobrot, ki jih ohrani za družino katolički časopis v vsaki hiši, kjer se redno čita in premišljuje o veri in resnicah ter družih življenskih odnosa.

je ženo svojega prijatelja ali

je in vse posledice, ki lahko pridajo na nas smo si mi sami zadržali z našo brezbrinjnostjo, ker nam je bilo vseeno, kaj da smo čitali.

SLOVENCI IMAMO SEDAJ LEPO PRILIKO

da si naročimo svoj katolički časopis. Ni rečeno, da zmenčite druge iz svoje hiše ven. Lahko jih še čitate. Vendar pa ste moralno dolžni si naročiti še poleg drugih tudi katolički časopis. Imamo jih več. Vsak dan, izvzemši en dan v tednu, vam dohaja "Ameriški Slovenec," petkrat na teden, ki je starosta naših slovenskih listov, izhaja že 37. leto. Je političen list in katolički, ki je zanesljiv.

Potem je nabožni list "Ave Maria," mesečnik, tako imamo še druge, za mladino katolički časopise v angleščini, iz katerih

si lahko črpano vsa potrebna pojasnila, ki zavračajo napade napram verskemu prepricanju.

CLANSTVO NAŠE K. S. K. J.

Obstoj in bodočnost naše Jednote sta edino v tem, če bo naš narod ostal zvest veri naših očetov. Naša Jednota je zida na strogo na verskih načelih, nikdar ne bo dobivala članstva od drugod, nego iz katoličkih vrst, družin in skupin, kjer se bo gojilo versko življenje med njimi.

In ker sta "Ameriški Slovenec" in "Ave Maria" naša predhodnika, kjer se za njima v hišah najde novih kandidatov za našo Jednoto, radi tega je nas vseh dolžnost, da se vsi zavedamo, da agitiramo, da se vši katolički časopisje povsod, kjer biva naš slovenski rod!

Ako bomo to storili in vršili,

potem smo zvršili nekaj svoje katoličke dolžnosti. Ne samo sedaj, ko je kampanja, marveč

vedno naprej in naprej!

Delajmo, dokler je za delo dan!

Prišla bo noč, ko delati več ne bo moč.

Anton Grdina,

glavni predsednik K. S. K. J.

— O —

Predsednica Mary Raden, Box 54, Sayerton, Ala.; inženir v blagajni Frank Jurjevič, Box 54, Sayerton, Ala. Seja druga nedeljo v mesecu na Sayerton.

ST. 25.—DRUŠTVO SV. VIDA, CLEVELAND, O.

Predsednik Anton Skulj, 1099 E. 7th St.; tajnik Anthony J. Fortuna, 1063 E. 6th St.; blagajnik Ignac Stepić, 1225 Norwood Rd.; bolniški obiskovalec Joe Ogrin, 9020 Parmale Ave. V slučaju bolezni naj se bolniki javijo pri društvenem tajniku. Seja prvo nedeljo v mesecu v Knasovi dvorani.

ST. 26.—DRUŠTVO SV. FRANCISKA SALESKEGA, JOLIET, ILL.

Predsednik Martin Tezak, 1210 N. Hickory St.; tajnik John Gregorich, 1122 N. Chicago St.; blagajnik Peter J. Rozich, 512 Lime St. Seja prvo nedeljo v mesecu v starški dvorani.

ST. 27.—DRUŠTVO SV. PETRA CALUMET, MICH.

Predsednik Math F. Kobe, 509—8th St.; Calumet, Mich.; tajnik John R. Sternbenz, 174 Woodland Ave. Laurium Mich.; blagajnik John Shute, 808 Oak St., Calumet, Mich. Seja druga nedeljo v mesecu v starški dvorani po sv. masi.

ST. 28.—DRUŠTVO SV. FRANCISCA CLARUMET, CLEVELAND, WASH.

Predsednik Math F. Kobe, 509—8th St.; Calumet, Mich.; tajnik John R. Sternbenz, 174 Woodland Ave. Laurium Mich.; blagajnik John Shute, 808 Oak St., Calumet, Mich. Seja druga nedeljo v mesecu v starški dvorani po sv. masi.

ST. 29.—DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLINA, K. S. K. J.

Predsednik Martin Tezak, 1210 N. Hickory St.; tajnik John Gregorich, 1122 N. Chicago St.; blagajnik Peter J. Rozich, 512 Lime St. Seja prvo nedeljo v mesecu v starški dvorani.

ST. 30.—DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLINA, K. S. K. J.

Predsednik Math F. Kobe, 509—8th St.; Calumet, Mich.; tajnik John R. Sternbenz, 174 Woodland Ave. Laurium Mich.; blagajnik John Shute, 808 Oak St., Calumet, Mich. Seja druga nedeljo v mesecu v starški dvorani.

ST. 31.—DRUŠTVO SV. JOSEFA RIGGS, IOWA.

Predsednik Anton Fir, R. F. D. 2, Charlotte, Iowa.; tajnik in blagajnik Joseph Lukeš, R. D. 2, Charlotte, Iowa. Seja zadnja nedelja v mesecu v Park dvorani v Riggs, Iowa.

ST. 32.—DRUŠTVO SV. JEDNOTE, HAMILTON, OHIO.

Predsednik Math F. Kobe, 509—8th St.; Calumet, Mich.; tajnik John R. Sternbenz, 174 Woodland Ave. Laurium Mich.; blagajnik John Shute, 808 Oak St., Calumet, Mich. Seja prvo nedeljo v mesecu v starški dvorani.

ST. 33.—DRUŠ

ST. 55.—DRUSTVO SV. JOSEFA.

CRESTED BUTTE, COLO.

Predsednik Jos. Sedmak, Box 165; taj. M. Zakrajšek, Box 293; blag. Joe Pogorec, Box 505. Seja drugo soboto v mesecu v M. Perkotovi dvorani.

ST. 56.—DRUSTVO SV. JOSEFA,

LEADVILLE, COLO.

Predsednik Frank Zaitz Jr., 504 W. 3rd St.; tajnik Math Yannick, 525 W. 2nd St.; blagajnik Frank Zaitz Sr., 520 W. Chestnut St. Seja vsakega 14. v mesecu na 527 Elm St. v društ. Jivo rani.

ST. 57.—DRUSTVO SV. JOSEFA,

RROOKLYN, N. Y.

Predsednik Marko Zupančič, 9042 Wards Place, Forest Hill, L. I.; tajnik Matija Curi ml., 8827—85th St., Woodhaven N. Y.; blagajnik Joe Kerkev, 90 Morgan Ave., Brooklyn, N. Y. Seja vsako prvo soboto v Slovenskem domu na 253 Irving Ave.

ST. 58.—DRUSTVO SV. JOSEFA,

HASER, PA.

Predsednik John Tušar, R. F. D. 2, Box 135, Irvin, Pa.; tajnik in blagajnik Jernej Bohinc, Box 24, Export, Pa. Seja prvo nedeljo v mesecu v drus- tevni dvorani.

ST. 59.—DRUSTVO SV. CIRILA IN

METODA, EVELETTH, MINN.

Predsednik Alojz Govze, 613 Adams Ave.; tajnik John Bakul, 117 Grant Ave.; blagajnik John Kočvar, 222 Garfield St. Seja drugo nedeljo v mesecu dopoldne v cerkveni dvorani.

ST. 60.—DRUSTVO SV. JANEZA

KRSTNIKA, WENONA, ILL.

Predsednik Alojz Krakar Jr., P. O. Box 285; tajnik John Kovatch, 100 P. O. Box 374; blagajnik Alojz Krakar Sr., P. O. Box 285. Seja prvo nedeljo v mesecu v drus- tevni dvorani.

ST. 61.—DRUSTVO VITEZI SV MI-

HAELA, YOUNGSTOWN, O.

Predsednik Anton Petričič, 1442 Oak St.; tajnik Imbro Mavrički, RFD 4, Poland Rd.; blagajnik Mihal Pavlakovich, 528 Covington St. Seja tretjo nedeljo v mesecu v dvorani stare šole na 423 Covington St.

ST. 62.—DRUSTVO SV. PETRA IN

PAVLA, BRADLEY, ILL.

Predsednik Frank Drassler Jr., Box 564; tajnik Ansel Lustik, Box 243; blagajnik John Lustik Jr., Box 447. Seja prvo nedeljo v Woodmen dvorani.

ST. 63.—DRUSTVO SV. LOVRENCA,

CLEVELAND, O.

Predsednik Andrej Slak, 7713 Isoler Ct.; tajnik Joseph Jerich Jr., 3565 E. 81st St.; blagajnik Joseph Koska, 3559 E. 81st St. Seja drugo nedeljo v Slov. Nar. Domu.

ST. 64.—DRUSTVO SV. PETRA IN

PAVLA, ETNA (PITTSBURGH), PA.

Predsednik Josip Jagušič, 177 High St.; tajnik John Skoff, 19 Ganster St.; blagajnik John Profužič, Box 80, Sa- way Rd., bolniški nadzornik Josip Pe- tričič, 119 High St. Seja prvo nedeljo v Hrvatski dvorani, Etna, Pa.

ST. 65.—DRUSTVO SV. JANEZA

EVANGELISTA, MILWAUKEE, WIS.

Predsednik Lukas Urrankar, 698—33rd Ave.; tajnik Frank Pauč, 676 Madison St.; blagajnik Joe Windishman, 5507 Greenfield Ave., West Allis. Seja drugo nedeljo v F. Fr. Tomšetovi dvorani, National in 3rd Ave.

ST. 66.—DRUSTVO SV. JOZEGA,

GREAT FALLS, MONT.

Predsednik John Prevolšek, 3225 4th Ave. North; tajnik in blag. Anton Golob, Box 146, Black Eagle, Mont. Seja drugo nedeljo na tajnikovem drus- tevnu.

ST. 67.—DRUSTVO PRESVETEGA

SRCA JEZUSOVEGA, ST. LOUIS, MO

Predsednik Joseph Požek, 4029 Penna Ave.; tajnik Joseph Simonich, 3223 S. 7th Blvd.; blagajnik John Mi- helič, 3918 Oregon Ave. Seja tretjo nedeljo na 12. cesti in Russel Ave.

ST. 68.—DRUSTVO SV. ANTONA

PAODOVANSKEGA, ELY, MINN.

Predsednik John Pucel, Box 23; tajnik Joe Falcher Jr., 6 Lawrence St.; blagajnik Joe Zgajner, Box 716. Seja prvo nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v Slovenskem Narodnem Domu.

ST. 69.—DRUSTVO SV. JURIIJA,

TOLUCA, ILL.

Predsednik Mike Jurkanin; tajnik in blagajnik Maria Zima, Box 242. Seja v nedelji po 15. v mesecu na domu tajnice.

ST. 70.—DRUSTVO PRESVETEGA

SRCA JEZUSOVEGA, ST. LOUIS, MO

Predsednik Joseph Simonich, 3223 S. 7th Blvd.; blagajnik John Mi- helič, 3918 Oregon Ave. Seja tretjo nedeljo na 12. cesti in Russel Ave.

ST. 71.—DRUSTVO SV. ANTONA

PAODOVANSKEGA, ELY, MINN.

Predsednik John Pucel, Box 23; tajnik Joe Falcher Jr., 6 Lawrence St.; blagajnik Joe Zgajner, Box 716. Seja prvo nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v Slovenskem Narodnem Domu.

ST. 72.—DRUSTVO SV. JURIIJA,

PAODOVANSKEGA, ELY, MINN.

Predsednik John Pucel, Box 23; tajnik Joe Falcher Jr., 6 Lawrence St.; blagajnik Joe Zgajner, Box 716. Seja prvo nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v Slovenskem Narodnem Domu.

ST. 73.—DRUSTVO SV. JURIIJA,

SPRINGFIELD, ILL.

Predsednik Anton Kužnik, 1201 S. 19th St.; tajnik Peter Koberič, 1025 N. Rutledge St.; blagajnik Stefan Lach, 1900 E. S. Grand Ave. Seja tretjo nedeljo v mesecu v "Slovenija" dvoran.

ST. 74.—DRUSTVO SV. BARBARE,

SPRINGFIELD, ILL.

Predsednik Anton Kužnik, 1201 S. 19th St.; tajnik Peter Koberič, 1025 N. Rutledge St.; blagajnik Stefan Lach, 1900 E. S. Grand Ave. Seja tretjo nedeljo v mesecu v "Slovenija" dvoran.

ST. 75.—DRUSTVO VITEZI SV. MAR-

TINA, LA SALLE, ILL.

Predsednik Ignac Jordan, R. R. 3, Box 7-C; tajnik Frank Mišjak, 1253 2nd Street; blagajnik Josip Bre- gach, 437 Crossat St. Seja tretjo nedeljo ob 2. uri popolne v slovenski cerkveni dvoran.

ST. 76.—DRUSTVO MARIJE VNEBO-

VZETE, FOREST CITY, PA.

Predsednik Anton Bokal, Box 552; tajnik John Osolin, Box 492; blagajnik Victor Lavrha, P. O. Seja drugo nedeljo v dvorani pevskega društva Naprej.

ST. 77.—DRUSTVO MARIJE POMA-

GAJ, CHICAGO, ILL.

Predsednik Mary Kobil, 1901 W. 22nd St.; tajnik Julia Gottlieb, 1845 W. 22nd St.; blagajnik Mrs. Matilda Duller, 2241 So. Lincoln St.; bošnjačka tajnica Pauline Grill, 2113 W. 23rd St. Seja tretjo nedeljo v mesecu v dvorani cerkev sv. Števana.

ST. 78.—DRUSTVO MARIJE POMA-

GAJ, CHICAGO, ILL.

Predsednik Mary Kobil, 1901 W. 22nd St.; tajnik Julia Gottlieb, 1845 W. 22nd St.; blagajnik Mrs. Matilda Duller, 2241 So. Lincoln St.; bošnjačka tajnica Pauline Grill, 2113 W. 23rd St. Seja tretjo nedeljo v mesecu v dvorani cerkev sv. Števana.

ST. 79.—DRUSTVO MARIJE POMA-

GAJ, WAUKEGAN, ILL.

Predsednik John Cankar, 918 S. Victoria St., Waukegan, Ill.; tajnik Ignac Grom, 834 Wadsworth Ave., Waukegan, Ill.; blagajnik John Zalar, 1118 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill. Seja tretjo nedeljo v sloški dvoran.

ST. 80.—DRUSTVO MARIJE CISTE-

GA SPOCETJA, SO. CHICAGO, ILL.

Predsednica Margaret Stanko, 9801 Ave. L.; tajnica Louise L. Likovich, 9511 Ewing Ave.; blagajnik Karla Rose Sime, 9540 Ewing Ave. Seja tretjo nedeljo v cerkveni dvoran na 96th St. in Ewing Ave.

ST. 81.—DRUSTVO MARIJE SEDEM

ZALOSTI, PITTSBURGH, PA.

Predsednica Marija Lokar, 4908 Hat-

field St.; tajnica Josephine Fortun, 1811 Hatfield St.; blagajnik Mary Gerševic, 5210 Stanton Ave. Seja tretjo nedeljo v mesecu v Slovenskem Domu.

ST. 82.—DRUSTVO SV. ALOJZIJA,

FLEMING, KANS.

Predsednik Joseph Gerševic, R. R. 2, Pittsburgh, Kans.; tajnik Anton Skubitz, R. R. 2, Box 64, Pittsburgh, Kans.; blagajnik Frank Lintz, R. R. 2, Cherokee, Kans. Seja zadnjo nedeljo v mesecu v Frank Sphejharjevi dvorani.

ST. 83.—DRUSTVO SV. JOZEFIA,

LEADVILLE, COLO.

Predsednik Frank Zaitz Jr., 504 W. 3rd St.; tajnik Math Yamnick, 525 W. 2nd St.; blagajnik Frank Zaitz Jr., 520 W. Chestnut St. Seja vsakega 14. v mesecu na 527 Elm St. v društ. Jivo rani.

ST. 84.—DRUSTVO SV. JOZEFIA,

TRIMOUNTAIN, MICH.

Predsednik Math Grurich, box 56; tajnik in blagajnik Anton Pintar, P. O. Box 458, Palnesdale, Mich. Seja tretjo nedeljo v mesecu pri tajnici.

ST. 85.—DRUSTVO MARIJE CISTE-

GA SPOCETJA, LORAIN, O.

Predsednica Anna Zgornic, 1762 E. 33rd St.; tajnica Mary Pavlovich, 1765 E. 34th St.; blagajnik Jennie Ferlic (Fisher), 507 Center St. Seja drugo nedeljo v mesecu v Virantov dvorani.

ST. 86.—DRUSTVO SV. SRCA MARI-

JE, ROCK SPRINGS, WYO.

Predsednica Louise Shuster, 201 G. St.; tajnica Mary Demshar, 209 G. St.; blagajnik John Udovich, 1135 E. 34th St.; blagajnik Math Udovich, 1679 E. 31st St. Seja drugo nedeljo v mesecu v New Rock Springs.

ST. 87.—DRUSTVO SV. ANTONA

PAODOVANSKEGA, JOLIET, ILL.

Predsednik Rudolf Kuleto, 1510 Cora St.; tajnik Leopold Adamich, 1604 N. Nicholson St.; blagajnik Math Krall, 1515 N. Hickory St. Seja drugo nedeljo v starji šoli ob 1. uri popolne.

ST. 88.—DRUSTVO SV. ALOJZIJA,

MOHAWK, MICH.

Predsednik Anton Mainar, Box 404, Ahmeek, Mich.; tajnik in blagajnik Josip Grdšček, P. O. Box 107, Ahmeek, Mich. Seja prvo nedeljo na Ahmeek.

ST. 89.—DRUSTVO SV. PETRA IN

PAVLA, DENVER, CO.

Predsednik Josip Krkavč, 3515 Polk St.; tajnik Anton Bižan, 3710 W. St. Seja tretjo nedeljo v mesecu v Hrvatskoj dvorani.

ST. 90.—DRUSTVO SV. CIRILA IN

METODA, SOUTH OHIO, NEB.

Predsednik Josip Jakšič, 3513 Polk St.; tajnik Josip Lescák, 3603 W. St.; blagajnik Pavel Bižal, 3710 W. St. Seja tretjo nedeljo v mesecu v Hrvatskoj dvorani.

ST. 91.—DRUSTVO SV. PETRA IN

PAVLA, RANKIN-BRADDOCK, PA.

Predsednik Josip Krkavč,

For the use of English
speaking members of
K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NO. 14 — PART II.

ANTON GRDINA

Supreme President.

Brother Grdina was born on April 27th, 1874 in the village of Prevalje, parish and post office Preser, three miles away from the capital of Slovenia—the City of Ljubljana. Preser is located on the main railroad line between Ljubljana-Rakek and Trieste.

At the time there were but fourteen houses in Prevalje, most of the houses being the abodes of villagers who fared well financially, with the exception of two who were called "bajtrji." One of these was Grdina's father.

It was in 1840 that Brother Grdina's parents were married, setting out into the sea of matrimony devoid of finances and property. At the time of the Hungarian Revolution, Brother Grdina's father enlisted under general Kossuth and served for a period of eight years under that patriot of Hungary.

His mother aided in the upkeep of the family by selling refreshments to the railroad workers of the Trieste Railroad.

Reverses were on hand practically at all times, but they succeeded in rearing eight children, six boys and two girls. One of the daughters died while a child, the other at the age of 21 years. Brother Grdina was the junior of the brothers, and his Brother John of Cleveland, O. was the oldest.

The parents worked earnestly and by their thrift were able to purchase a small parcel of land. In the following years they enlarged the farm and kept a herd of six cows. There being no trucks at that time all the work on the farm was performed with the aid of cows, since the family was in no financial condition to rear horses.

Brother Grdina worked as a cowboy and farm-hand on his father's farm till the age of twenty. In 1896 death stole upon the household and bereaved the family of the father and compelled Brother Grdina to leave his home and to accept similar positions at Preserje and in the neighboring village, Kamnik.

His brother John was more fortunate in eluding that type of work when he migrated to Cleveland, Ohio, in the year 1900.

The sincere wish of John was that Anton, too, should come to the land of promise—America—so he did all in his power to aid his young brother.

It was on August 24th, 1897, the year that America was experiencing a crisis, that Brother Grdina set foot on American soil.

Again he was forced to accept any type of position, and for a time he toiled as a common laborer on the streets, working on the installation of sewers.

In time he was employed as a laborer in a pipe shop and later toiled in the American Steel and Wire Works.

The work was not appealing to Brother Anton Grdina for he was no Hercules. Through the influence of his Brother John who was at that time a foreman, he secured a position in a hat factory. The work was pleasant and Brother Grdina gaged his earnings and savings until he had saved a few hundred dollars.

With his savings and in partnership of one of his countrymen, he opened the first Slovenian furniture store in Cleveland, Ohio.

The furniture business was well directed and a hardware department was added to the line of merchandise.

In time Brother Grdina reorganized the business, buying all the shares of the enterprise and including an undertaking and embalming establishment.

At the present time Grdina and Sons is widely known as a reputable establishment, catering to the Slovenian colony of Cleveland.

The first step and care of the late John Grdina was, that his younger Brother Anton should join a fraternal society. He succeeded when Anton joined the St. Vitus lodge No. 25 of Cleveland. He worked ardently and was elected to office of the lodge, holding various positions, including the presidency for a long term.

Being an enthusiastic Jednotar, he was elected many times as delegate to the K. S. K. J. conventions.

In 1923 he was elected as Supreme President of our Union and has held that office ever since, at present holding the distinction, that never before did our Union prosper and increase as it has under his presidency.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

OUR PAGE HOPES FOR:

1. More membership drives.
2. Attendance at lodge meetings.
3. Voicing of opinions.
4. Young members in office.
5. Support of the Catholic Congress, July, 1928, at Lemont, Ill.
6. Organization of social clubs.
7. Organization of booster clubs.
8. More contributions.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

JOHN GERM

First Vice President

In response to the appeal of the editor of Our Page, Brother Stanley P. Zupan, who desires that the supreme officers of the K. S. K. J. should send articles for the special edition of the Glasilo in commemoration of the 35th anniversary of the K. S. K. J., I avail myself of this opportunity, both as a duty and a privilege, to write a short biography of myself and my connection with our beloved organization.

To begin with I will start with my own beginning. I first saw the light of day on the 2nd day of February, 1888, in the Village of Zagorica in Dobrepole, Slovenia. My parents were poor, my father being a common day laborer, working here and there to enable him to eke out an existence for his family. There were three of us children, I being the youngest. I was but a year old when my dear mother and my only sister passed away. I therefore never had the good fortune to know my mother or of having her love and care.

In the year of 1893, when migration to America was on in a large scope, my father (now deceased) also took sail to America—to the land of promise. We were taken into custody by a kind lady, a dear friend of my deceased mother. And it was not long until my brother, who was 10 years my senior, went to work with father in America. So finally I was alone, much like a poor orphan. However, the lady in whose charge I had been placed, gave me every possible care and attention.

But this was not to last long. Misfortune befell this kind lady. She met with an accident which proved fatal to her. A 20-year-old daughter survived this lady and this daughter had everything, but best regards for me. She acted toward me as if to imply that I had no right in their home. Some months after the death of her mother, this daughter married and brought her husband to our i.e. her home to live. And he loved me no better. So one December morning, I think it was in 1894, the said husband came to me as I was warming myself by the oldfashioned stove, told me that I was not theirs and had no right to share their home.

He then bundled me up and without much ceremony placed me on the street with instructions to seek shelter elsewhere. An it is often that I think of this hard-hearted person, who put me, a helpless six-year-old child, out into the snow with no one to give him aid. I trudged thru the snow to the home of my uncle, begging for shelter and food. But this uncle had a large family of his own, who were themselves suffering from lack of necessities. So he went from house to house in the village and implored the people to give shelter to me. Finally he was successful in finding a people who agreed to take care of me.

These people happened to be my sponsors at baptism. And thus, after much ill fortune, I came to kind people who gave me a good home. From time to time my uncle received small amounts from my father in America with which he provided me with clothes and other necessities.

I attended school in Dobrepole. I lived with these people some seven years, when they died. After that I worked for different people in the neighborhood and well remember my first job in the village of Zdenko. That village was wiped out by fire in 1902 and all I saved of my belongings was the clothes I wore at the time of the fire. The job I then had netted me for salary a sum equivalent to \$4.50 in American money and a suit of clothes, and that was pay for one whole year's work.

During the years following I worked in Vienna, the capitol city of the empire. There I was employed by a Slovene merchant for whom I sold chestnuts in winter and soda water in summer. There were at that time many Slovenes in Vienna, who dealt in chestnuts and soda water. Each merchant had several salesmen or peddlers, who sold wares on the street corners of the city—and I was one of them.

I lived in Vienna until April, 1908, when with my own savings, partly augmented by remittances from father in America, I paid for passage to Pueblo, Colo., where I have lived ever since.

My experiences in America have been similar to those met with by all the rest of our emigrants. Upon arriving here I immediately secured employment in a smelter. After a few months of that hard work I tried my luck in a car repair shop, but did not stick to it long. My Vienna experience prompted me to try salesmanship in a grocery store. My first employment as grocery clerk and driver was with the John Snedecor Grocery and Market. I went to live with the Snedecor family, who were to the front not only in a business way, but also culturally. Their children were well schooled in common subjects and

CLEVELAND, O., APRIL 2ND, 1929

LETO XV. — VOLUME XV.

CONGRATULATIONS K. S. K. J.

ognizes, as well as appreciates, your attainments. Your purpose is known to all the members. Likewise, the works of your welcoming, ever-outstretched arms. To mention your achievements and present status would only be repetition of well known facts.

You are great because of your achievements. You could not, however, have reached the pinnacle of supremacy if you had not had under your guidance, members who strived earnestly to uphold your principles. It is your privilege to rejoice on this occasion.

You are known universally for all you have done. But, do not allow these few words of praise to make you conclude that your work

is completed. No! An anniversary such as today, with your commendable record, is not the termination of your work; the completion of your book of deeds. On the other hand, this day is one of commencement; the introduction to your book of deeds.

You should deem it your duty to continue into your 36th year of existence with renewed vigor and vitality, with the same spirit of progressiveness and integrity, with the same and improved-on program of advancement, so that, on the occasion of your forty-fifth anniversary, you can show the world a membership of 50,000 and still say: "My work is yet to be completed."

THE EDITOR

JOSEPH ZALAR

Supreme Secretary

The majority of Slovenian people are blessed with large families. My parents, too, come in this class, for eleven children were born to them. Two of them died in infancy, the rest of us grew up.

A large family is often a burden and care to the father and mother, but their great love for their children surpasses all other things, and their worries and troubles are forgotten. No matter how unruly a child may be, no matter how disobedient, his parents see but his good points and qualities, and throughout his life, father and mother, both, remain his best friends.

When children are anxious for happiness, diversion and the better things in life, their parents do their utmost to obtain for them whatever is in their power.

Likewise, my father said one day: "Our neighbors are leaving for America, Mother, I think I will go, too."

And true to his word, my father left one day for the new country, America! Sometime later he sent money and passages for some of my brothers and sisters, and then again later for a few more, and so on, until there was just Mother, my two sisters and I left at home.

Like so many mothers, mine wished me to become a priest. So I was sent to relatives in Gradec, Stajersko, Yugoslavia, where I entered a State High School, or "gimnazija."

Usually I spent the Easter Holidays at home, and during one of these times my mother said to me: "Joseph, you will have to leave school, because father wrote and said that he will send us money and our passage to America."

So I left school, and remained at home. Shortly after, a letter came from my father in America, saying that he could not send us money at that time, as labor conditions were very poor, and that we should be patient and wait.

And there I was! I was out of school, and I wasn't going to America! All my plans were frustrated. What was I to do?

I looked about for work, and finally obtained a position as clerk at the office of the Imperial and Royal Notary at Vrhnika. But I wasn't content there—my mind roamed back to the school-room; and as I worked, I planned on returning in the fall.

And so, when the next school term opened, I was again back in school, but not at Gradec, but at Ljubljana, where I entered the school for teachers.

My mother wrote to father, telling him that I was again back in the school. Soon after he sent money and passages for my mother and two sisters. They went to America. I was left in Europe—alone.

After some years, I received a passage for America, from my parents, and a letter, telling me that I should join them in the new country. Instead of going, I wrote to my parents, telling them that I would much prefer to remain in Europe in school. I sold my ticket and used the money for tuition.

A few months later, I again received word, in the form of a command to come to America. Now there was no other course to take, but to obey. So I left for America.

When I reached America, and then Forest City, Pa., my new home, I, at once, saw what awaited me—the proverbial "pick and shovel."

Three days after I reached Forest City, Pa., I went to work in the mines, and went deep down under the surface of the earth to dig the black "diamond."

I will not say here how I felt at the time, but you can well imagine, how it must have seemed to me, unaccustomed as I was to hard labor, and a young lad, to be digging away down in a damp and stuffy coal mine. But I want to say this much right here that if Christopher Columbus could have been near and heard some of the names I called him for discovering America, he would immediately have regretted his accomplishment and had himself rechristened.

Laboring in a coal mine is a hard school of experience, but I consider that part of my life one of the finest, because I realize and know what hardships and suffering the hard-working laborer endures.

I kept at the pick and shovel job for several years.

Because a miner's job is very perilous, I was desirous of obtaining insurance in some fraternal society, as soon as I could.

Every person has some memorable day which stands out from the rest of his life. And likewise, the 11th of August, 1901 is an important date. Why? Because on that day I became a member of the K. S. K. J.

I hope I have made it clear enough as to why I want my friends to join the K. S. K. J.

My only regret is that I cannot fully express my thoughts as I would like to.

God Bless Our K. S. K. J. and Long May It Live!

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

MARTIN SHUKLE

Chairman of the Board of Trustees.

As a young man of eighteen, Brother Martin Shukle, present chairman of the board of trustees, packed his suitcase in the month of June, 1902, left his folks and the village of Doljenja Lokvica, Jugoslavia, and embarked for the United States. A month's time of travel found Brother Shukle in Joliet, Ill.

In Joliet, the seat of the K. S. K. J., he met a group of Slovenian pioneers who had gathered from the various states, and who were enroute to a convention of the K. S. K. J. which was held in Cleveland, O.

At that time he did not know what a convention was, but it was not long before he joined the Knights of St. George, Lodge No. 3. At that time employment conditions were not favorable in Joliet, so Brother Shukle trusted his fate to Minnesota, departing for the northern state shortly afterward.

Due to the universality of the K. S. K. J., he was privileged to join the S. Cyril and Methodius, Lodge No. 59 of Eveleth, Minn., and has been an active member of that society ever since. The lodge recognized his leadership qualities and consequently elected him to the office of president for six consecutive years. Having resigned as president, he was elected to represent the lodge in the capacity of a delegate.

Brother Shukle has attended seven K. S. K. J. conventions, they being, namely: Joliet, South Chicago, Ill., in 1911; Milwaukee, Wis., 1914; Eveleth, Minn., 1917; Joliet, Ill., 1920; Cleveland, O., 1923, and Pittsburgh, Pa., in 1926.

Brother Shukle started his career as a supreme officer when the convention held at Joliet, Ill., elected him to the board of trustees. The following convention held in Cleveland found him holding the same office, while the Pittsburgh, Pa., convention of 1926 elected him to the office of chairman of trustees, the office which he holds at the present date.

Brother Shukle's years of experience with the K. S. K. J. founded his interest in the Union, leads him to the following, his views:

"Thirty-five years ago our fathers, Slovenian pioneers organized the first Slovenian Catholic organization, our K. S. K. J., which was cradled in Joliet, Ill. First and best, I say again. And why? The K. S. K. J. is in good financial standing, at present passing over the \$2,000,000 mark; is over 100% solvent and is a Catholic organization.

Taking the latter statement into consideration, we, both young and old, should boast for a stronger K. S. K. J. Your forefathers have started the work and its completion rests upon the young members of our Union. Immigration gates are closed rather securely to our brothers and sisters of Europe, consequently, the burden must be shouldered by you, young members. The gates are closed, the pioneers are decreasing in numbers, so I say it is your duty to take the duties and go forward with the good work that your fathers and mothers have started.

"It is easy to boost our Union and likewise to organize new branches with such an attractive department as our free centralization sick benefit, which is in good financial standing with \$23,000 in its treasury. With competition to the left and right, centralization is a good factor in securing members.

"Again I appeal to all members, young and old, and the Minnesotans especially, not only to contribute to Our Page, but to direct your efforts in enrolling new members for our K. S. K. J. Let's go and bring our great Union 'over the top' with more than 35,000 members for its 35th anniversary.

"Furthermore, I would like to see the young folks of Minnesota combine their efforts in this present membership campaign, thereby making for a bigger K. S. K. J. the first and best Slovenian Catholic Union in America."

NOTICE

Members of the St. Vitus Lodge No. 25 of Cleveland, O., are hereby notified that all the young members, especially those interested in baseball, attend the next meeting which will be held Sunday, April 7th at Knaus Hall, at 1:30 in the afternoon.

Ways and means financing etc. of this year's baseball team will be in order. We cannot put our plans into action unless you come up and help with your votes. Be a booster, lend your vote by coming to this meeting.

ST. VITUS Sport Booster.

</

FRAN FRANCICH
Member of the Board of Trustees

Brother Francich was born in the Village of Orehovica by St. Jerome, Yugoslavia, in the year 1880.

He arrived in the United States December, 1909, at the age of 29, and finally settled down in the city of Milwaukee, Wis.

He joined the St. John's Evangelist Society K. S. K. J. Branch No. 65 in 1907, which at that time, was the only Slovenian benevolent lodge in the locality of Milwaukee, Wis.

While being a constant member of this particular lodge since that time, he was at the same time, very much interested in its progress and held one office or another the greater part of the time, being treasurer for a period of ten consecutive years.

He attended a K. S. K. J. convention the first time in 1908 at Pittsburgh, Pa., then in 1911 at South Chicago, Ill., and in 1914 at Milwaukee, Wis., being elected at the last mentioned convention the first time as a member of the Board of Trustees of K. S. K. J. for a term of three years.

Was re-elected to the same office at the 1917 convention in Eveleth, Minn., and was elected the third time (same office) at the 1926 convention in Pittsburgh, Pa., for the current term for four years.

In all this time he has done his utmost for the good interests of both the local lodges of K. S. K. J. and the whole organization itself because "therein lies his whole heart."

The following express Brother Francich's views:

"The flag of the K. S. K. J. has been unfurled by our staunch members of thirty-five years ago and has now is flying proudly at full mast; well it may, for the organization has grown to be a firm and worthy stronghold ever at the defense of the unfortunately bereaved to whom their beloved deceased had belonged."

"It is also the guiding hand for the younger American Slovenian generation, and it is up to them, if they will follow in their fathers' footsteps, to belong to, cooperate and finally help spread the organization by leading forth new members and thereby upholding and keeping aloft for the world to see, the banner of the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union."

"With three rousing cheers, for the younger American Slovenian members especially, I remain

"Fraternally yours,

Frank Francich.

JOHN GERM
(Continued from page 1)

music, all of which kindled an ambition in me for better and finer things in life. It was here that I received the impulse to take an interest in lodges, dramatic and singing clubs, and other worthwhile organizations for the betterment of myself and the general good of our race.

I worked for the Snedec's about seven or eight years, after which I secured employment at the Herman's Shoe & Clothing store. It was here where I received my shoe and clothing experience and which eventually led me to open up a similar business of my own which I am conducting at the present time. I have had good and bad fortune in business, the latter struck me most forcibly during the Pueblo flood of 1921, when high water caused much damage and all but ruined my business and hopes. However, being hardened to misfortunes, I placed confidence in the all wise Providence to set me aright again, set to work with might and main and finally got to the point where I can claim an average success.

Through all my adversities and hard toils I fulfilled the duties I owed the various organizations, notably to that of St. Joseph Society, No. 7 K. S. K. J. I joined the said society in December, 1910. I will not detail the many worthwhile things I did for the society, but suffice it to say, that the best interests of the society were ever at my heart, and no work for its interest was ever too big. And that is well evidenced by the fact that ever since 1912 I have held an office in the society, and since 1920, its secretary.

With the help of fellow officers and the hearty cooperation of the entire membership, it was possible for St. Joseph society to remain the largest lodge in the K. S. K. J. Only as late as 1928 did the Cleveland ladies lodge outnumber us, for which, permit me at this point, to express to the said Cleveland lodge my sincere congratulations. However, let me warn this agile lodge, that it had better stand on guard and watch its laurels. It is my candid opinion that it will, at no distant day in the future be compelled to relinquish the golden gavel to us in the Wild and Wooly West.

Since being a member of the K. S. K. J. I was a delegate to several of its conventions. My first convention experience was at Milwaukee in 1914. That convention was of great importance, and among its decisions was the acceptance of the National Fraternal Congress scale, also the establishment of our own official organ. These two factors, I believe, meant the most to the growth of our organization.

I was again a delegate to the following convention at Eveleth, Minn., in 1917, and in Joliet, Ill., in 1920. At this last convention I was elected to the supreme board. At the convention following, in Cleveland, O., in 1922, I was re-elected to the supreme board. At the recent convention in Pittsburgh, Pa., I was honored with the office of first Vice-President and

JOHN A. DEEMAN
Chairman of the Board of Jurors

(Continued from page 1)

Brother John A. Deeman was born August 29, 1888 at Stevanstrik, Slovenia, near Litija, and after thirteen years on his native soil, came to Forest City, Pa., on May 22nd, 1907. Ever since that time he has resided in the Pennsylvania town.

It was on August 7th, 1901, that Brother Deeman joined the K. S. K. J., he at that time being exactly 18 years and one day old. He met the age requirement for admission to our Union by one day, for the requirement for admission was at that time 18 years.

Placing in the words of Brother Deeman: "I feel that my good father had imbedded in me while I was a boy, that warm feeling for our mother 'Jednota.' The same feeling is still in my heart, for there is none better. Every young man and woman fully knowing the principles of the Jednota, should be proud of it for the K. S. K. J. today stands second to none."

He attended the Milwaukee convention in 1914 and was a candidate for the same office as he holds at present. Brother M. J. Kraker, deceased, was the opposing candidate and was elected to the office. Three years later he was appointed to fill a vacancy on the board of jurors.

The convention at Joliet appointed him as recording secretary and elected him to the board of Jurors. At the following convention, held in Cleveland, he was elected as chairman of the jurors and holds that office to this date.

He is father of seven children, three boys and four girls, all being members of the K. S. K. J. Three are members of the adult department and four are members of the juvenile branch.

In closing this brief history of Brother Deeman we present his opinion on the occasion of this anniversary:

"My only hope on this, the 35th anniversary of our Union is that it will grow and enlarge for the protection of widows and orphans. May God bless her."

RUDOLPH G. RUDMAN

Member of the Board of Jurors
Born September 7th, 1896, at Cornwall, Lebanon County, Pa. Married and has family of one daughter, aged 8 years. Member of G. C. S. C. Union since April, 1917.

Served almost continually in some official capacity of St. Peter and Paul, No. 91, Rankin, Pa., since 1918. At present he is a member of the board of trustees.

Elected delegate to Cleveland Convention and also to late Pittsburgh, Pa., Convention at which he was elected to present position on supreme board.

The only American-born member of the supreme board of the G. C. S. C. Union, and also youngest in point of age.

Has the distinction of being one of a family of father, mother, five boys and one girl; all are members of St. Peter and Paul, No. 91 in senior division. A remarkable honor indeed.

Active in sports. Has attended both bowling tournaments and several inter-city baseball games.

Is a very active member of the G. C. S. C. Union and eagerly looks forward to the day when we will pride ourselves on the achievement of our ultimate goal: Every Slovene Catholic and descendant of Slovenian Catholic, a member of our glorious Union!

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

which office expires in 1930. At the conclusion of this term of office it is my sincere wish to go back to the ranks of privates and as such I will continue to use my best efforts toward the advancement of the K. S. K. J.

An in conclusion, permit me a few words in regard to our organization on its thirty-fifth anniversary. The K. S. K. J. is the first Slovenian or Yugoslav Catholic fraternal organization in America. It is the best of them all and deserving of all respect! Why? Because it was first and led the way. Because it ever remained true to the principles on which it was founded. Its basic principle was the Catholic religion, the religion of every Slovene at birth. And further, because in the K. S. K. J. are united the intelligent and cultured Slovanes of America. This in itself is proof and a guarantee that the K. S. K. J. will remain steadfast to its principles, namely: "Religion, Home and Nation." This motto shall live as long as lives a true-blooded Slovene on this American continent.

On this our 35th anniversary I do especially appeal to our youth, asking them in all good faith to join the ranks of the K. S. K. J. I ask our young boys and young girls for their own good, to become active members of this organization, to defend it, to promote its best interests. This organization is a glorious monument, erected by your fathers and mothers, erected by them for you, erected with hardships and sacrifices. This organization is the biggest and most worthwhile thing the Slovanes have in America, and you, our youth, will soon be called upon to lead it. So prepare to defend and to lead this Slovene-American Catholic organization upon the path marked out by your fathers at its inception 35 years ago.

And lastly, permit me as an humble official, to salute you and say: God bless you the Slovenian youth of America, and may your days be prosperous and happy; may you remain loyal to the K. S. K. J. and steadfast to its principles.

JOSEPH ZALAR
(Continued from page 1)

We take this opportunity to thank all the kind readers who have cooperated with us in contributing material for this issue.

Expression of sincere gratitude is extended to the supreme officers who willingly supplied us, directly or indirectly, with facts and material dealing with their lives and their relations with the K. S. K. J. Notices were sent out to all the supreme officers, requesting for material, but we are sorry to state, that the response was not unanimous. Brief histories of those who obliged us, appear in this issue.

At this convention one of the Supreme Officers, a member of the board of jurors was absent. Brother John R. Sterbenz, supreme president at that time, named me to fill that vacancy during the convention.

At that time the by-laws provided that all the rest of the supreme officers with the exception of the board of jurors, are to be elected by the convention; the board of jurors to be appointed by the supreme president. Brother John R. Sterbenz again named me as one of the members of the board of jurors.

As a member of this board (1907-1908), I attended the tenth convention, which was held in October, 1908 in Pittsburgh, Pa. At this convention I was elected supreme secretary which position I accepted January 1, 1908.

The office of supreme secretary, to some, may appear merely a very pleasant position, but in reality it involves endless labor, enormous responsibility, for which there is often no gratitude or appreciation shown.

When I took charge of the duties of supreme secretary the membership of the Jednota was 9,651, and the assets \$107,390.28. The amount of unpaid claims was \$23,310.00, so that the net assets of the K. S. K. J. amounted to only \$84,080.28. The society had 110 branch lodges. The business was transacted in 20 various states, but had legal authority to transact business only in the state of Illinois.

It was evident to me that I had a huge task before me. The first thing that I did was to carefully examine and become acquainted with the state laws, governing the fraternal insurance societies. One fact that emphasized itself was that it was of utmost importance to immediately apply to the various insurance departments for a license, at least in the states in which we had a number of lodges.

I filed applications for license in various states. In some states where the insurance requirements were not so rigid, and the laws not so strict, I was fortunate in obtaining licenses. In other instances the insurance commissioners declined the application for license, stating that the assessment of our society was too low. I was further advised that we cannot obtain authority to transact business until the assessments are changed and substituted with at least those prescribed by the National Fraternal Congress Table of Mortality. This opened our eyes, and gave us something to think about.

That was the main reason that the adoption of the National Fraternal Congress Table was recommended at the 12th general convention of the K. S. K. J. held in Milwaukee, Wis., in 1914.

When said resolution was accepted by the convention, I again applied for licenses in various states.

This time we were fortunate in obtaining authority to transact business in a few states. In other states which adopted the Mobile Law and the New York Conference Bill, our applications were rejected. The insurance department of those states informed me, that the authority to transact business cannot be granted until the society adopts adequate rates.

The National Fraternal Congress Table of Mortality was put into effect by our society January 1st, 1915. The membership was assessed according to the age of entry, instead of attained age, as of January 1st, 1915. That was the reason the Society did not become solvent even though the said table was adopted.

The only solvent membership was that which joined after January 1st, 1915. For this reason, I recommended that the membership be divided into two classes, that of "A" and "B." So that at least one class would be on an adequate rate basis. When this was done, I filed applications for license again. After doing this, we obtained licenses in some states, but other states demanded that before licenses could be issued the entire membership must pay adequate rates.

There was considerable criticism passed and comments made regarding this new venture, but that "old hatchet" has been buried long ago. Just as I saw, so did many other, that our future success and strength depended solely upon the young generation.

And today, I do not think that there is a member who will not admit that it is the junior department, the youth of America, which made for the K. S. K. J. a solid and secure foundation.

Therefore, beloved young members, the flower of our nation, the future of our organization, is now financially sound. It is always true to the principles it has as a foundation. It follows the ever-lasting changing trend.

The K. S. K. J. was the first organization of its kind to establish a juvenile department, take an interest in its youth and to promote a sport program. It was the first to discard the nationality ban on its membership, opening outstretched arms to all Catholics as do other American Catholic Unions.

The thirty-five year record is an open book and reflects on the honesty and benefits of our Union.

Every member should take pride in our great and sturdy Catholic Union, and should work untiringly for its progress.

There was considerable criticism passed and comments made regarding this new venture, but that "old hatchet" has been buried long ago. Just as I saw, so did many other, that our future success and strength depended solely upon the young generation.

And today, I do not think that there is a member who will not admit that it is the junior department, the youth of America, which made for the K. S. K. J. a solid and secure foundation.

Therefore, beloved young members, the flower of our nation, the future of our organization, is now financially sound.

It is always true to the principles it has as a foundation. It follows the ever-lasting changing trend.

The insurance departments notified me that we must cease writing new business in their states. Other insurance commissioners even went so far as to demand an affidavit from the supreme office, stating that no more new members will be accepted until we receive the license.

For this reason I recommended to the 14th general convention, held in Joliet, Ill., in 1920 that the membership of class "A" be reclassified. The convention accepted my recommendation and ruled that the membership of class "A" be reclassified to such an extent that the members would pay their assessments at the attained age as of January 1st, 1915.

Said resolution went into effect January 1st, 1921, and in that way the membership of both classes, "A" and "B," became 100% solvent.

When this was attained we also obtained licenses from the states which previously declined them.

Today when we are celebrating our 35th anniversary our Jednota is above 100% solvent.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

MICHAEL HOCHEVAR
(Continued from page 1)

Member of the Board of Jurors.

Brother Michael Hochvar came to America 20 years ago and immediately settled down in Bridgeport, Ohio, a town which nestles between several hills of the Ohio River valley. Being a true Slovenian at heart, Brother Hochvar upon his arrival to this land of freedom, commenced to direct his efforts to the progress of the American Slovenians.

In the year 1895 he organized the St. Barbara Lodge No. 23 K. S. K. J. This lodge was the first lodge in Ohio, that later entered the ranks of the K. S. K. J. From the time of his organization, he has held the office of secretary for 25 years. For a period of several years he also presided as president and held the office of treasurer. The present year finds him again acting in the capacity of the secretary of the lodge.

In the year 1908 he presided at the organization meeting of the St. Anne Lodge No. 123 K. S. K. J., also of Bridgeport. This lodge is at present one of the biggest in that vicinity.

In the same year he was elected as delegate to the Pittsburgh, Pa., convention. He was also delegate to the South Chicago convention in 1911, as likewise to the Pittsburgh assembly in 1916 where he was elected to the supreme board of the Union.

At the Pittsburgh convention of 1908 Brother Hochvar was one of the first to propose and support the central sick benefit plan, working earnestly to convince the delegates that the acceptance of the plan would be a step forward. He is, to this day, an enthusiastic centralist.

All his efforts were enlisted in working for the establishment of our official organ, the Glasilo K. S. K. J. When he realized that our young members are more familiar with the English language he immediately took steps to propose measures whereby the younger members were given the proper consideration.

He leaves no stone unturned in supporting and encouraging sports. The credit goes to him; the St. Barbara Lodge No. 23 was the first team to play under K. S. K. J. colors.

Although he is diminutive in stature, he has succeeded in being very influential in passing measures which were of direct benefit to the Union. He is one of our loyal K. S. K. J. members who is always, at heart, for the progress of the K. S. K. J.

The following are his views on this our great K. S. K. J.:

"Thirty-five years ago the K. S. K. J. outlined and paved the way for Slovenians of America, imbedding in their hearts the spirit of fraternalism and recognition of the precepts of our faith."

"The K. S. K. J. has helped much to preserve our faith, as likewise to bring many back to the fold. She has helped thousands who have been in corporal needs."

"Our Union is the first and most democratic Slovenian Catholic organization to be established in America, and to rise upon a pedestal, where it is now financially sound. It is always true to the principles it has as a foundation. It follows the ever-lasting changing trend."

"The K. S. K. J. was the first organization of its kind to establish a juvenile department, take an interest in its youth and to promote a sport program. It was the first to discard the nationality ban on its membership, and that is the golden gavel, which is now held by the women's lodge, No. 162 of Cleveland, O.

SOCIAL and ATHLETIC ACTIVITIES Of KSKJ. CLUBS

MIDWEST K.S.K.J. BOWLING ASSOCIATION

In the fall of 1927, the idea was conceived to do something that would bring about a better understanding among the younger Slovenian element in Chicago. A meeting was called, to which all the young men and women were invited. It was proposed to hold weekly social affairs, for the young people, but at first, the idea did not fall on fertile soil, as it was suggested to do these things without any kind of an organization. The various affairs were to be arranged by one person, who would have complete charge, with the assistance of an advisory committee. This idea did not take hold, as the young people, clamored for an organization, their reason being that if they had the running of this club in their hands it would be more interesting and more benefits would be derived therefrom. This was the start of St. Stephen's Catholic Social Club. This organization functioned very successfully for the following winter, having a membership of about sixty young men and women.

As a fair example of this new spirit, the bowling tournaments, held under the auspices of the K. S. K. J., give abundant proof of the benefits to be derived by the organization as well as the members themselves, in promoting and supporting clean sports.

Although it is not yet a year and a half ago since bowling was introduced into our organization, yet it may be well at this time to glance over the near past and refresh our minds on the history of the sport that has evoked so much enthusiasm in the K. S. K. J.

In an article appearing in Our Page, late in 1927, the writer suggested a bowling tournament, and after consulting some members who had had considerable experience in this sport, a meeting was arranged inviting representatives who may be interested. The meeting was to be held in Chicago and was for the purpose of determining if the K. S. K. J. was ripe for such an enterprise.

Mike Opeka and John Hladnik responded for Waukegan, John Nemanič and Louis Pruss represented Joliet and Frank P. Kosmach, John Zefran Jr. and Joseph Gregorich, were Chicago representatives.

It was an enthusiastic meeting and everyone was in favor of the tournament. Plans were made to go ahead with the idea, date was set and Chicago was chosen as the scene for the first contests. Thus the National K. S. K. J. Bowling Association was formed.

The officers elected were: Joseph Gregorich, president; John Nemanič, vice president; Frank P. Kosmach, secretary; John Hladnik, treasurer, and Mike Opeka, director.

Father Butala of Joliet was one of the first boosters and helped to arrange for the Joliet representation at the meeting.

As there were practically no K. S. K. J. bowling teams organized at this time, it became the difficult task of the directors to help organize such teams and to acquaint the various lodges of the principals and rules of the sport. The directors went to work whole heartedly, in their respective communities, boosting and organizing.

In selecting Frank P. Kosmach as secretary, the directors placed the tournament into expert hands. Secretary Kosmach is an old-timer at the game as well as an experienced executive in handling bowling tournaments. His zeal and his understanding of the multitude of details, both as to promotion and management of the tournament, is a credit to himself and to the K. S. K. J. as well. As his aid, a non-member (through no fault of his) John "Inch" Kosmach was selected, and his experience and ability was a great asset. He worked without recompense, faithfully and diligently, and to him, also, much credit is due for the success of the sport.

The Supreme Officers, at their semi-annual meeting in Joliet, January, 1928, unanimously approved the proposed tournament and voted that one hundred dollars be given for purchasing medals for the winners. Acting upon special request, the bowling directors formed a separate class for bowlers over forty years of age in order to give the older members an opportunity for an active interest in the tournament and a chance for a prize and a championship of their own.

At the beginning the goal was for a twelve-team tournament, but the interest in bowling spread like wildfire and when the entries closed the list showed 27 five-man teams, 47 doubles and 94 singles entered. Considering the limited time, the directors had to prepare for the tournament and the size of our organization, the number of entries exceeded the expectations of the most ardent boosters.

The big surprise of the tournament were: the active and enthusiastic support of South Chicago, led by the young president of St. George's, William P. Kompare and John Starcevich of St. Michael's, and the unexpected entries from Lorain and Cleveland, Ohio, who together with Sheboygan, Wis., made it a truly national K. S. K. J. affair.

Beautiful weather greeted bowlers Saturday afternoon, March 24, when they gathered at Steinbachers alleys for the opening of the tournament. Supreme Secretary Joseph Zalar, officially initiated the new sport into the K. S. K. J. by rolling the first ball down the alleys. After that the events were run off smoothly, without so much as a ripple, because of the expert handling by the officials in charge.

The first champions were as follows:

CHICAGO BOOSTERS

SS. CYRIL AND METHODIUS LORAIN, OHIO

Convinced that the social and athletic activities of the younger members of the K. S. K. J. will greatly benefit the future and progress of the Union, and realizing that the organization of a social and athletic club, composed of its younger members, will benefit the local lodge, the officers and members considered the possibility of forming such a club.

At a regular meeting of the lodge, John Cerne Jr. and Joseph Sveti Jr. were instructed to confer with the younger members regarding the advisability of forming such a club. The consensus of opinion was very favorable, and a special meeting for the younger members of the lodge was called, which was well attended.

The motion of organizing a baseball team was passed unanimously, and on April 2nd, 1928 the SS. Cyril and Methodius Baseball Team No. 101, K. S. K. J. of Lorain, Ohio, began its existence.

Michael Cerne was elected manager, Anthony Jakopin captain, and John Cerne Jr. financial secretary, for the year 1928.

A vote of thanks was extended to brothers John Lesnjak, John Juha, and Frank Zehel, president, secretary and treasurer of the lodge respectively, for their efforts in forming the club.

At the next regular meeting of the lodge it was decided to advance from the lodge treasury \$200 to the club, for uniforms and necessary equipment.

The C. and M. entered the Class B division of the Lorain Amateur Baseball Association, which supervised the games played on the sandlots of the city. A total of 20 games were played of which the C. and M. won 13 and lost 7. Not a bad record for the first year.

The baseball season completed, the club decided to sponsor a dance in conjunction with the lodge to help replace the money advanced financing the team. It was the first social venture of the club, and it turned out to be a great success, socially and financially. Besides the \$200 replaced in the lodge treasury, there was a sufficient surplus to enable the club to buy sweaters for all its members.

This culminated the athletic and social activities of the club for the year 1928.

The activities for the year 1926 began with a dance sponsored by the club, in order to replenish its defunct treasury. Again a huge success socially and financially. The net sum of \$100 was realized.

Michael Cerne was re-elected manager, Anthony Jakopin, captain, and John Cerne Jr. financial treasurer, for the ensuing year. It was decided to again enter a team in the Class B division of the L. A. B. A.

A total of 18 games were played in 1926. The C. and M. winning 13 and losing 5, winding up the season in second place of the league standing.

At the close of the season, the club co-operated with the lodge in sponsoring a dance for the benefit of the lodge, thus ending the athletic and social activities for the year 1926.

In the year 1927, Michael Cerne was again re-elected manager, and Philip Omahen was elected captain.

On account of the age limit imposed on the Class B division of the Lorain Amateur Baseball Association, a team could not be entered, so it was decided to play independent games throughout the season.

The first game played by the C. and M. against another K. S. K. J. team was on July 10th, 1927, before a large crowd of Cleveland and Lorain fans at the New York Central diamond, with the St. Joseph Sports of Collinwood as their opponents. It was a hard fought game, the result of which was 4 to 2 in favor of the Sports.

The next K. S. K. J. team on the schedule was the St. Barbara Lodge No. 23 of Bridgeport, O., at Lorain on September 11th. The Bridgeport boys played a brand of ball superior to the C. and M. and won the game by the score of 7 to 1.

The St. Joseph Sports of Collinwood played the C. and M. a return game at Oakwood Park in Lorain on September 25th. It was one of the best played games on the sandlots of the city. A large crowd of fans were on hand to witness the game, which went 15 innings before the C. and M. forced the winning run across the plate. The final score stood 4 to 3 in favor of the C. and M.

A total of 14 games were played throughout the season, the C. and M. winning seven and losing seven. Taking into consideration that the C. and M. played teams above their class, this was a fairly good average.

At the first annual bowling tournament of the K. S. K. J., held at Chicago, Ill., March 24th and 25th, 1928, the C. and M. were represented. Thanks to the lodge for the entry fee, and the participants who stood by the young ladies, who form a great and vital part of our organization.

The results were as follows:

Five-Man Team

A. Jakopin	142	140	147	429
J. Tomasic	148	164	135	447
F. Tomasic	167	153	170	490
M. Cerne	157	172	186	515
L. Vidrick	140	162	166	468
Totals	754	791	804	2349

Doubles

L. Vidrick	134	182	191	507
M. Cerne	151	188	145	484
Totals	285	370	336	994

CHAMPIONS

John Swick (standing), and Nick Rukovina, the two-men event bowling champions of the K. S. K. J.

Backed by loyal lodge members and rooters of South Chicago, these two boys brought the championship laurels to the St. Michael lodge, No. 152 of South Chicago, Ill.

The 1929 crown is held by J. Music and A. Verscay of Joliet, Ill.

J. Tomasic 169 141 195— 505
A. Jakopin 150 149 153— 453

Totals 319 290 349— 958

Singles

L. Vidrick 207 150 152— 509

M. Cerne 124 167 104— 365

J. Tomasic 177 149 157— 483

A. Jakopin 147 145 159— 451

F. Tomasic 145 124 158— 427

The boys didn't win any prizes, but for beginners, they did fairly well.

They were more than satisfied for the treatment tendered them during their brief stay in Chicago. The officers of the Bowling Association are highly commended for their efficient and conscientious supervision of the tournament. Thanks to Brother Gregorich the "Old Sport," and Brother Kosmach, president and secretary, respectively, for their hospitality.

Michael Cerne was again re-elected manager of the baseball team and Ludwig Vidrick was elected captain for the year 1928. When a meeting was called in Cleveland for the purpose of organizing a K. S. K. J. Baseball League, the C. and M. was represented. The Eastern K. S. K. J. League was organized, composed of eight K. S. K. J. teams, and a schedule was arranged.

The results of the K. S. K. J. League games played by the Lorain team in 1928 were as follows:

Lorain, 3 Bridgeport, 5.

Lorain, 2 Cleveland, 15.

Lorain, 18 Barberon, 10.

Lorain, 3 Nottingham, 6.

Lorain, 0 Collinwood, 13.

Lorain, 4 Pittsburgh, 3 (4 innnings).

Lorain, 20 Beaver Falls, 2.

Lorain, 22 Beaver Falls, 1.

Lorain, 7 Pittsburgh, 2.

Lorain, 7 Barberon, 8.

Lorain, 2 Bridgeport, 4.

Lorain, 1 Collinwood, 0 (2 innnings).

Lorain, 4 Cleveland, 7.

Not so bad and not so good, better results are promised in the future.

The success of the picnic, held at Koss' farm August 12th, which was sponsored by the club, far exceeded the expectations of the most optimistic.

The ball game between the old men and the C. and M. was a riot. The races (ladies also ran), and other diversions were extremely delightful. A good time was had by all.

What is considered the crowning achievement of social activities, sponsored by the club, took place at the Slovenian National Home on November 18th. The presentation of the operetta "Snubac" in the Slovenian language, before a large audience was well received.

Thanks to Mr. John Kumse, Miss Mary Polutnik, Angela Eisenhardt, Pauline Ambrosic, Jennie Svet, and Mrs. Caroline Jakopin for their help.

Financially, the result enabled the club to again furnish its members with sweaters and still have a comfortable balance for the coming year.

So ended the athletic and social activities of the club for the year 1928. A record of social and athletic successes and achievements to be proud of. The full-hearted co-operation of the lodge in all their ventures is greatly appreciated by the club.

The C. and M. deeply regret the fact that due to reverse local conditions they were not represented at the second annual K. S. K. J. Bowling Tournament held in Waukegan, Ill., on February 2nd and 3rd, 1929.

Congratulations, officers and participants for your efforts in behalf of the K. S. K. J.

The history of the SS. Cyril and Methodius No. 101 K. S. K. J. Social and Athletic Club of Lorain, Ohio, is told, but not ended. Preparation are under way for the coming year.

May they be as successful in their ventures in the future, as they have been in the past. Three rousing cheers for the C. and M. and all the social and athletic clubs of the K. S. K. J.

Long live the K. S. K. J.

BRIDGEPORT, OHIO

KINGS JOLLY PALS, CLEVELAND, OHIO

The Kings Jolly Pals, social club of the Christ the King lodge No. 226 of Cleveland, O., was organized November the 12th, 1928 at a meeting attended by the junior members of the lodge. Among those present at this organization meeting were Mr. Anton Ordina, supreme president, and Brother Joseph Grdina, our active member.

I will endeavor to present to you a few historical events that we value in so far as they have been the outcome of the progressive ideas of our organization and society.

Our lodge was organized in the year 1895. The lodge bears the No. 23 and is the oldest K. S. K. J. organization in the state of Ohio. It was organized through the efforts of our present supreme trustee, at that time a young man, a little past 20. The organization was so thorough, that at present, the lodge is a permanent institution. In the years 1900 and 1901 assisted by some of the senior lodge members for they realized that the younger generation should be given the opportunity to express their opinions. The writer of this article was appointed to investigate and to propose the organization of a social club to the junior members of the club.

The club has been progressing with rapid strides, which is in all due to the activity and the enthusiasm of its members. Our first dance was held on February the 9th, with great success. The hall was far too small to accommodate all our boosters. Every one had a good time, I think, except myself. I worried what I would do with the treasury which grew so rapidly in my small tin box.

Preparations are now under way to stage another

ATHLETICS AND THE K. S. K. J.

We think it proper in this issue bearing short resumes of the sport activities of our lodges to include the answer to the question, "Why does Our Page advocate an extensive sport program for the K. S. K. J." Readers of the Glasillo may have included in its columns, from the time when the English section was but a column or two to the present time with its comparatively large section, editorials stressing the importance of athletics within our Union.

Some readers are prone to believe that we stress athletics and give it more consideration than is due it. We, however, think that we have not given it the proper publicity and backin. in as much, as our space was limited. If every inch of the Glasillo was at the disposal of the K. S. K. J. athletic committee, it would not be too much.

That the K. S. K. J. is sponsoring a sport program primarily for the purpose of advertising the Union, is not in harmony with the opinion of Our Page. Undoubtedly, a sport program is an advertising medium, but if that is the reason that it was innovated, it is costly advertisement. If, however, that was the sole purpose of sponsoring a sport program, it would be well to turn our thoughts to other channels.

Our Union is sound financially and has in its ranks an army of over 33,000 members. The policy of our Union has been not to have spasmodic campaigns to increase our membership, but to continually enroll new members. Every day in the week, every week of the year is campaign time.

We do not assert that our Union is large enough, nor that it is time to discontinue our campaigns. We are, however, of the opinion that something should be planned and accomplished to assure our membership and to develop it into a body of loyal members and responsible Catholic American citizens. This can be accomplished by sponsoring and supporting an extensive sport program.

The problem of guiding the youth of this day and age, does not only confront our organization and others of the same type, but it is one that America as a nation, has yet to solve. Countless volumes have been written, explaining the laws of government. Countless more may be written, but if a nation has not simultaneously developed responsible men and women who are capable of upholding the rules of the land, the countless volumes are just so much waste of time and energy.

Wherein lies the solution to the problem? The family is the unit of our organized society. Whether or not you will develop into a responsible citizen is not dependent totally on your family. We have reference to the average citizen. Further, your religion plays an important, if not the most important role in helping to mold you into a law abiding citizen.

Environment, on the other hand, plays a very important part. Take for an analogy a lilac bush. The seed of a normal lilac is composed of factors that will yield a normal bush with normal lilac blossoms. A frost, which is improbable at that time of the year, would harm if not kill the blossoms, and yet allow the bush to thrive.

Human nature is definitely set, and practically the same, the world over. We are acquainted, or rather man is, with the behavior of the child, the adolescent youth and the adult. At this time we are not so much interested in the upbringing of the child and placing him on the threshold of youth, the most trying and most important stage of his life, but we are interested in the activities of youth.

Man is so constituted that throughout his life he is a constant outlet for a mass of energy. The laws of life and the land are so compiled as to describe into which channels and in what form the energy may be transformed into, so as not to infringe on the rights of others, as likewise, on the rights of the individual.

Youth is the most active stage in the life of an individual. This is probably due to the inability to assimilate all the energy and direct it to the growth of the individual. Whether or not this excess of energy is guided into the right channel will largely determine what you will be in future years; a responsible law-abiding citizen, a criminal or an outcast of society.

Since the guidance of youth is a major problem, it would be well to consider a few outlets for this excess of energy. Music and the various forms of art serve the purpose, but not as well, in our estimation, as athletics.

Participation in athletics improves and develops the mind and body. It is an outlet for the excess of energy. Athletics has a set of rules comparable to the rules of life. One who is accustomed to playing a clean game in any line of sports, will undoubtedly play the game of life fairly and squarely.

Our motive in advocating and boosting for an extensive program has been and always will be, one for the sole purpose of stressing the importance of athletics and its influence in developing true members, genuine responsible citizens.

When we speak of a sport program, we have in mind the development of our youth into real men and women. Men and women, who, when the time comes, will be acquainted with the rules of sportsmanship and fair play, and who will be capable of assuming their responsible position as officers of our Union in a manner befitting true loyal members and law-abiding citizens of the United States.

WAUKEGAN, ILLINOIS

(Continued from page 3)

ers of their respective cities were the following:

Chicago, an old friend, as was Joliet and Sheboygan. The latter plus Waukegan constituted the original big four. South Chicago and Rockdale were also entered, but after the schedule had been drawn up, Rockdale failed to produce. Sheboygan on account of distance also stepped out. Towards the middle of the season West Allis entered.

Waukegan now a member of the Mid-West League stepped out with full force on the first Sunday in June, only to start the big drive for the third consecutive Mid-West title and also for the National title. St. Joe's was the strongest ball club in the league, although Joliet was also a strong contender for the honors.

At the close of the season Waukegan landed in first place with seven victories and one defeat. West Allis was the fortunate team to do the trick. Joliet was a close second with six victories and two defeats, the defeats being administered by Waukegan, on the 22nd of July a grand and glorious day for the Waukegan fans and supporters. These two wins over Joliet practically sewed up the title for the St. Joe's. The season of 1928 was the most successful season of the three the St. Joe's have played.

By winning the Mid-West title the St. Joe's of Waukegan were for the third and consecutive time represented in the national championship series. The play off was in Cleveland, the strong opponents being the Grdina Presidents No. 25. Here I must give credit to the Presidents who fought so gamely to defeat the St. Joe's and by so doing annexed to their team the national honors.

It is fitting and proper for me, as an eye witness and scorer of this series played in Cleveland, to give a brief description of the teams. I have witnessed many K. S. K. J. games while traveling with the St. Joe's, and I must say that Cleveland certainly showed sportsmanship. Arguments were set aside as both teams fought tooth and nail for supremacy. Cleveland on this occasion not only honored the champs, but also honored the team that valiantly fought until the end when the last man was retired.

Words would not scratch the surface as to how thankful the Waukegan boys were. The treatment received was excellent. After the baseball squabble everything was forgotten and the good time commenced and continued until Waukegan was leaving and bidding Cleveland goodbye for a year, or probably two.

Joseph L. Drassier Jr.

ST. MARY'S NO. 80 ATHLETIC GIRLS, SO. CHICAGO, ILL.

After Mrs. Louise Likovich, supreme trustee received the sanction of the supreme board of the K. S. K. J., the St. Mary's No. 80 K. S. K. J. Athletic Girls of South Chicago, Ill., were organized. The club composed of the Immaculate Conception No. 80 members was organized in April, 1928, shortly after the St. Florian K. S. K. J. Booster Club was organized. The girls not wanting to be outdone by the boys, decided they also would go out for K. S. K. J. athletics.

They started their program by becoming the first real boosters of the St. Florian Boosters Club baseball team and were always found on the sidelines rooting for the home team. The team traveled to different cities and the girls went with them.

In summer the girls organized a swimming team and held several parties. Fall found them participating in volleyball and bowling. They topped the pins with the Florian Boosters and had some swell times in connection with that sport.

This year the girls intend to form tennis and golf teams and also intend to participate in other summer sports. Of course, they will be ready to root again for Florian baseball team.

At a recent election the following officers were elected for the year 1929: Louise Likovich, president; Mary Kompare, vice president; Anna Link secretary; Anna Marinoff, treasurer; Anna Hvala, recording secretary; these officers are quite active and promise a busy year for the athletic girls.

On Sunday May the 5th, the St. Mary's Athletic Girls are going to give a DANCE at the St. George's Church Hall. The girls have a great time giving high class affairs, that is why an evening of real class and entertainment is assured to all who are fortunate to attend.

Anna Link, Secretary.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

BRIGHT EASTER DAY

By Cecilia Susterse, Bridgeport, O.

On the first bright Easter day, When the stone was rolled away, And the glory, round Thee shed, At the rising from the dead.

King of Glory, hear our cry. Make us soon Thy joy to see; Where enthroned in majesty Countless angels sing to Thee.

Mary reigns upon the throne Pre-ordained for her alone. Saints and angels round her sing, Mother of our God, and King.

WAUKEGAN ST. JOES

Following are the records of the St. Joe's for the season of 1928. The standing of the team was first position. The list of games played, won and lost and batting averages of the players. Also the pitching records of wins and losses.

St. Joe's, 20: Chicago Post Office, 6. St. Joe's, 4: All Nations, 8. St. Joe's, 2: Chicago North Centers, 1. St. Joe's, 8: Willmette, 16. St. Joe's, 8: S. N. P. J., 9. St. Joe's, 7: Sheboygan, 4. St. Joe's, 5: McMillan Merrimacs, 8. St. Joe's, 14: South Chicago, 4. St. Joe's, 12: Chicago, 4. St. Joe's, 6: Sheboygan, 5. St. Joe's, 24: West Allis, 4. St. Joe's, 8: Joliet, 3. St. Joe's, 13: Joliet, 10. St. Joe's, 16: Chicago, 2. St. Joe's, 17: South Chicago, 4. St. Joe's, 6: North Chicago, 12. St. Joe's, 7: West Allis, 8. St. Joe's, 4: All Nations, 3. St. Joe's, 4: Cleveland, 6. St. Joe's, 9: Cleveland, 8. St. Joe's, 11: Cleveland, 13. St. Joe's, 6: All Nations, 2.

Summing the games played, the St. Joe's have been victorious 14 times and stood defeat eight times for an average of .636.

The pitching records of the four men used on the mound for the Joe's during 1928 are the following:

Pitcher W. L. Pct. Drobnick 2 1 1,000 Umek 2 1 .666 Pustaver 10 6 .625 Opeka 0 1 .000

As the records show Pustaver, the southpaw, was on the mound doing considerable work and in the number of games in which he appeared he had a fine season. He twirled fine ball, being pitted against teams out of his class, but as the case may be, he took the punishment.

The batting averages of the players are as follows:

Player G. A. R. H. Ave. F. Artac 22 101 30 55 .544 M. Ikovic 15 71 29 34 .479 J. Artac 19 65 10 29 .444 F. Merlock 7 19 0 8 .421 F. Novak 21 80 22 29 .363 J. Moore 21 85 28 30 .352 J. Umek 5 20 4 7 .350 J. Chamernick 22 88 25 29 .330 J. Pustaver 20 73 12 23 .315 A. Opeka 7 24 3 7 .291 J. Drobnick 21 80 21 17 .213 J. Marinsek 19 58 11 10 .172

This carried the history of the Waukegan, St. Joe's, the Mid-West Champions of the K. S. K. J. league.

Of the future, very little can be said, the present talk being that the St. Joe's again, for the fourth season, will carry the K. S. K. J. colors.

I must not forget the seconds, or the Waukegan K. S. K. J. Boosters who also were on the playing field for two seasons. The first season was not very successful. These two seasons were 1926 and 1927. The season of 1926 found the Boosters with three wins and sixteen defeats. This is no record to "crow" about, is it? Well lets see what good this team did in 1927. This team entered the field, their opposition being practically the same as that of the St. Joe's. They played Chicago, Joliet and other teams of their class. In this season the Boosters stepped out and took thirteen scalps while being defeated seven times. What a considerable change in playing and with the same material as in the season before.

Following are the available records of the Booster team:

First of all, the pitching records of the four men who faced the batters in this one season.

Pitcher W. L. Pct. J. Drobnick 2 0 1,000 J. Kuhar 2 0 1,000 J. Pustaver 9 6 .600 J. Repp 0 1 000

Two of the names are familiar to the teams of the K. S. K. J. circuit, especially that of J. Pustaver, the southpaw twirler, who was poison to the opponents; also J. Drobnick, who at one time, carried the name of the "Midget" centerfielder. More about these men later.

Booster record for 1927:

Boosters, 11: Cullens A. C., 1; Boosters, 9; Benson Clothiers, 0; Boosters, 6; Goldstein Clothiers, 10; Boosters, 3; Holy Rosary, 18; Boosters, 6; Birmingham, 10; Boosters, 18; Chicago, 4; Boosters, 9; Benson Clothiers, 0; Benson Clothiers, 0; Boosters, 4; Kenosha, 2; Boosters, 4; Libertyville, 7; Boosters, 11; West Side A. C., 1; Boosters, 19; Chicago, 4; Boosters, 9; Chicago, 4; Boosters, 6; Cullen A. C., 4; Boosters, 1; Birmingham, 14; Boosters, 12; Chicago, 5; Boosters, 4; Orioles, 1; Boosters, 2; Joliet, 13; Boosters, 7; Joliet, 1; Boosters, 13; Cullen A. C., 11; Boosters, 6; St. Joe's, 14.

Boosters won 13 and lost seven, percentage .550.

Boosters batting averages for 1927:

Player G. A. R. H. Ave. J. Kuhar 5 9 5 5 .556 J. Drobnick 19 77 19 34 .441 F. Drassier 6 20 7 11 .550 J. Drassier 6 20 6 8 .400 F. Merlock 13 53 10 19 .358 F. Novak 20 76 30 27 .356 M. Slana 20 70 13 24 .343 J. Chamernick 1 3 0 1 .333 J. Miks 11 40 6 13 .325 J. Grimsic 15 58 18 17 .300 J. Pustaver 19 52 14 14 .267 L. Miks 13 46 9 12 .255 A. Barie 3 12 1 3 .250 A. Cops 17 65 10 16 .246 J. Marinsek 20 73 12 17 .222 F. Repp 5 5 1 1 .200 A. Merlock 5 13 5 2 .154 J. Artac 3 9 1 1 .111

This was the reserve strength of the St. Joe's for their successful season of 1928.

In concluding, I think there is no need of introducing any of the players of either of the Waukegan teams.

Those of you who have had the opportunity of being their opponents know the type of men they were, on and off the field. I must say that Waukegan and North Chicago, both, may feel proud of their teams and their showing at all times.

Another item which I wish to remark on before closing and taking up any more of your time is this:

Waukegan has become interested in basketball, and from the outlook they will carry this sport through more seriously next season. Hoping that there will be more basketball teams organized through this section, resulting in a formation of a league as in baseball. I am.

Glance over this list of averages and pick out the players who have graduated from the Booster squad and were put on the colors of the St. Joe's for last season; one feeder, a

Fraternally yours,
A Constant Writer.

King of Glory, hear our cry.
Make us soon Thy joy to see;
Where enthroned in majesty
Countless angels sing to Thee.

Mary reigns upon the throne
Pre-ordained for her alone.
Saints and angels round her sing,
Mother of our God, and King.

ST. FLORIAN SO. CHICAGO, ILL.

As this is the 35th Anniversary year of the K. S. K. J. and lodges all over the country are making various preparations for the celebration of this jubilee which really should be the greatest celebration ever held among the Slovenian Catholic people, we feel that we should say a few words about certain K. S. K. J. activities in South Chicago, Ill.

There are about six K. S. K. J. lodges in South Chicago, the leading and greatest lodge being the Knights of St. Florian Society, No. 44, which we are proud to say is even older than our Union, for this lodge was organized June 22nd, 1893, while the K. S. K. J. was organized in April, 1894. The Slovenian people and their friends are still talking about that great 35th Anniversary celebration that was held last year, May 6th, by the Knights of St. Florian Society No. 44, which truly was the greatest celebration ever held in the Slovenian colony of South Chicago.

The members of the St. Florian Society reading of the activity of young members of other lodges, toward sports and lodge work in the interests of the K. S. K. J. decided that they too had young boys and men who were ready to carry the athletic banner of local K. S. K. J. sports to other fields. So on February 24th, 1928, the St. Florian K. S. K. J. Booster Club was organized to be representative of this society, wherever the young people of the K. S. K. J. congregated, and at the same time to take an active interest in lodge work, even as officers and as their names signified to be boosters of the society and of the Union, which intention and purpose they really fulfilled for the year of 1928.

Upon being organized the Booster Club was given a donation from the lodge treasury and assured the backing and support of all the older members, but they were to conduct their organization in a self-supporting and business-like manner, and to remember they were but an auxiliary to the society. No one could become a member of the Club who was not a member of the St. Florian Society No. 44. All boys and men between the ages of 16 to 30, were to automatically become members of the Booster Club. Today they have a membership of over 90.

Their first part in the K. S. K. J. sports was to enter a baseball team in the Midwest K. S. K. J. Baseball League, not with the intention of winning the championship, but for the enjoyment of the sport. They finished the baseball season with the praises of everyone for their sportsmanship and gentlemanly conduct, wherever they traveled.

As they had to be self-supporting they went in for social activities. Every dance they held, turned out to be a great financial and social success, and today they are considered the leaders of social life among the Slovenian boys and girls.

In the 1928 K. S. K. J. Bowling Tournament in Chicago the Boosters were represented by one team, this year in the tournament at Waukegan they were represented by four teams, and appeared with a delegation of 60 rosters. In next year's tournament they are concentrating on having at least eight teams in the tournament.

One fine thing among the boys is the spirit of unity and cooperation, and their meetings are always enjoyable. Their willingness to assist the officers of the lodge whenever necessary is an inspiration to all the members who

Društvo sv. Jožefa št. 148
Bridgeport, Conn.

Ker se bo prihodnjo nedeljo, dne 7. aprila od strani krajevnih društev KSKJ. obhajalo važen spominski dan, 35 letnica KSKJ., zato je prav in umestno, da ta dan proslavimo tudi takoj v Bridgeportu, Conn. V ta namen ne priredimo kakve zabave ali veselice, ista se bo vršila enkrat kasnejše v poletnem času; pač bomo imeli prihodnjo nedeljo ob 10:30 slovenske sv. mašo. Radi tega vas prosim, da bi se te sv. maše udeležili vsi člani in članice našega društva, mladi in stare. Tudi mladinski oddelek naj se pokaže in izrazi s tem čast naši organizaciji. Torej pridite vse točno ob 10:15 v cerkveno pritličje, da se potem udeležimo sv. opravila. Nihče naj ne prezre tega naznanila in vabilo. Upam, da bo velika udeležba, in ne samo kakih 20, kot se je to že pripetilo.

Ta dan obhajamo rojstni dan naše podporne matere, K. S. K. Jednote. Ker običajno tudi naši materi za god ali rojstni dan radi čestitamo, to se tudi spodobi, da se bomo prihodnjo nedeljo spominjali naše podporne matere K. S. K. Jednote.

Cenjeni mi sobratje in sestre! Znam vam je sklep zadnje seje dne 11. marca, da se korporativno udeležimo dne 7. aprila (na Jednotin dan) sv. maše ob desetih. Zbirali se bomo v Slovenskem Domu na Holmes Ave. ob 9:30 uri ter potem z zastavo na celu skupno odkorakamo v slovensko cerkev.

Torej želim in upam, da se boste v polnem številu udeležili te slavnosti povodom Jednotine 35 letnice. Prinesite s seboj regalije.

Pri tej priliki naše društvo prijavno vabi članice našega domačega društva sv. Helene, št. 193 K. S. K. Jednote, da se nam pridružijo omenjeni dan. Enako se obračamo na sobratsko sosedno društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191, K. S. K. Jednote v Nottinghamu.

Kakor je bilo že poročano, se bo ravno isti dan (7. aprila) pričel sv. misijon v naši cerkevi; torej bi bilo tako lepo, ako bi vsa tri gori označena društva skupno proslavila 35-letnico naše matere Jednote.

Kakor je bilo že poročano, se bo včasih zadržala 35-letnica naše društva skupno v celu skupnosti naših članic. Torej vas ponovno prosim, da pridete vse, da na ta način proslavimo 35-letnico naše ljubljene Jednote.

Opozorjam tudi, da vse članice opravijo velikonočno dolžnost. Naše društvo je imelo skupno spoved in sv. obhajilo ob času sv. misijona dne 10. marca. Ce je bilo kateri ta čas nemogoče opraviti svojo versko dolžnost, naj to sedaj izvrši, ker to pravila K. S. K. J. odločno zahtevajo.

S pozdravom
Anton Kolar, tajnik.

Naznanilo.

Clanicam društva sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn., se naznana sklep zadnje seje, da se korporativno udeležimo sv. maše dne 7. aprila (na Jednotin dan). Zbirališče: ob osmi uri v Community Building, odkoder gremo skupaj z društvo sv. Friderik Baraga, št. 193 z zastavami k pol deveti sv. maši!

Drage mi sestre! Prosim vas, da se polnoštevilno udeležite in pridete vse, katerim je le mogoče, da se s tem pokažemo, koliko nas je. Naše društvo je v tej okolici eno izmed največjih, steje namreč 223 članic. Torej vas ponovno prosim, da pridete vse, da na ta način proslavimo 35-letnico naše ljubljene Jednote.

Kakor je bilo že poročano, se bo včasih zadržala 35-letnica naše društva skupno v celu skupnosti naših članic. Torej vas ponovno prosim, da pridete vse, da na ta način proslavimo 35-letnico naše ljubljene Jednote.

Opozorjam tudi, da vse članice opravijo velikonočno dolžnost. Naše društvo je imelo skupno spoved in sv. obhajilo ob času sv. misijona dne 10. marca. Ce je bilo kateri ta čas nemogoče opraviti svojo versko dolžnost, naj to sedaj izvrši, ker to pravila K. S. K. J. odločno zahtevajo.

S pozdravom
Francis Stenich, predsednica.

Iz urada društva sv. Kraljice Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis.

Po zaključku zadnje izvaredne seje se s tem naznana vsem članicam našega društva, da se korporativno udeležimo sv. maše ob osmi uri prihodnjo nedeljo, dne 7. aprila (na Belo nedeljo).

Zbirale se bomo kakor po navadi v šolski dvorani ob 7:45; prinesite s seboj regalije.

Cenjene sestre! Pridite v obilnem številu, da bomo skupno obhajale 35-letnico naše dobre podporne matere K. S. K. Jednote. Vabi se tudi mladinski oddelek. Torej drage mate, ne pozabite svojih otrok poslati ta dan k službi božji ob osmi uri!

Sobratski pozdrav
Ivana Mohar, tajnica.

Društvo sv. Mihalja, br. 163, Cleveland, O.

Nadnji seji je bilo sklenjeno, da se naše društvo korporativno udeleži z društvom sv. Jožefa, št. 169 in društva sv. Helene, št. 193 v Collinwoodu slovenske sv. maše, ki se bo vršila na Belo nedeljo ob 10. uri v cerkvi Matere Božje v Collinwoodu povodom 35-letnice K. S. K. Jednote. Glede tega je vse urejeno.

Kdor se hoče z nami od takoj z busom peljati, naj čaka pred La Salle gledališčem ob 9:15 dopoldne, da se peljemo do Slovenskega Doma na Holmes Ave, kjer se bodo društva zbirala. Ostali lahko sami dospejo na zbirališče. Pridite polnoštevilno in prinesite regalije s seboj. Ta dan bo naša zastava zopet javno zaplatala v znak veselja in počasti proslave 35-letnice naše K. S. K. Jednote. Torej vas še enkrat pro-

burgha, treba da dodu u 9:30 prije podne u iste prostorije, kjer se sjednica obdržava, a onda čemo svi skupa u 10 sati v cerkvu sa našim barjakom. Sveti član ili članica mora imati svoj veliki znak (regalij).

Bračo i sestre! Dužnost je vaša, da prisustvujete ovoj proslavi! Ovdje se ne zahteva od nikoga novca, nego se zahteva, da se izkaže čast prema društvu sv. Mihalja, br. 163 i napravljeno jednoj največoj katolički organizaciji: K. S. K. Jednote. Za to izkažite se u što večem broju na 7. aprila, da nas bude možno 200 svih skupa. Još jedan put: Dojdite vsi člani i članice, izprika je samo boljst i radnja.

Dalje vam mogu javiti, da je na prošloj sjednici predsednik odbora bolelosti napustio svojo čast, i na njegovo mjesto je izabran brat John Strikić, isti koji je bio godine 1928. Njegova adresa je: 15 Long Alley, Pittsburgh, Pa.

S pozdravom
Thomas Belanich, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.

Cenjeni mi sobratje in sestre! Znam vam je sklep zadnje seje dne 11. marca, da se korporativno udeležimo dne 7. aprila (na Jednotin dan) sv. maše ob desetih. Zbirali se bomo v Slovenskem Domu na Holmes Ave. ob 9:30 uri ter potem z zastavo na celu skupno odkorakamo v slovensko cerkev.

Torej želim in upam, da se boste v polnem številu udeležili te slavnosti povodom Jednotine 35 letnice. Prinesite s seboj regalije.

Pri tej priliki naše društvo prijavno vabi članice našega domačega društva sv. Helene, št. 193 K. S. K. Jednote, da se nam pridružijo omenjeni dan. Enako se obračamo na sobratsko sosedno društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191, K. S. K. Jednote v Nottinghamu.

Kakor je bilo že poročano, se bo včasih zadržala 35-letnica naše društva skupno v celu skupnosti naših članic. Torej vas ponovno prosim, da pridete vse, da na ta način proslavimo 35-letnico naše ljubljene Jednote.

Opozorjam tudi, da vse članice opravijo velikonočno dolžnost. Naše društvo je imelo skupno spoved in sv. obhajilo ob času sv. misijona dne 10. marca. Ce je bilo kateri ta čas nemogoče opraviti svojo versko dolžnost, naj to sedaj izvrši, ker to pravila K. S. K. J. odločno zahtevajo.

S pozdravom
Francis Stenich, predsednica.

Iz urada društva Kraljice Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis.

Po zaključku zadnje izvaredne seje se s tem naznana vsem članicam našega društva, da se korporativno udeležimo sv. maše ob osmi uri prihodnjo nedeljo, dne 7. aprila (na Belo nedeljo).

Zbirale se bomo kakor po navadi v šolski dvorani ob 7:45; prinesite s seboj regalije.

Cenjene sestre! Pridite v obilnem številu, da bomo skupno obhajale 35-letnico naše dobre podporne matere K. S. K. Jednote. Vabi se tudi mladinski oddelek. Torej drage mate, ne pozabite svojih otrok poslati ta dan k službi božji ob osmi uri!

Sobratski pozdrav
Ivana Mohar, tajnica.

Društvo sv. Mihalja, br. 163, Cleveland, O.

Mogu javiti članom i članicam ovoga odsejka, a osobito onim, koji nijeseli bili na prošloj sjednici, da je zaključeno na redovitoj sjednici 10. marca, da čemo slavit 35-godišnjico naše slavne K. S. K. Jednote na 7. aprila, to jest prvu nedeljo počele Uskrsa. Svi člani i članice, ki jih se nalaze v bližini Pitts-

burgha, treba da dodu u 9:30 prije podne u iste prostorije, kjer se sjednica obdržava, a onda čemo svi skupa u 10 sati v cerkvu sa našim barjakom. Sveti član ili članica mora imati svoj veliki znak (regalij).

Ivan Zupan, zapisnikar.
Društvo sv. Helene, št. 193, Cleveland, O.

Naznanjam vsem članicam našega društva sklep zadnje seje, da se korporativno udeležimo skupaj z društvom sv. Jožefa in sv. Cirila in Metoda, K. S. K. Jednote slovesne sv. maše, ki se bo brala v nedeljo, dne 7. aprila (na Belo nedeljo) v naši slovenski cerkvi na Holmes Ave. ob desetih dopoldne. To se bo vršilo v proslavo 35-letnice K. S. K. Jednote. Zbirali se

bodo ob 9:30 uri pred Slovenskim domom na Holmes Ave.

Prosim vas, da se udeležite v velikem številu, da s tem pokazete, da cenite našo Jednote in da ste ji hvaležne. Prinesite regalije s seboj.

Dalje je bilo na zadnji seji sklenjeno, da priredi naše društvo zabavni večer dne 21. aprila s prosto pristopino. Že danes vabilo vse naše članice na to zabavo in da pribeljite s seboj svoje družine ter prijatelje. Upam, da boste vsi zadovoljni, ker zabava bo izborna. Zabava se vrši v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

S sestrskim pozdravom
Mary Zellar, predsednica.

DRUŠVENA NAZNANILA

da se udeležite te naše veselice: vašo naklonjenost vam bomo ob priliki povrnili. Tako vabilo tudi vse rojake in rojakinje, da nas posetijo ta večer. Zabava bo imenita. Odbor se trudi, da bo v vsem preskrbljeno za vašo zabavo in veselje. Tukaj nавajamo samo nekaj točk:

Igrala bo izvrstna godba, ki bo ugajala starim in mladim. Če nimate lepe ure za sobo ali električno svetliko pridek nam, pa jo boste morda dobili. Kegljalo se bo za dobitke, nagrade so tri v gotovini. — Pevsko in dramatično društvo "Danica" bo nastopilo in zapelo nekaj lepih pesmi pod vodstvom Ven. Kopivšek. — Za prigrizek bo na razpolago pečenka, pa tudi za žejne bo preskrbljeno z dobro kapljico.

Torej ste še enkrat v imenu naše društva uljudno vabljeno.

Veseljni odbor.

Društvo sv. Antonia Padov. št. 72 Ely, Minn.

Naše društvo je sklenilo na zadnji seji da bo priredilo veselico v spomin 25. letnega obstanka našega društva in sicer v soboto dne 13. aprila ob osmi uri zvečer.

Tem povodom uljudno vabilo vse cenj. eljska društva spadajoča h KSKJ., tako tudi iz bližnje okolice in vse rojake ter rojakinje, da nas posetijo ta večer. Odbor se trudi, da bo na tej veselici z vsem preskrbljeno za vašo zabavo in veselje. Svoj mesec prispevale v društveno blagajno po pet centov, (5c), da bi vsaj nekaj ostalo v blagajni. Pridite in zaključite po svojem najboljšem mišljenu, da ne bo potem kake nepotrebne kritike. To je tudi trimesečna seja, in je torej dolžnost vseh članic, da pridejo na sejo.

Prosimo tudi, da bi se vsaka malo potrdila in pripeljala, kako novo članico našemu društvu, in tako tudi naši Jednote, ko letos praznuje 35 letnico in je še vedno prost pristop. Če ne morete agitirati, za odrasli oddelek, pa za mladinskega. Še eno bi vas prosila drage sestre in to je, da naj med nami vrla lepa sloga, ne pa tista ženska prepričljivost. V resnici si moramo biti prave sestre v srcu, ne pa samo na jeziku; kjer je sloga med članicami, tam je tudi naš predtek pri društvu.

S sestrskim pozdravom

Mary Gerbec, predsednica.
Carolina Starich, tajnica.

Društvo sv. Antona Padov. št. 72 Ely, Minn.

Naše društvo je sklenilo na zadnji seji da bo priredilo veselico v spomin 25. letnega obstanka našega društva in sicer v soboto dne 13. aprila ob osmi uri zvečer. Torej ste še enkrat v imenu naše društva uljudno vabljeno.

Tem povodom uljudno vabilo vse cenj. eljska društva spadajoča h KSKJ., tako tudi iz bližnje okolice in vse rojake ter rojakinje, da nas posetijo ta večer. Odbor se trudi, da bo na tej veselici z vsem preskrbljeno za vašo zabavo in veselje. Svoj mesec prispevale v društveno blagajno po pet centov, (5c), da bi vsaj nekaj ostalo v blagajni. Pridite in zaključite po svojem najboljšem mišljenu, da ne bo potem kake nepotrebne kritike. To je tudi trimesečna seja, in je torej dolžnost vseh članic, da pridejo na sejo.

Naše društvo je sklenilo na zadnji seji da bo priredilo veselico v spomin 25. letnega obstanka našega društva in sicer v soboto dne 13. aprila ob osmi uri zvečer.

Tem povodom uljudno vabilo vse cenj. eljska društva spadajoča h KSKJ., tako tudi iz bližnje okolice in vse rojake ter rojakinje, da nas posetijo ta večer. Odbor se trudi, da bo na tej veselici z vsem preskrbljeno za vašo zabavo in veselje. Svoj mesec prispevale v društveno blagajno po pet centov, (5c), da bi vsaj nekaj ostalo v blagajni. Pridite in zaključite po svojem najboljšem mišljenu, da ne bo potem kake nepotrebne kritike. To je tudi trimesečna seja, in je torej dolžnost vseh članic, da pridejo na sejo.

S sestrskim pozdravom

Joss. Palcher, Jr. tajnik.

Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburgh, Pa.

Dne 7. aprila ob 3. uri popoldne (na Belo nedeljo), priredili koncert znani operni pevec Anton Šubelj v dvorani društva "Postonjska Jama," pod pokroviteljstvom dramskega društva "Soča." Torej vabilo vse rojake iz naše naselbine ter okolice, ki ljubijo naše lepo slovensko petje.

**SLOVENCEM IN OSTALIM
JUGOSLOVANOM V
MINNESOTI.**

V mesecu avgustu t. l. imeli bomo mi Slovenci in ostali Jugoslovanji v Minnesoti zopet skupni javni sestane v Eveleth-u, Minnesota. To bode torej peti letni nastop našega naroda v Minnesoti, ki se bo vrnil pod zaščito Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti ter bo brez dvoma eden največjih javnih nastopov Jugoslovanov v Minnesoti, kar jih smo še dosedaj imeli v naši državi.

Ker pa je še nekaj slovenskih naselbin v Minnesoti, kjer naši rojaki še nimajo lokalnega kluba Zveze, in ker je vzrok temu brez dvoma fakt, da rojaki v takih naselbinah niso popolnoma poučeni o namenu in cilju naše organizacije, nas veže dolžnost, kot glavne uradnike Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti, da na tem mestu javno objavimo namen in cilj naše organizacije, in s tem bolj seznanimo naše rojake v takih naselbinah o njem namenu in cilju.

Namen in cilj Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti je:

1. Združiti vse Jugoslovane in njih potomce, živeče v državi Minnesota v eno organizacijo, ter razširjati med njimi in njih bližnjimi prijateljstvo, edinstvo in pravi duh bratske ljubezni.

2. Buditi njih ljubezen do Združenih držav ameriških, ter gojiti med njimi pravi duh ameriške demokracije.

3. Navduševati in pridobivati Jugoslove, da obiskujejo večerne šole.

4. Vzpodbjati in pripometi vsem tistim Jugoslovanom, ki še nimajo volilne pravice, da postanejo ameriški državljanji.

5. Prirejati poučna predavanja o predmetih kot so: prizgodovina Združenih držav ameriških, ameriška konstitucija, dalje o delavskih problemih in raznih poučnih predmetih, kateri bi bili v korist in splošno izobrazbo jugoslovenskega ljudstva v Minnesoti.

6. Delovati za napredok in izobrazbo splošnega jugoslovenskega ljudstva na gospodarskem, kakor tudi na znanstvenem polju.

7. Varovati člane pred izkorisťevanjem na gospodarskem, kakor tudi na političnem polju.

8. Ob času okrajnih in državnih volitev podpirati tiste kandidatne, katerih program reprezentira najboljše interese in blagostanje ameriškega priprtega ljudstva.

Rojaki in rojakinje v Minnesoti! Iz predležega programa Ameriške Jugoslovanske Zveze lahko vsak rojak izpredi, da načelna izjava Zveze je zelo obširna in izraža lepe ideje, katere bi bile koristne za naš narod v Minnesoti.

Organizacija, kot je Ameriška Jugoslovanska Zveza, je za naš Jugoslovane v Minnesoti tako potrebna. Potom organizacije bi lahko veliko dobrega dosegli za naš narod v tej državi. V prvi vrsti bi lahko postavili naše ljudstvo takoreč "on the map" ali na površje ameriške javnosti. V drugi vrsti bi pa tudi bili veliki javni faktor v severni Minnesoti. Največji javni faktor bi pa mi Jugoslovani bili v St. Louis okraju Minnesote. V omenjenem okraju je sedaj čez šest tisoč jugoslovenskih volilcev. Ako bi bili vsi organizirani, bi takoreč imeli "balance of power." Kam bi se mi odločili, tam bi bila volilna zmaga, in potem bi nas razni voditelji malo bolj spôštovali, kot so nas do danes. Sedaj nas le dobro poznajo pred volitvami, po volitvah pa zelo malo. Temu kriči smo pa le mi sami in nihče drugi.

Najš narod je vreden veliko več spoštovanja v očeh ameriške javnosti, kot ga danes uži-

va, kajti storil je veliko pri razvoju naše železne industrije v Minnesoti v pionirske dobi naše države. Niso pa naši rojaki veliko storili samo le pri razvoju raznih industrij, ampak storili so tudi vpliv na polju civilizacije med tukajnjimi Indijanci. Prvo delo v industrijah so izvrševali naši dobri in pridni rudarji, slednje pa naši slovenski misjonarji.

Toda o tem naši sosedje, tujerodci, le malo vedo. Kako pa naj bi vedeli, kako nalog smo mi Slovenci igrali pri razvoju naše države, ko nas še sploh dobro ne poznajo, kdo da smo in od kod smo prišli? V Minnesoti so nas tujerodci vedno nazivali z imenom "Austrians." Pod to narodnost so tudi uvrstili vse ostale jugoslovanske narode v naši državi. Komaj po svetovni vojni so nas tujerodci pričeli malo spoznavati. Do tega spoznavanja je nekaj pripomogla vojna, največ je pa pripomogla v zadnjih štirih letih naša organizacija, Ameriška Jugoslovanska Zveza. Pod njeno zastavo smo mi Jugosloveni v Minnesoti že štirikrat javno nastopili pred ameriško javnostjo v naši državi, in s tem vsaj deloma postavili naš narod na površje ameriške javnosti.

Ker pa to veliko delo za napredok našega naroda v Minnesoti ni delo kakega posameznika, ampak celokupnega naroda slovenskega, zatorej mi spodaj podpisani glavni uradniki Ameriške Jugoslovanske Zveze na tem mestu javno apeliramo na jugoslovensko občinstvo v Minnesoti, da naj bi šlo takoj na delo v vsaki slovenski naselbini v naši državi in si organiziralo klub, in ga priklopilo k Zvezi, ter s tem nam pripomoglo v našem težkem in velepomenljivem delu za blagor in korist jugoslovenskega naroda v Minnesoti.

Klub se lahko ustanovi v vsaki naselbini, z desetimi člani ali članicami. Pristopnine ni nobene. Vsak član ali članica plača pri pristopu v klub en dolar (\$1.00) letne članarine za fekočo fiskalno leto, ki se konča z dnem 31. decembra. Petdeset centov letne članarine ostane v blagajni lokalnega kluba in petdeset centov se pa pošlje v blagajno Zveze.

Kjer ni še ženskega kluba Zveze, se lahko ustanovi tudi ženski klub.

Torej na delo, rojaki in rojakinje, za združenje našega jugoslovenskega naroda v Minnesoti.

Za nadaljša pojasnila glede ustanovitve kluba se obrnite na gl. tajnika Zveze, John M. Mervin, 412 — 12th Ave. E. Duluth, Minn.

Predsednik: Geo. Brince, Eveleth, Minn.; I. podpredsednik: Anton Lopp, Gilbert, Minn.; II. podpredsednik: Peter Krhin, Chisholm, Minn.; III. podpredsednik: Vincence Mikulich, Aurora, Minn.; glavni tajnik: John Movern, Duluth, Minn.; zapisnik: Louis Gauze, Eveleth, Minn.; glavni blagajnik: Martin Sever. Chisholm, Minn.

Nadzorni odbor: Leo Kukar, Gilbert, Minn., Anton Erchul, Gilbert, Minn., John Zellar, Biwabik, Minn., Rade Poznansovich, Eveleth, Minn.

Dodatak k poročilu o smrti. V zadnji številki Glasila smo poročali o smrtnem slučaju Mrs. Margarete Stukel, soproge ustanovnika in prvega glavnega predsednika K. S. K. Jednote, ki je v Jolietu, Ill., premirila dne 24. marca.

Njen soprog nam poroča, da je bila pokojnica rojena Zugel, meseca oktobra v vasi Curile pri Metliki na Dolenjskem. Začušča soproga v Jolietu, sinove: Rev. F. Joseph v Chicagu, John W. v Chicagu, August v Mohawk, Cal., Edwarda v Twete, Mont., in Frančka v Latouche, Alaska, dalje eno hčer, Mrs.

Ana Boite v Ellwood, Ill., dva brata Nick Zugel v Jolietu in Johna v stari domovini. Spreved se je vršil dne 26. marca iz John Grahekove hiše na 1012 N. Chicago St. v cerkev sv. Janeza, zatem pa na slovensko pokopališče. R. I. P.

Smrtna kosa.

Dne 29. marca zjutraj 7. urije v Clevelandu preminul dobrznanji rojak John Milavec, po domače Slivaryev, doma iz Dolske vasi, fara Lašče na Dolenjskem. Ranjki jebolehal nekaj tednov na notranji bolezni, nameščen na revmatizmu in prehlajenju. Star je bil 59 let, stanujec zadnjih par let na 15616 Trafalgar Ave., poprej pa dolgo vrsto let na St. Clair Ave., v hiši Mrs. Frances Lausche. Bil je dobro pozan ter sorodnik Lauschetove družine, in brat Mrs. Frances Lausche, Mrs. F. Kramarski, Matija, Anton, Franka in Josipa. Razen Franka stanujejo vsi v Clevelandu. Frank se pa nahaja v Minnesoti. Pod širšo sorodstvo spadajo tudi družine Skully, Škoda, Knaus, Pečenko, Debeljak in še več drugih. Pokojni je bil član društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 J. S. K. Jednote in samostojnega društva sv. Jožefa. V družini za njim žalujejo, soproga Alojzija, sin Štefan, hčerka Jennie in Mildred. Stroje je pa znašalo leta 1921

Bodi mu ohranjen blag spomin, 8,788,483.

Anglež jo nazivajo za "Dominion" ali pokrajinsko oblast.

Kanadska vlada obstaja in parlamenta, brojšega 96 stalnih senatorjev in iz zbornice 285 poslancev. Na vsakih 30,819 prebivalcev iz ljudskega štetja 1911 se je določilo enega državnega poslance.

Vladi načeljuje generalni governer s svojim kabinetom ali ministri, ti so: Ministrski predsednik in minister zunanjih zadev, poljedelski minister, carinski minister, finančni minister, notranji minister, justični minister in generalni pravnik, delavski, vojni in mornarični minister, generalni poštar, minister javnih del in železnic in trgovinski minister. Generalni governer dobiva \$50,000 letne plače, ministerski predsednik \$12,000, ostali ministri pa po \$7,000.

Med zanimivo igro, ki je občinstvu izborno ugajala, je brat glavnega predsednika v lepih besedah razložil pomen 35-letnice K. S. K. Občinstvo je bilo zelo navdušeno in veselo te prireditve, kakor že malokdaj poprej. Vodstvo tega društva zasluži v resnici vse priznanje. Le tako naprej.

Naša sosedna Kanada.

Kanada, ki spada pod oblast Anglie, se prostira na severnem delu Amerike od atlantskega do pacifičnega oceana. Razdeljena je v deset provinc in v severozapadni teritorij in obsega vsega skupaj 3,729,665 km². V družini za njim žalujejo, soproga Alojzija, sin Štefan, hčerka Jennie in Mildred. Stroje je pa znašalo leta 1921

Ozemlje Kanade po posameznih provincah se deli glede površine in prebivalstva sledi:

Provinca Površina Prebivalstvo

Alberta 265,285 588,454

British Columbia 355,855 524,582

Nova Scotia 21,428 523,837

Manitoba 251,832 610,118

Ontario 407,262 2,933,662

Prince Edw. Island 2,184 88,615

Quebec 706,834 2,361,199

New Brunswick 27,985 387,875

Saskatchewan 255,285 757,510

Yukon 207,076 4,157

Severozapad 1,242,224 8,473

Površina je v štirjaških milijonih sadnih dreves, ki vsa le

Irah.	Sherbrooke, Que.	23,515
Bolj važna kanadska mesta	Sydney, N. S.	22,545
so štela leta 1921 prebivalcev	Three Rivers, Que.	22,367
kakor sledi:	Kitchener, Ont.	21,768
Montreal, Que.	618,506	21,753
Toronto, Ont.	521,893	21,092
Winnipeg, Man.	179,087	20,994
Vancouver, B. C.	117,217	20,541
Hamilton, Ont.	114,151	19,881
Ottawa, Ont.	107,843	19,285
Quebec, Que.	95,193	18,128
Calgary, Alb.	63,305	17,593
London, Ont.	60,950	
Edmonton, Alb.	58,821	
Halifax, N. S.	58,372	
St. John, N. B.	47,166	
Victoria, B. C.	38,727	
Windsor, Ont.	38,591	
Regina, Sask.	34,432	
Brantford, Ont.	29,440	
Saskatoon, Sask.	25,739	
Verdun, Que.	25,001	
Hull, ue.	24,117	

—Ker je bilo v državi Kanada mnogo pustega ozemlja ali prerij, je dala država iste nasaditi z raznimi gozdni sadnjami in sadnjimi drevesi. Dosedaj se je na tri miliionov gozdnih in tri milijone sadnih dreves, ki vsa le po rastejo.

GLAVNI

SPOMLADANSKI IZLET

priredimo

dne 10. maja 1929

s parnikom

"ILE DE FRANCE"

najnovješim, najhitrejšim in največjim parnikom francoske parobrodne družbe.

MANJ KOT 6 DNI PO MORJU IN SAMO

2 DNI PO ŽELEZNICI

Dodeljeni so nam najboljši prostori.

Vsak naj si čim prej zača kabino.

Prihodnji izlet priredimo dne 22. maja 1929

dne 22. maja 1929

po Cosulich proggi s parnikom

PRESIDENTE WILSON

Za vsa nadaljnja pojasnila pišite na

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET

NEW YORK CITY

Matt Brozenič

121—44th St. Telefon: Fisk 9783

PITTSBURGH, PA.

Grocerija, založena s finim blagom in prekajenim mesom.

Se priporoča Hrvatom ter Slovencem iz Pittsburgha ter okolice.

Frank Trempus

42—4

Tolminci

ZGODOVINSKI ROMAN
SPISAL IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

Tako so ležali zopet in zopet kot breme na plečih ubogega tlačana. Recimo, da je zahtevala banka od stanov 5,000 golddinarjev in so se stanovi podpisali, da bodo plačali. Kaj so napravili? Razpisali so novac, recimo na vino in meso, krajcer pri' funtu žive vase. Odborniki, Bog pomagaj, ne morajo seveda sami davka poterjati; prepričali so ga v zakup temu ali onemu članu stanovske zbornice, ki bi več ponudil. Zadeva bi bila s tem urejena. Davek se pobira. Stanovi bi zdaj mogli nemudoma plačati banko. Pa je ne plačajo. Imajo sami prazno blagajno, pa to in to potrebo, ki ji je denarja treba. Izposodijo si ga od novo pobranega davka. Zato seveda ne morejo plačati pravi čas banke na Dunaju, zasmudoju prvi rok, plačajo prvi obrok in drugega deloma, ko bi bili morali že zdavnata plačati vse. Opravičujejo se, da ne morejo plačati, ker ljudje davka plačati nočejo. Na Tolminskem! To je gorata dežela, nepristopna za eksekucije in rušenje. Prosijo strogi odlok proti nepokornim, dobijo tak odlok, a so še vedno nemarni in banka je mnenja, da sami še ustrežejo Tolmince, naj ne plačajo.

Adam Strassoldo se je odločil, da se odstrane svojim tulipam in sklice sejo dejelnih stanov. Še pred sejo pa je pozval mestne mesarje predse:

"Davkar Bandel, kakor ste blagovili poklicati me predse," je dejal dacar umerljeno, da so mesarji kar strmeli, kako je drzen. "Zelo bi želel, gospod glavar, da zasilite te gospode glede njihovih pritožb proti meni."

Glavar je molčal. Nato se je obrnil k mesarjem:

"Ste čuli? Tu stoji gospod Bandel! Ali ga poznate?"

"Pa še kako," se je oglasil Zorut.

"Tožite ga. Kaj mu očitata?" je vprašal glavar, ki ga je bilo zopet kakor pičilo, ko je po svoje povedal Zorut za vse dru-

ge. "Kaj mu očitamo? Ali res ne vejo, gospod?" se je začudil Zorut. Razburil je uradnika, da je zbledel in mu je spodnja ustnica drhtela od razburjenja.

"Vi! Govorite, ko vas vprašam. Ali pa vas dam zapreti. Ne veste li, pred kom stojite?"

Meril je Zoruta, ki se ni posebno ustrašil, temveč dopovedal po svoje:

"Dobro vemo vsi, kdo ste, gospod. Nič nadležni ne bi bili. Tiste primite, ki so nas semkaj naročili."

"Povejte svoje pritožbe," je jezno zamahnil poglavar z roko.

Pa je začel prav Zorut zopet govoriti v imenu drugih.

"Mesarji smo, to je res, pa le vemo, kaj je prav in kaj ni. Moj oče ni sicer nikoli nobenega davka od mesa plačeval. Tu-

di jaz in ti-le ga niso prej. Pa

"Moremo, hvala Bogu," je

ko se je reklo, da ga moramo, vzkliknil Zorut. Segel si je z v božjem imenu, plačevali smo.

Gospod Polini od dejelnega kel z vsako umazan mesarski utež. Ponudil je poglavaru.

"Naj le primejo pa potežko,

"Lepe reči uganjate. Slišal sem kleti grofa Thurna, da vam mesnice porusi, kakor hitro ne dobi mesa."

Bersa je pohlevno prikimal,

kakor da je Bandelu hvaležen za prijazno obvestilo. Tedaj je vzrohnel Zorut:

"Bersa! Ne govoril z njim! Kar nič te ne bo begal." Obrnil se je proti Bandelu in dejal:

"Mi se grofa Thurna prav nič ne bojimo."

"Kadar se vse mesto dvigne nad vas, bomo še govorili," je dejal Bandel in tako vsaj malo zbegal ljudi. Tedaj je prišel sluga in velel, da poglavar čaka, naj vstopi.

Vstopili so v glavarsko pijoarno. Niso bili vajeni in se klub svoji mesarski podjetnosti čutili nekaj tesnobe spričslik, ki so gledale nanje, spričo portretov, ki so kazali visoke dejanske, uradnike in cesarske ljudi. Edini Bandel se je vedel, kakor gre. Bil je te sobe že vajen. Poglavar je stopil mesarjem naproti in se silil, da bi spregovoril čim bolj ostro in uradno hladno.

"To ste torej, ki se upirate!" Mesarji so se nerodno poklonili. Bersa je skušal svojo neznanost napraviti še bolj neznanost. Pa se mu ni posrečilo.

Tako ga je uradnik razločil izmed drugih in ga vprašal:

"Vi tam, kdo ste?"

Bersi je zastala sapa, ni odgovoril. Pa se je oglasil zanj močni Zorut:

"Bersa mu je ime, gospod."

Uradnik je pogledal nejevoljno na Zoruta in dejal:

"Vi! Govorite, kadar vas bom vprašal."

Nekaj trenutkov je molčal Zorut in mesarje, potem je dejal:

"Priklicam sem vas radi mesa. Zapovem vam, da že jutri zopet vzdrete svoje mesnice!"

Osuplo so strmeli mesarji v uradniku. Da bo šlo tako hitro, niso pričakovali. Niso vedeli, kaj bi storili. Pa se je tedaj približal Bandel, se poklonil

podglavarju in dejal:

"Vaša milost, gospod podglavar! Oprostite, da sem se oglašil, preden ste me pozvali."

"Davkar Bandel?" se je skušal narediti uradnik popolnoma pravičnega in nepristranskega, kakor da Bandela ne pozna, "davkar Bandel govoril?"

"Davkar Bandel, kakor ste blagovili poklicati me predse," je dejal dacar umerljeno, da so mesarji kar strmeli, kako je drzen. "Zelo bi želel, gospod glavar, da zasilite te gospode glede njihovih pritožb proti meni."

Glavar je molčal. Nato se je obrnil k mesarjem:

"Ste čuli? Tu stoji gospod Bandel! Ali ga poznate?"

"Pa še kako," se je oglasil Zorut.

"Tožite ga. Kaj mu očitata?" je vprašal glavar, ki ga je bilo zopet kakor pičilo, ko je po svoje povedal Zorut za vse dru-

ge. "Kaj mu očitamo? Ali res ne vejo, gospod?" se je začudil Zorut. Razburil je uradnika, da je zbledel in mu je spodnja ustnica drhtela od razburjenja.

"Vi! Govorite, ko vas vprašam. Ali pa vas dam zapreti. Ne veste li, pred kom stojite?"

Meril je Zoruta, ki se ni posebno ustrašil, temveč dopovedal po svoje:

"Dobro vemo vsi, kdo ste, gospod. Nič nadležni ne bi bili. Tiste primite, ki so nas semkaj naročili."

"Povejte svoje pritožbe," je jezno zamahnil poglavar z roko.

Pa je začel prav Zorut zopet govoriti v imenu drugih.

"Mesarji smo, to je res, pa le vemo, kaj je prav in kaj ni. Moj oče ni sicer nikoli nobenega davka od mesa plačeval. Tu-

di jaz in ti-le ga niso prej. Pa

"Moremo, hvala Bogu," je

ko se je reklo, da ga moramo, vzkliknil Zorut. Segel si je z v božjem imenu, plačevali smo.

Gospod Polini od dejelnega kel z vsako umazan mesarski utež. Ponudil je poglavaru.

"Naj le primejo pa potežko,

"Lepe reči uganjate. Slišal sem kleti grofa Thurna, da vam mesnice porusi, kakor hitro ne dobi mesa."

Bersa je pohlevno prikimal,

kakor da je Bandelu hvaležen za prijazno obvestilo. Tedaj je vzrohnel Zorut:

"Bersa! Ne govoril z njim! Kar nič te ne bo begal." Obrnil se je proti Bandelu in dejal:

"Mi se grofa Thurna prav nič ne bojimo."

"Kadar se vse mesto dvigne nad vas, bomo še govorili," je dejal Bandel in tako vsaj malo zbegal ljudi. Tedaj je prišel sluga in velel, da poglavar čaka, naj vstopi.

Vstopili so v glavarsko pijoarno. Niso bili vajeni in se klub svoji mesarski podjetnosti čutili nekaj tesnobe spričslik, ki so gledale nanje, spričo portretov, ki so kazali visoke dejanske, uradnike in cesarske ljudi. Edini Bandel se je vedel, kakor gre. Bil je te sobe že vajen. Poglavar je stopil mesarjem naproti in se silil, da bi spregovoril čim bolj ostro in uradno hladno.

"To ste torej, ki se upirate!" Mesarji so se nerodno poklonili.

Bersa je skušal svojo neznanost napraviti še bolj neznanost. Pa se mu ni posrečilo.

Tako ga je uradnik razločil izmed drugih in ga vprašal:

"Vi tam, kdo ste?"

Bersi je zastala sapa, ni odgovoril. Pa se je oglasil zanj močni Zorut:

"Bersa mu je ime, gospod."

Uradnik je pogledal nejevoljno na Zoruta in dejal:

"Vi! Govorite, kadar vas bom vprašal."

Nekaj trenutkov je molčal Zorut in mesarje, potem je dejal:

"Priklicam sem vas radi mesa. Zapovem vam, da že jutri vzdrete svoje mesnice!"

Osuplo so strmeli mesarji v uradniku. Da bo šlo tako hitro, niso pričakovali. Niso vedeli, kaj bi storili. Pa se je tedaj približal Bandel, se poklonil

podglavarju in dejal:

"Vaša milost, gospod podglavar! Oprostite, da sem se oglasil, preden ste me pozvali."

"Davkar Bandel?" se je skušal narediti uradnik popolnoma pravičnega in nepristranskega, kakor da Bandela ne pozna, "davkar Bandel govoril?"

"Davkar Bandel, kakor ste blagovili poklicati me predse," je dejal dacar umerljeno, da so mesarji kar strmeli, kako je drzen. "Zelo bi želel, gospod glavar, da zasilite te gospode glede njihovih pritožb proti meni."

Glavar je molčal. Nato se je obrnil k mesarjem:

"Ste čuli? Tu stoji gospod Bandel! Ali ga poznate?"

"Pa še kako," se je oglasil Zorut.

"Tožite ga. Kaj mu očitata?" je vprašal glavar, ki ga je bilo zopet kakor pičilo, ko je po svoje povedal Zorut za vse dru-

ge. "Kaj mu očitamo? Ali res ne vejo, gospod?" se je začudil Zorut. Razburil je uradnika, da je zbledel in mu je spodnja ustnica drhtela od razburjenja.

"Vi! Govorite, ko vas vprašam. Ali pa vas dam zapreti. Ne veste li, pred kom stojite?"

Meril je Zoruta, ki se ni posebno ustrašil, temveč dopovedal po svoje:

"Dobro vemo vsi, kdo ste, gospod. Nič nadležni ne bi bili. Tiste primite, ki so nas semkaj naročili."

"Povejte svoje pritožbe," je jezno zamahnil poglavar z roko.

Pa je začel prav Zorut zopet govoriti v imenu drugih.

"Mesarji smo, to je res, pa le vemo, kaj je prav in kaj ni. Moj oče ni sicer nikoli nobenega davka od mesa plačeval. Tu-

di jaz in ti-le ga niso prej. Pa

"Moremo, hvala Bogu," je

ko se je reklo, da ga moramo, vzkliknil Zorut. Segel si je z v božjem imenu, plačevali smo.

Gospod Polini od dejelnega kel z vsako umazan mesarski utež. Ponudil je poglavaru.

"Naj le primejo pa potežko,

"Lepe reči uganjate. Slišal sem kleti grofa Thurna, da vam mesnice porusi, kakor hitro ne dobi mesa."

Bersa je pohlevno prikimal,

kakor da je Bandelu hvaležen za prijazno obvestilo. Tedaj je vzrohnel Zorut:

"Bersa! Ne govoril z njim! Kar nič te ne bo begal." Obrnil se je proti Bandelu in dejal:

"Mi se grofa Thurna prav nič ne bojimo."

"Kadar se vse mesto dvigne nad vas, bomo še govorili," je dejal Bandel in tako vsaj malo zbegal ljudi. Tedaj je prišel sluga in velel, da poglavar čaka, naj vstopi.

Vstopili so v glavarsko pijoarno. Niso bili vajeni in se klub svoji mesarski podjetnosti čutili nekaj tesnobe spričslik, ki so gledale nanje, spričo portretov, ki so kazali visoke dejanske, uradnike in cesarske ljudi. Edini Bandel se je vedel, kakor gre. Bil je te sobe že vajen. Poglavar je stopil mesarjem naproti in se silil, da bi spregovoril čim bolj ostro in uradno hladno.

"To ste torej, ki se upirate!" Mesarji so se nerodno poklonili.

Bersa je skušal svojo neznanost napraviti še bolj neznanost. Pa se mu ni posrečilo.

Tako ga je uradnik razločil izmed drugih in ga vprašal:

"Vi tam, kdo ste?"

Bersi je zastala sapa, ni odgovoril. Pa se je oglasil zanj močni Zorut:

"Bersa mu je ime, gospod."

Uradnik je pogled